

СВЕТОВЕН АНТИДОПИНГОВ КОДЕКС
МЕЖДУНАРОДЕН СТАНДАРТ
ЗА
ТЕСТВАНЕ И РАЗСЛЕДВАНИЯ
МАРТ 2020

МЕЖДУНАРОДЕН СТАНДАРТ ЗА ТЕСТВАНЕ И РАЗСЛЕДВАНИЯ

Международният стандарт за тестване и разследвания (МСТР), принадлежащ към Световния антидопингов кодекс, е задължителен международен стандарт, създаден като част от Световната антидопингова програма.

Международният стандарт за тестване (МСТ) е приет за първи път през 2003 г. и влиза в сила на 01.01.2004. След това, той е променян 5 пъти: първия път влиза в сила от 01.01.2009 г.; втория път става ефективен от 01.01.2011 г.; третия път, когато МСТР, преименуван на Международен стандарт за тестване и разследвания (МСТР), влиза в сила на 01.01.2015 г.; четвъртия път влиза в сила от януари 2017 г.; петият път става ефективен от март 2019 г.; шестият път е ефективен от март 2020г.

Официалният текст на Международния стандарт за тестване и разследвания се поддържа и публикува от Световната антидопингова агенция (САА) на английски и френски. В случай на противоречие между двете версии, английската ще има предимство.

Публикуван от:

Световната антидопингова агенция
Сток Иксчейндж Тауър
ул. Плейс Виктория № 800 (ап. 1700)
пощенска кутия № 120
гр. Монреал, провинция Квебек
Канада, п.к. H4Z 1B7

Интернет страница: www.wada-ama.org

Тел.: +1 514 904 9232

Факс: +1 514 904 8650

Ел. поща: code@wada-ama.org

СЪДЪРЖАНИЕ

РАЗДЕЛ ПЪРВИ: ВЪВЕДЕНИЕ, РАЗПОРЕДБИ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ НА КОДЕКСА

- 1.0. Въведение и обхват
- 2.0. Разпоредби на Кодекса
- 3.0. Определения и тълкуване

РАЗДЕЛ ВТОРИ: СТАНДАРТИ ЗА ТЕСТВАНЕ

- 4.0. **Планиране на ефективно тестване**
 - 4.1. Цел
 - 4.2. Оценка на риска
 - 4.3. Създаване на Регистър на спортисти
 - 4.4. Приоритети между спортове и/или дисциплини
 - 4.5. Приоритети между различни спортисти
 - 4.6. Приоритети между различните видове тестване
 - 4.7. Анализ на пробите
 - 4.8. Събиране на информация за местонахождение
 - 4.9. Координация с други антидопингови организации
- 5.0. **Известяване на спортисти**
 - 5.1. Цел
 - 5.2. Общи положения
 - 5.3. Изисквания, предшестващи известяването на спортисти
 - 5.4. Изисквания за известяване на спортисти
- 6.0. **Подготовка за взимане на проба**
 - 6.1. Цел
 - 6.2. Общи положения
 - 6.3. Изисквания за подготовка за взимане на проба
- 7.0. **Извършване на процедурата за взимане на проби**
 - 7.1. Цел
 - 7.2. Общи положения
 - 7.3. Изисквания, предшестващи *взимането на проба*
 - 7.4. Изисквания по време на *взимането на проба*
- 8.0. **Сигурност/След-тестово управление**
 - 8.1. Цел
 - 8.2. Общи положения
 - 8.3. Изисквания за сигурност/след-тестово управление

9.0. Транспортиране на проби и документация

- 9.1. Цел
- 9.2. Общи положения
- 9.3. Изисквания за транспортиране и съхранение на проби и документация

10.0. Притежание на проби

РАЗДЕЛ ТРЕТИ: СТАНДАРТИ ЗА СЪБИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И РАЗСЛЕДВАНИЯ

11.0. Събиране, оценяване и използване на информацията

- 11.1. Цел
- 11.2. Събиране на антидопингова информация
- 11.3. Оценка и анализ на антидопингова информация
- 11.4. Резултати от събиране на информация

12.0. Разследвания

- 12.1. Цел
- 12.2. Разследване на атипични резултати и неблагоприятни профилни резултати
- 12.3. Разследване на други вероятни антидопингови нарушения
- 12.4. Резултати от разследванията

РАЗДЕЛ ЧЕТВЪРТИ: ПРИЛОЖЕНИЯ

Приложение А – Разследване на възможно несъответствие

- А.1 Цел
- А.2. Обхват
- А.3. Отговорности
- А.4. Изисквания

Приложение Б - Изменения за спортисти с увреждания

- Б.1 Цел
- Б.2. Обхват
- Б.3. Отговорности
- Б.4. Изисквания

Приложение В - Изменения за непълнолетни спортисти

- В.1 Цел
- В.2. Обхват
- В.3. Отговорности
- В.4. Изисквания

Приложение Г - Взимане на уринни проби

- Г.1 Цел
- Г.2. Обхват
- Г.3. Отговорности
- Г.4. Изисквания

Приложение Д - Взимане на кръвни проби

- Д.1 Цел
- Д.2. Обхват
- Д.3. Отговорности
- Д.4. Изисквания

Приложение Е – Уринни проби – Недостатъчно количество

- Е.1 Цел
- Е.2. Обхват
- Е.3. Отговорности
- Е.4. Изисквания

Приложение Ж - Уринни проби, които не отговарят на изискванията за подходящо за анализ относително тегло

- Ж.1 Цел
- Ж.2. Обхват
- Ж.3 Отговорности
- Ж.4. Изисквания

Приложение З - Изисквания към персонала, вземащ проби

- З.1 Цел
- З.2. Обхват
- З.3. Отговорности
- З.4. Изисквания – Квалификация и обучение
- З.5. изисквания – Акредитация, ре-акредитация и делегиране на права

Приложение И – Член 2.4 от Кодекса: изисквания за местонахождение на спортиста

- И.1 Въведение
- И.2 Включване в и изключване от *Регистъра на спортистите за тестване*
- И.3 Изисквания за *подаване на информация за местонахождение*
- И.4 Достъпност за тестване
- И.5 Управление на резултатите
- И.6 Отговорности за подаване на информация за местонахождение

Приложение Й –Тестване по време на състезание

Приложение К – Взимане, съхраняване и транспортиране на кръвни проби за биологичен паспорт на спортиста

- К.1 Цел
- К.2 Изисквания
- К.3 Процедура по взимане на проби
- К.4 Изисквания за транспортиране

Приложение Л – Изисквания за управление на резултатите и процедури, свързани с биологичния паспорт на спортиста

- Л.1 Административно управление
- Л.2 Първоначален преглед
- Л.3 Преглед от трима експерта
- Л.4 Изготвяне на пакет от документи за биологичния паспорт на спортиста и експертна оценка
- Л.5 Докладване за Неблагоприятен Аналитичен Паспортен Резултат (НАПР)
- Л.6 Преглед на обясненията на спортиста
- Л.7 Дисциплинарно производство

РАЗДЕЛ ПЪРВИ: ВЪВЕДЕНИЕ, РАЗПОРЕДБИ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ НА КОДЕКСА

1.0. Въведение и обхват

Международният стандарт за тестване и разследвания е задължителен международен стандарт, създаден като част от Световната антидопингова програма.

Основната му цел е да помогне за осъществяването на интелигентно и ефективно тестване както *по време* на, така и *извън състезание* и да запази целостта и идентичността на пробите, взети от момента на известяване на спортиста за тестването до доставянето им в лабораториите за анализ. За да се постигне това, Международният стандарт за тестване и разследвания (включително неговите Приложения) създава задължителни стандарти за планиране на разпределението на проверките (включително взимането на проби и използването на информацията за местонахождение на спортиста), известяване на спортиста, подготовка и извършване на взимането на проби, сигурността/след-тестовото управление на пробите и документацията, и транспортирането на пробите до лабораториите за анализ.

Друга цел на Международния стандарт за тестване и разследвания е да създаде задължителни стандарти за ефикасно и ефективно събиране, оценка и използване на поверителна информация, а също за ефикасно и ефективно провеждане на разследвания на вероятни нарушения на антидопинговите правила.

Подобно на Кодекса, Международният стандарт за тестване и разследвания е създаден със замисъл да бъдат спазени принципите на уважение към човешките права, пропорционалността и други законови актове. Той трябва да бъде тълкуван и прилаган в този контекст.

Термините, употребявани в този Международен стандарт, които са дефинирани в Кодекса, са в дадени в *курсив*. Термините, които са дефинирани в този Международен Стандарт са подчертани.

2.0. Разпоредби на Кодекса

Следните членове на Кодекса от 2015, са директно приложими в Международния стандарт за тестване и разследвания.

Чл. 2 от Кодекса: Нарушения на антидопинговите правила

Нарушения на антидопинговите правила са:

чл. 2.1 *Наличието на забранена субстанция или нейни метаболити, или маркери в проба на спортист*

чл. 2.2 *Употребата или опитът за употреба от спортист на забранена субстанция или забранен метод.*

чл. 2.3. *Избягване, отказ от участие или неучастие във взимането на проба.*

Избягване от взимане на проба или, без уважителни причини, отказ или неучастие във взимане на проба след получено известие съгласно установеното в приложимите антидопингови правила.

[Коментар към чл. 2.3: Например, нарушение на антидопинговите правила „избягване от взимане на проба” е ако бъде установено, че спортистът умишлено е избягвал служителя по допингов контрол, за да не получи известие или да не бъде тестван. „Неучастие във взимане на проба” може да се дължи на умишлени действия или на небрежно отношение от страна на спортиста, докато “избягване“ или “отказ“ от участие във взимане на проба предполага умишлено поведение на спортиста.]

чл. 2.4. *Непредоставяне на информация за местонахождение.*

Всяка комбинация от три пропуснати проверки и/или неуспешни подавания съгласно Международния Стандарт за Тестване и Разследвания в рамките на дванадесетмесечен период от спортист в Регистър на спортистите за тестване.

чл. 2.5. *Фалшифициране или опит за фалшифициране, на която и да е част от процедурата за допингов контрол.*

Всяко компрометиращо процедурата за допингов контрол поведение, което не е включено в определението за забранен метод. Фалшифицирането ще включва, без право на давност, умишлена намеса или опит за намеса в работата на служител на антидопингов контрол, чрез предоставяне на заблуждаваща информация на антидопингова организация или сплашване, или опит за сплашване на потенциален свидетел.

[Коментар към чл. 2.5: Например, настоящият член забранява промяната на идентификационните номера във формуляра за допингов контрол по време на тестване, счупване на бутилката, съдържаща проба Б, по време на анализа на проба Б или промяната на проба чрез добавяне на чужда субстанция.

Обидно поведение към служител по допингов контрол или друго лице, свързано с допингов контрол, което не съставлява фалшифициране, ще бъде санкционирано по дисциплинарните правила на спортните организации.]

чл. 2.6 *Притежаването на забранена субстанция или забранен метод.*

чл. 2.7 *Трафикът или опитът за трафик на забранена субстанция или на забранен метод.*

чл. 2.8 Прилагането или опитът за прилагане на забранена субстанция или забранен метод върху спортист по време на състезание, прилагането или опитът за прилагане върху спортист извън състезание на забранена субстанция или на забранена метод, които са забранени извън състезание

чл. 2.9. Съучастие

Съдействието, окуражаването, подпомагането, подстрекаването, подбуждането, прикриването и всеки друг вид умишлено съучастие, включващо нарушение или опит за нарушение на антидопинговите правила, или нарушение на чл.10.12.1. от друго лице.

чл. 2.10. Нерегламентирани контакти

Контакти на спортист или друго лице, под юрисдикцията на антидопингова организация, по професионален или свързан със спорта начин със спортно-техническо лице, което:

чл.2.10.1. Ако е под юрисдикцията на *антидопингова организация*, изтърпява период на *лишаване от състезателни права*; или

чл. 2.10.2. Ако не е под юрисдикцията на *антидопингова организация* или не е *лишен от състезателни права* при процедура за управление на резултатите съгласно Кодекса, но е бил обвинен и осъден за криминално, дисциплинарно или професионално деяние, което би било считано за нарушение на антидопинговите правила, в случай че правилата на Кодекса биха били приложими към това лице. Дисквалификацията на лицето ще бъде в сила не по-малко от шест години след наказателното решение за криминалното, професионалното или дисциплинарно деяние или за периода на наложеното криминално, дисциплинарно или професионално наказание; или

чл. 2.10.3. Служи като подставено лице или посредник на лице, описано в чл. 2.10.1 или чл. 2.10.2.

Чл. 5 от Кодекса: Тестване и разследвания

чл. 5.1 Цел на тестването и разследванията

Тестването и разследванията ще се извършват само за антидопингови цели.

чл. 5.1.1 Тестването ще се извършва, за да се получат аналитични доказателства относно спазването (или неспазването) от спортиста на строгите забрани, налагани от Кодекса за наличието и употребата на Забранена субстанция или Забранен метод.

чл. 5.1.2 Разследванията ще бъдат предприемани:

(а) По отношение на *атипични резултати* и *неблагоприятни профилни резултати* в съответствие съответно с чл. 7.4 и чл. 7.5, събиране на информация или доказателствен материал (включително, специално аналитично доказателство), за да се определи дали е извършено антидопингово нарушение на чл. 2.1 и/или чл.2.2; и

(б) По отношение на други показатели за потенциални антидопингови нарушения в съответствие с чл. 7.6 и чл. 7.7, събиране на информация или доказателствен материал (включително, специално неаналитично доказателство), за да се определи дали е извършено антидопингово нарушение на по някой член от чл. 2.2 до чл. 2.10.

чл. 5.2 Обхват на тестването

Всеки спортист може да бъде подложен на тестване по всяко време и на всяко място от всяка *антидопингова организация* с правомощия да го/я тества. В зависимост от правните ограничения по чл. 5.3 при спортни прояви:

чл. 5.2.1 Всяка *национална антидопингова организация* има правомощия да тества състезателно и *извънсъстезателно* всички спортисти, които са нейни граждани, жители, притежатели на лицензи или членове на спортни организации на тази страна, или се намират на територията на съответната държава.

чл. 5.2.2 Всяка международна федерация има правомощия да тества *състезателно и извънсъстезателно* спортисти, които се подчиняват на правилата ѝ, включително тези, участващи в международни състезания или състезания, ръководени от правилата на тази международна федерация, или които са членове или притежатели на лицензи на тази международна федерация или на членуващи в нея национални федерации, членове, или на техни членове.

чл. 5.2.3 Всеки *организатор на голяма спортна проява*, включително Международния олимпийски комитет и Международния параолимпийски комитет, има правомощия за *състезателно* тестване при *своята проява и извънсъстезателно* тестване на всички спортисти с право на участие в бъдещо негово спортно събитие, или спортисти, които по друг начин са под юрисдикцията на въпросния организатор по отношение на бъдещо спортно събитие.

чл. 5.2.4 САА има правомощия за *състезателно и извънсъстезателно* тестване, както е посочено в чл. 20.

чл. 5.2.5 *Антидопинговите организации* могат да тестват всеки спортист, над когото те имат правомощия, който не се е отказал от активна състезателна дейност, включително спортисти, изтърпяващи *период на лишаване от състезателни права*.

чл. 5.2.6 Ако международна федерация или *организатор на голяма спортна проява* предостави правото за тестване на *национална антидопингова организация* (директно или чрез национална федерация), тази *национална антидопингова организация* може да вземе допълнителни проби или да изиска от лабораториите да извършат допълнителен анализ на пробите за сметка на съответната *национална антидопингова организация*. Ако такива допълнителни проби се вземат или се извършат допълнителни анализи, то международната федерация и *организаторът на голяма спортна проява* трябва бъдат известени.

[Коментар към чл. 5.2. Допълнителни права за провеждане на тестване могат да бъдат дадени посредством двустранни и многостранни споразумения между страните подписали договора. Преди тестване на спортист между 23:00 и 06:00, *антидопинговата организация* може да има сериозни и специфични подозрения за употребата на допинг от този спортист, освен ако спортистът е определил 60-минутен прозорец за тестване по време на посочения период за тестване или се е съгласил да бъде подложен на тестване по време на този период. Оспорване на това, дали *антидопинговата организация* има достатъчно подозрение, за да тества през този период от време, не може да бъде използвано като защита срещу обвинение за нарушение на антидопинговите правила, основани на такова тестване или опити за тестване.]

чл. 5.3. Тестване по време на състезание

чл. 5.3.1 Освен ако по-долу е посочено другояче, само една организация има право да провежда тествания на мястото и по времето на състезание. При международни състезания, взимането на проби се организира и администрира от ръководната организация на съответното състезание (напр. МОК за олимпийските игри, международна федерация за световно първенство, панамериканска спортна организация за панамерикански игри). При национални състезания, взимането на проби се организира и ръководи от *националната антидопингова организация* на тази страна. По искане на ръководния орган на спортно състезание, всяко тестване *по време* на проявата извън нейното място трябва да бъде координирано с ръководния орган.

[Коментар към чл. 5.3.1: Някои ръководни организации на международни състезания могат да извършват собствени тествания извън мястото на спортното събитие по време на проявата и поради това да желаят да координират тестването с това на *национална антидопингова организация*.]

чл. 5.3.2 Ако *антидопингова организация*, която има правомощия, но не отговаря за организиране и администриране на тествания на спортно състезание, а желае да проведе тестване на спортисти на мястото и по времето на проявата, то *антидопинговата организация* следва първо да се консултира с ръководната организация на състезанието, за да получи разрешение за провеждане и координиране на тестването. Ако *антидопинговата организация* не е доволна от отговора на ръководната организация на спортното събитие, тя може, в съответствие с приетите от САА процедури, да поиска разрешение от САА да проведе тестване и да определи как да го координира. САА няма да даде одобрение за такова тестване, преди да се консултира и информира ръководната организация на проявата. Решението на САА ще бъде окончателно и няма да може да се обжалва. Освен ако е упоменато другояче при даване на право за провеждане на тестване, такива тествания ще бъдат считани за *извънсъстезателни*. *Управлението на резултатите* на всяко такова тестване ще бъде отговорност на *антидопинговата организация*, инициирала тестванията, освен ако е упоменато другояче в правилата на ръководния орган на спортното събитие.

[Коментар към чл. 5.3.2. Преди да даде разрешение на *национална антидопингова организация* да организира и проведе тестване на международно състезание, САА ще се консултира с международната организация, която ръководи проявата. Преди да даде разрешение на международна федерация за организиране и провеждане на тестване на национални състезания, САА ще се консултира с *националната антидопингова организация*, в чиято страна се провежда спортното събитие. *Антидопинговата организация*, която „инициира и администрира тестванията” може, ако счете за необходимо, да се споразумее с други организации, на които да делегира права за взимане на проби или за други процедури по допингов контрол.]

чл. 5.4 Планиране на разпределението на проверките

чл. 5.4.1 САА, след консултации с международни федерации и други *антидопингови организации*, ще приеме технически документ в съответствие с Международния стандарт за тестване и разследвания, който да установи посредством анализ на риска, кои *Забранени субстанции* и/или *Забранени методи* са с най-голяма вероятност да бъдат използвани в определени спортове и спортни дисциплини.

чл. 5.4.2 Като се започне с оценка на риска, всяка упълномощена да тества *антидопингова организация* трябва да разработи и извърши ефективно, интелигентно и пропорционално планиране на разпределението на проверките, което да подреди приоритетно дисциплините, категориите на спортистите, вида тестване, вида на взетите проби и вида на анализа на пробите, като всички те са съобразени с изискванията на Международния стандарт за тестване и разследвания. Всяка *антидопингова организация* трябва да осигури на САА, при поискване, копие на своя актуален план на разпределението на проверките.

чл. 5.4.3 Когато е възможно, тестването ще бъде координирано чрез ADAMS или друга система, одобрена от САА, за да се постигне максимален ефект от комбинираните усилия по тестване и за да се избегне ненужно повторно тестване.

чл. 5.5 Изисквания за тестването

Всяко тестване трябва да се извършва съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания.

чл. 5.6 Информация за местонахождението на спортиста

Спортистите, които са били включени в *Регистър на спортисти за тестване* от тяхната международна федерация и/или *националната антидопингова организация*, трябва да предоставят информация за местонахождението си по начин, посочен в Международния стандарт за тестване и разследвания. Международните федерации и *националните антидопингови организации* координират идентифицирането на такива спортисти и събирането на информация за местонахождението им. Всяка международна федерация и *националната антидопингова организация* предоставят, чрез ADAMS или друга система, одобрена от САА, списък, който идентифицира тези спортисти, включени в Регистър за тестване, или по име, или чрез ясно дефинирани, конкретни критерии. Спортистите трябва да бъдат уведомени, преди да са включени в регистъра за тестване и когато са изключени от този регистър. Информацията за местонахождението си, която те предоставят, докато са включени в регистъра за тестване, ще бъде достъпна чрез ADAMS или друга система, одобрена от САА, за САА и за други *антидопингови организации*, които имат правомощия да тестват спортиста, както е предвидено в член 5.2. Тази информация ще бъде винаги строго конфиденциална ; ще се използва единствено за целите на планиране, координиране или провеждане на допингов контрол, за предоставяне на информация, отнасяща се до *биологичния паспорт на спортиста*, или свързана с други аналитични резултати, ще бъде в подкрепа на разследване на потенциално нарушение на антидопинговите правила, или в подкрепа на процедури за твърдяно нарушение на антидопинговите правила; тя трябва да бъде унищожена, след като вече не се отнася до тези цели в съответствие с Международния стандарт за защита на личния живот и личните данни.

чл. 5.8 Разследвания и събиране на информация

Антидопинговите организации трябва да гарантират, че са в състояние да извършат всяка от следните дейности, както е приложимо и в съответствие с Международния стандарт за тестване и разследвания:

чл. 5.8.1 Да се сдобият, оценят и обработят антидопингова информация от всички налични източници, за да изготвят ефективен, интелигентен и пропорционален план за разпределение на проверките, да планират *целеви тествания*, и/или да очертаят основите на разследване за вероятно антидопингово нарушение на правилата; и

чл. 5.8.2 Да разследват нетипични резултати и неблагоприятни профилни резултати, в съответствие с чл. 7.4 и чл. 7.5, респективно; и

чл. 5.8.3 Да разследват всяка друга аналитична и неаналитична информация или данни, посочващи възможно нарушение на антидопинговите правила, в съответствие с чл. 7.6 и чл. 7.7, за да изключат възможно нарушение или да съберат доказателства, подкрепящи започването на процедура за нарушаване на антидопинговите правила.

Чл. 6 от Кодекса: Анализ на проби

чл. 6.2 Цел на анализа на пробите

Пробите се анализират за откриване на *Забранени субстанции* и *Забранени методи*, идентифицирани в Забранителния списък, както и на други субстанции по разпореждане на САА във връзка с чл. 4.5 или за подпомагане на *антидопингова организация* при охарактеризиране на съответните параметри в урината или кръвта на спортиста, или в друга биологична среда, включително за ДНК или геномно охарактеризиране, или с друга легитимна антидопингова цел. Пробите могат да бъдат взети и съхранени за бъдещи анализи.

[Коментар към чл. 6.2: Например, съответната профилна информация може да бъде използвана за назначаване на *целево тестване*, или в подкрепа на процедура по нарушение на антидопинговите правила по чл. 2.2, или и за двете.]

чл. 6.4 Стандарти за анализ на проби и докладване

Лабораториите анализират проби и докладват съответните резултати при спазване на Международния стандарт за лаборатории. За да се осигури ефективно тестване, в техническия документ, посочен в член 5.4.1, въз основа на оценка на риска ще се създадат програми за анализ на проби за, подходящи за определени спортове и спортни дисциплини, а лабораториите трябва да изследват пробите в съответствие с тези програми, с изключение на следното:

чл. 6.4.1 *Антидопингови организации* могат да изискат от лабораториите пробите да се анализират, като се използват по-детайлни програми от тези, описани в техническия документ.

чл. 6.4.2 *Антидопингови организации* могат да изискат от лабораториите да анализират пробите с помощта на по-малко детайлни програми от тези, описани в техническия документ, само ако удовлетворяват САА, че поради особените обстоятелства на своята страна или спорт, както е посочено в плана им за разпределение на проверките, по-малко детайлен анализ би бил подходящ.

чл. 6.4.3 Както е предвидено от Международния стандарт за лаборатории, по своя собствена инициатива и за своя сметка лабораториите могат да анализират проби за

Забранени субстанции или *Забранени методи*, невключени в програмите за анализ на пробите, описани в техническия документ или определени от тествашката институция. Резултати от всеки такъв анализ трябва да бъдат докладвани и имат същата валидност и последствия, както всеки друг аналитичен резултат.

[Коментар към член 6.4: Целта на този член е да се разшири принципа за "интелигентно тестване" към програмите за анализ на пробите, така че откриването на допинг да е най-ефективно и ефикасно. Трябва да се признае, че наличните ресурси за борба с употребата на допинг са ограничени, и че разширяването на програмите за анализ на пробите може в някои спортове и страни да намали броя на пробите, които могат да бъдат анализирани.]

чл. 6.5 По-нататъшен анализ на пробите

За да послужи като положителна основа за нарушение на антидопингово правило по чл. 2.1, всяка проба може да бъде предмет на по-нататъшен анализ на *антидопингова организация*, отговорна за управлението на резултатите по всяко време преди двата аналитичните резултати от А и Б-пробата (или резултата от А пробата, когато анализа на Б пробата е отказан или не е направен) да се съобщят на спортиста от *антидопинговата организация*.

Пробите могат по всяко време да бъдат съхранявани и подложени на допълнителни анализи за целите на чл. 6.2 само по разпореждане на антидопинговата организация, която е инициирала и администрирала взимането на проби, или на САА. (Всяко съхранение на проби или по-нататъшно изследване, иницирано от САА, е за сметка на САА). По-нататъшния анализ на пробите следва да съответства на изискванията на Международния стандарт за лаборатории и Международния стандарт за тестване и изследвания.

Чл. 7 от Кодекса: Управление на резултати

чл. 7.1 Отговорности при провеждане на управление на резултатите

С изключение на предвиденото в чл. 7.1.1 и чл. 7.1.2 по-долу, управлението на резултатите и изслушванията трябва да бъдат отговорност и да се управляват от процедурните правила на *антидопинговата организация*, която да инициира и администрира взимането на проби (или, ако такова не е необходимо, *антидопинговата организация*, която първа уведомява спортист или друго лице, за твърдяно нарушение на антидопинговите правила и след това усърдно преследва това нарушение).

чл. 7.1.2 Управление на резултатите във връзка с потенциално нарушение на изискванията за местонахождение (неуспешно подаване или пропуснат тест) се администрира от международната федерация или от националната антидопингова организация, при която спортистът подава информация за местонахождението си, както е предвидено в Международния стандарт за тестване и разследвания. *Антидопинговата организация*, която определя неуспешно подаване или пропускане на тест, следва да представи тази информация на САА чрез ADAMS или друга система, одобрена от Световната антидопингова агенция, където тя ще бъде достъпна на съответни други антидопингови организации.

чл. 7.4 Разглеждане на атипични резултати

Съобразно предвиденото в международните стандарти за лаборатории, при определени обстоятелства лабораториите са длъжни да докладват наличието на Забранени субстанции, които може да са били произведени ендогенно, като атипични резултати, подлежащи на допълнително разследване. При получаване на атипичен резултат (АТПР), антидопинговата организация, отговаряща за управление на резултатите, извършва преглед, за да реши дали:

а) е било издадено РТУ или предстои да бъде издадено РТУ, съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба; или

б) има видимо отклонение от Международния стандарт за тестване и разследвания или от Международния стандарт за лаборатории, което е причинило атипичния резултат.

Ако при прегледа не бъде открито приложимо РТУ или предизвикало атипичния резултат отклонение, *антидопинговата организация* провежда необходимото разследване. След края на разследването, спортистът и *антидопинговите организации* по чл. 14.1.2, се известяват дали атипичният резултат ще бъде или няма да бъде представен като неблагоприятен аналитичен резултат. *Антидопинговата организация* известява спортиста съгласно чл. 7.3.

[Коментар към член 7.4: „Изискваното разследване“, описано в настоящия член, ще зависи от ситуацията. Например, ако предварително е определено, че даден спортист има естествено повишено съотношение на тестостерон/епитестостерон, потвърдението, че *атипичният резултат* кореспондира с това съотношение е достатъчно разследване.]

чл. 7.5 Преглед на атипични резултати и неблагоприятни резултати

Прегледът на *атипични резултати* и *неблагоприятни резултати* се извършва, както е предвидено в Международния стандарт за тестване и разследвания и Международния стандарт за лабораториите. Тогава, когато *антидопинговата организация* е убедена, че е извършено нарушение на антидопингово правило, тя трябва незабавно да уведоми спортиста по начин, посочен в нейните правила за нарушението на антидопинговото правило и за основанието на нарушението. Други *антидопингови организации* трябва да бъдат уведомени, както е предвидено в член 14.1.2.

7.6 Преглед на подаване на информация за местонахождение

Преглед на неуспешно подаване и пропуснати тестове се провежда, както е предвидено в Международния стандарт за тестване и разследвания. Тогава, когато международната федерация или *националната антидопинговата организация* (както е приложимо) са убедени, че е извършено нарушение на антидопингово правило, те трябва незабавно да уведомят спортиста, по начин, посочен в техните правила, че е извършено нарушението на чл. 2.4 и основанието на нарушението. Другите *антидопингови организации* трябва да бъдат уведомени, както е предвидено в член 14.1.2.

чл. 7.7 Разглеждане на нарушения на антидопинговите правила, които не са обхванати от чл. 7.1 до чл. 7.6 (включително)

Антидопинговата организация или друг, създаден от нея, разглеждащ орган провежда всички последващи разследвания във връзка с всяко възможно нарушение на антидопинговите правила в съответствие с изискванията на антидопингови политики и

правила, които са приети съгласно Кодекса, или които *антидопинговата организация* счита за подходящи. При удовлетворяване на изискванията на *антидопинговата организация* за настъпване на нарушение на антидопинговите правила, същата е длъжна да извести спортиста или съответното лице относно нарушеното антидопингово правило и основанието за нарушението по начина, който е описан в нейните правила. Известяването на други *антидопингови организации* става по начина, описан в чл. 14.1.2.

[Коментар към чл. 7.1, чл. 7.6 и чл.7.7: В повечето случаи, например, международните федерации известяват спортистите чрез техните национални федерации.]

Чл. 10 от Кодекса: Санкции за физически лица

чл. 10.3.2 За нарушения на чл. 2.4, периодът на *отнемане на състезателни права* ще бъде две години, като може да бъде намален максимално до една година в зависимост от степента на вината на спортиста. Такова намаление няма да се прилага към спортисти, които се опитват да сменят местонахождението си в последния момент или да използват други подходи, като тези им действие поражда сериозно съмнение относно факта, че спортистът желае да избегне проверка.

чл. 10.6 Отхвърляне, намаляване или отлагане на период на лишаване от състезателни права или други последствия поради причини различни от вина

чл. 10.6.1 *Значително съдействие* при разкриване или установяване на нарушения на антидопинговите правила

чл. 10.6.1.1 *Антидопинговата организация*, отговаряща за процедурата за управление на резултати във връзка с дадено нарушение на антидопинговите правила, има право, преди произнасяне на окончателно апелативно решение съгласно чл. 13, или преди изтичането на срока за обжалване, да отложи изтърпяването на част от наложения в индивидуален случай период на лишаване от права при оказано значително съдействие от страна на спортиста или от друго лице на антидопингова организация, наказателен орган или професионален дисциплинарен орган, което значително съдействие е довело до: (i) разкриване или установяване от антидопинговата организация на нарушение на антидопинговите правила от страна на другото лице, или до: (ii) разкриване или установяване от наказателен или от дисциплинарен орган на престъпление или нарушение на професионални правила, извършено от другото лице и информацията, предоставяна от лицето на антидопинговата организация с правомощия да управлява резултати, е оказала значително съдействие.

Чл. 13 от Кодекса: Обжалвания

чл. 13.3 Несвоевременно произнасяне на решение от страна на антидопинговата организация

В случаите, в които *антидопингова организация* не съумее в рамките на разумен срок, определен от САА, да се произнесе с решение за това дали е извършено нарушение на антидопинговите правила, САА може да предпочете да обжалва директно пред САС

като за целта ще се счита, че антидопинговата организация е взела решение, постановяващо липса на нарушение на антидопинговите правила. Ако разглеждащият състав на САС реши, че е било извършено нарушение на антидопинговите правила и че САА е действала разумно, като е решила да обжалва пред него, заплатените от САА адвокатски хонорари и изразходваните от нея средства по разследването на случая се възстановяват от антидопинговата организация.

[Коментар към чл. 13.3: Предвид различните обстоятелства при всяко разследване на нарушение на антидопинговите правила и всяка процедура за управление на резултати е невъзможно да бъде установен фиксиран срок за произнасяне на решение от антидопингова организация преди възможната намеса на САА чрез обжалване директно пред САС. Преди да предприеме подобни действия, САА ще се консултира с антидопинговата организация и ще ѝ даде възможност да обясни защо не се е произнесла с решение. Настоящият член не възпира никоя международна федерация да има правила, които ѝ позволяват да приеме юрисдикцията над спорове, при които нейна национална федерация бави неуместно процедура за управление на резултати.]

Чл.14 от Кодекса: Конфиденциалност и докладване

чл. 14.1 Информация относно неблагоприятни аналитични резултати, атипични резултати и други установени нарушения на антидопинговите правила

чл. 14.1.1 Известяване на спортисти и други лица за нарушения на антидопинговите правила

Начинът и формата на известяване за нарушения на антидопингово правило ще бъдат отразени в правилата на *антидопинговата организация, която отговаря за управлението на резултатите*.

чл. 14.1.2 Известяване на национални антидопингови организации, международни федерации и САА за нарушения на антидопингово правило

Антидопингова организация, която отговаря за управлението на резултатите, ще известява националната антидопингова организация и международната федерация на спортиста, както и САА, за установеното нарушение на антидопинговите правила едновременно с известяването на спортиста или другото лице.

чл. 14.1.4 Докладване на състоянието

Освен по отношение на разследвания, непредизвикани от известие за нарушение на антидопингово правило по реда на чл. 14.1.1, антидопинговите организации, по смисъла на чл. 14.1.2, ще бъдат редовно осведомявани за състоянието и резултатите от всички прегледи и производства, проведени по реда на чл. 7, чл. 8 или чл. 13 и ще им се дава незабавно, писмено, мотивирано обяснение или решение, обясняващо разрешаването на спора.

Чл. 20 от Кодекса: Допълнителни роли и отговорности на подписалите страни

чл. 20.1 Роли и отговорности на Международния олимпийски комитет

чл. 20.1.7 Да преследва активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на своята юрисдикция, в това число да разследва, дали в случаите на допингиране са замесени спортно-технически лица или други лица.

чл. 20.2 Роли и отговорности на Международния параолимпийски комитет

чл. 20.2.7 Да преследва активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на своята юрисдикция, в това число да разследва дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица или други лица.

чл. 20.3 Роли и отговорности на международните федерации

чл. 20.3.6 Да изисква националните федерации да докладват всяка информация, предполагаща или отнасяща се до нарушение на антидопингово правило, на тяхната *национална антидопингова организация* и международна федерация и да съдействат на разследването, извършвано от *антидопингова организация с право* на това.

чл. 20.3.10 Да преследват активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на своята юрисдикция, в това число да разследват дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица или други лица, да осигурят подходящо налагане на последиците и автоматично да провеждат разследване на спортно-технически лица в случай на нарушение на антидопингово правило, в което е замесено *непълнолетно лице*, или спортно-техническо лице, което е подпомогнало повече от един спортист в извършването на нарушение на антидопинговите правила.

чл. 20.4 Роли и отговорности на националните олимпийски комитети и националните параолимпийски комитети

чл. 20.4.4 Да изискват националните федерации да докладват всяка информация, предполагаща или отнасяща се до нарушение на антидопингово правило на тяхната национална *антидопингова организация* и международна федерация и да съдействат на разследването, извършвано от *антидопингова организация с право* на това.

чл. 20.4.10 Да преследват активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на тяхната юрисдикция, в това число да разследват дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица или други лица.

чл. 20.5 Роли и отговорности на националните антидопингови организации

чл. 20.5.4 Да насърчават реципрочното тестване сред различни *национални антидопингови организации*.

чл. 20.5.7 Да преследват активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на тяхната юрисдикция, в това число да разследват дали в случаите на допингиране са замесени *спорно-технически лица* или други лица, както и да се погрижат за прилагане на последиците.

чл. 20.5.9 Автоматично да провеждат разследване на *спортно-технически лица* в рамките на своята юрисдикция на случаи на нарушение на антидопингово правило, в което е

замесено *непълнолетно лице*, или *спортно-техническо лице*, което е подпомогнало повече от един спортист в извършването на нарушение на антидопинговите правила.

чл. 20.5.10 Да си сътрудничат тясно с САА във връзка с разследвания, извършвани от САА по реда на чл. 20.7.10.

чл. 20.6 Роли и отговорности на организациите за спортни прояви от най-висок ранг.

чл. 20.6.5 Да преследват активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на тяхната юрисдикция, в това число да разследват дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица или други лица.

чл. 20.7 Роли и отговорности на САА

чл. 20.7.7 Да изготви и да прилага ефективна *Програма за независимо наблюдение* и други консултативни програми за спортни събития.

чл. 20.7.8 Да провежда, при извънредни обстоятелства и под ръководството на Генералния директор на САА, допингов контрол по своя собствена инициатива или по молба на други антидопингови организации и да си сътрудничи със съответните национални и международни организации и агенции, включително (без ограничения) да оказва помощ при разследвания.

[Коментар към чл. 20.7.8: Макар и САА да не е агенция, извършваща тестване, тя си запазва правото, при извънредни обстоятелства, да провежда свои собствени тестове, когато проблемите поставени на вниманието на съответната *антидопингова организация*, не са били адекватно решени.]

чл. 20.7.9 Да одобрява в консултации с международни федерации, *национални антидопингови организации* и организации на спортни събития от най-висок ранг, определени програми за тестване и анализ на проби.

чл. 20.7.10 Да започне свои собствени разследвания на нарушения на антидопингови правила и други дейности, спомагащи допинга.

Чл. 21 от Кодекса: Допълнителни роли и отговорности на спортистите и другите лица

чл. 21.1 Роли и отговорности на спортистите

чл. 21.1.2 Да бъдат на разположение за взимане на проба.

[Коментар към чл. 21.1.2: С необходимото уважение към човешките права на спортиста и неговия личен живот, легитимни антидопингови съображения понякога изискват взимането на проба да бъде извършено късно вечерта или рано сутринта. Например, известно е, че някои спортисти използват малки дози от ЕПО по време на тези часове, за да бъдат неоткриваеми на сутринта.]

чл. 21.1.6 Да си сътрудничи с *антидопингова организация*, разследваща нарушение на антидопингово правило.

[Коментар към чл. 21.1.6: Отказът да се сътрудничи не е нарушение на антидопингово правило според кодекса, но може да стане основа за предприемане на дисциплинарна дейност според правилата на подписала Кодекса страна.]

чл. 21.2 Роли и отговорности на *спортно-техническите лица*

чл. 21.2.2 Да оказват съдействие при изпълнението на програмата за тестване на спортисти.

чл. 21.2.5 Да си сътрудничи с *антидопингова организация*, разследваща нарушение на антидопингово правило.

[Коментар към чл. 21.2.5: Отказът да се сътрудничи не е нарушение на антидопингово правило според кодекса, но може да стане основа за предприемане на дисциплинарна дейност според правилата на подписала Кодекса страна.]

чл. 21.3. Роли и отговорности на регионалните антидопингови организации

чл. 21.3.4 Да насърчава реципрочно тестване между *националните антидопингови организации* и *регионалните антидопингови организации*.

Чл. 23 от Кодекса; Приемане, спазване и внасяне на изменения

чл. 23.3 Внедряване на антидопингови програми

Подписалите страни ще осигурят достатъчно ресурси, за да внедрят антидопингови програми във всички сфери, които се отнасят до кодекса и международните стандарти.

3.0. Дефиниции и тълкуване

Термини, дефинирани в ревизираното издание на Кодекса, влизащо в сила от 01.01.2015 и използвани в Международния стандарт за тестване и разследвания

АДАМС: Системата за администриране и управление на антидопинговата дейност е интернет базирано пособие за управление на база данни, което служи за въвеждане, съхраняване, обмен и докладване на данни и е създадено, за да подпомага заинтересованите страни и САА при осъществяването на техните антидопингови операции в съответствие с нормативните актове за защита на данните.

Неблагоприятен аналитичен резултат: Резултат, отразен в доклад от акредитирана или друга одобрена от САА лаборатория, съгласно който в дадена проба е установено – съобразно Международния стандарт за лаборатории и техническите документи към него, наличие на забранена субстанция или нейни метаболити, или маркери (включително завишени количества ендогенни субстанции) или доказателство за използване на забранен метод.

Неблагоприятен паспортен резултат: Доклад, идентифициран като неблагоприятен паспортен резултат, описан в приложимите Международни стандарти.

Антидопингова организация (АДО): Подписала страна, която отговаря за приемането на правила за инициране, прилагане или привеждане в действие на частите от процедурата за допингов контрол. Това определение включва организации като Международния олимпийски комитет, Международния параолимпийски комитет, други организации за спортни прояви от най-висок ранг, които при провеждането им извършват тестване, САА, международните федерации и националните антидопингови организации.

Спортист: Всяко лице, което участва в спортна дейност на международно (съобразно определеното от всяка международна федерация) или национално ниво (съобразно определеното от всяка национална антидопингова организация). Всяка антидопингова организация има правото да прилага антидопинговите правила към спортист, който не е такъв, нито на международно, нито на национално ниво и по този начин да ги приравни към определението „Спортист”. По отношение на спортисти, които не са нито такива на международно или национално ниво, антидопинговата организация може да реши: да проведе ограничено тестване или да не проведе тестване; да анализира взимането на проба с ограничен обсяг на Забранените субстанции; да изиска ограничена информация за местонахождение или да не поиска въобще такава; да не поиска предварителни РТУ. Ако обаче е извършено нарушение на правило съгласно чл. 2.1, чл. 2.3 или чл.2.5, то тези нарушения, извършени, от който и да е спортист, състезаващ се на ниво под национално или международно ниво, и над който антидопинговата организация има правомощия, то тогава последиците, налагани от кодекса (освен чл. 14.3.2) ще са приложими. За Целите на чл. 2.9, както и за Целите на образователно-информационната антидопингова дейност, спортист е всяко лице, което участва в спортна дейност под юрисдикцията на подписала страна, правителство или друга приела Кодекса спортна организация.

[Коментар: Това определение пояснява, че всички спортисти на национално и международно ниво се подчиняват на предвидените в Кодекса антидопингови правила, като точните определения за спортна дейност на международно и национално ниво се посочват в антидопинговите правила съответно на международните федерации и националните антидопингови организации. Определението също така дава възможност на всяка национална антидопингова организация да обхване в своята антидопингова програма спортисти, които се състезават на ниво по-ниско от националното или към лица, които участват във фитнес дейности, но не се състезават. Така например, антидопинговите организации могат да тестват състезатели аматьори (recreational level athletes), но да не изискват предварително РТУ. Нарушение на антидопингово правило, включващо неблагоприятен аналитичен резултат или фалшифициране на резултат, ще бъде подложено на всички последици, предвидени от кодекса (с изключение на чл. 14.3.2). Антидопинговите организации сами определят, дали последиците се прилагат към спортисти-аматьори, които се занимават с фитнес дейности, но не се състезават. По същия начин, Организациите за спортни прояви от най-висок ранг, провеждащи състезание само за спортисти от висок ранг, могат да тестват участниците, без да използват пълния обхват на Забранените субстанции. Състезателите на всички нива трябва да имат възможност да се възползват от образователно-информационната дейност, насочена към борбата срещу допинга.]

Биологичен паспорт на спортиста: Програмата и методите на събиране и класифициране на информация, описани в Международния стандарт за тестване и разследвания и Международния стандарт за лаборатории.

Атипичен резултат: Резултат, отразен в доклад от акредитирана от САА лаборатория или друга одобрена от САА лаборатория, който налага да бъде проведено допълнително разследване в съответствие с Международния стандарт за лаборатории или свързаните с него технически документи, преди да бъде решено дали е налице неблагоприятен аналитичен резултат.

Кодекс: Световният антидопингов кодекс.

Състезание: Единична надпревара, двубой, мач или единично спортно съревнование. За етапните надпревари или други спортни съревнования, където наградите се дават на дневна или друга междинна база, разликата между състезание и спортна проява се определя според правилника на съответната международна федерация.

Допингов контрол: Всички действия и процедури от изготвянето на план за разпределение на проверките до крайния изход от всяко обжалване, включително всички междувременни действия и процедури, като предоставянето на информация за местонахождение, взимането на проби и боравенето с тях, извършването на лабораторен анализ, издаването на РТУ, управлението на резултати и провеждането на изслушвания.

Спортна проява: Серия от единични състезания, провеждани от един ръководен орган (например летни и зимни Олимпийски игри, Световният шампионат на ФИНА или Панамериканските игри).

Място на спортна проява: Местата, определени от ръководния орган на спортната проява.

По време на състезание (Състезателен): Освен ако в правилата на международна федерация или управляващия орган на спортната проява е предвидено друго, „състезателен”, е периода от 12 часа преди началото на състезание, в което спортистът е заявен за участие, до приключване на състезанието и свързаната с него процедура за взимане на проби.

[Коментар: Международна федерация или управляващ орган на спортна проява могат да установят „състезателен” период, който е различен от периода на спортната проява.]

Програма за независимо наблюдение: Екип от наблюдатели, ръководен от САА, който наблюдава и дава насоки по отношение на процедурата за допингов контрол в рамките на някои спортни прояви, и докладва за своите наблюдения.

Международна спортна проява: Спортна проява или състезание, чийто ръководен орган или орган за назначаване на технически лица е Международният олимпийски комитет, Международният параолимпийски комитет, международна федерация, организация за спортни прояви от най-висок ранг или друга международна спортна организация.

Спортист на международно ниво: Спортист, който се състезава в спорт на международно ниво, както е дефинирано според правилата на съответната международна федерация в съгласие с международните стандарти за тестване и разследвания.

[Коментар: В съгласие с Международния стандарт за тестване и разследвания, международната федерация е свободна да определя критериите за дефиниране на термина „спортист на международно ниво“, напр. ранг-листа, участие в избрани международни спортни прояви, вид на лиценза и др. Тя обаче трябва да публикува тези критерии в ясен вид, така че спортистите да могат бързо да разберат, кога могат да бъдат класифицирани като такива на международно ниво. Например, ако критериите включват участие в избрани международни спортни прояви, тогава международната федерация ще трябва да публикува списък с тези прояви.]

Непълнолетно лице: Физическо лице, което не е достигнало възраст от осемнадесет години

Национална антидопингова организация: Юридическо лице, което всяка държава обособява като притежател на основните правомощия и отговорности на национално ниво, свързани с приемането и прилагането на антидопингови правила, ръководенето на взимане на проба, управлението на резултати от проверки и провеждането на изслушвания. Ако такъв орган не бъде обособен от компетентните публични власти на съответната държава, неговите функции се поемат от националния олимпийски комитет или от обособен от него орган.

Държавно първенство: Спортна проява или състезание с участието на спортисти на национално или международно ниво, която не е международна спортна проява.

Състезател на национално ниво: Спортист, който се състезава в спорт на национално ниво, както е дефинирано според правилата на съответната национална антидопингова организация в съгласие с Международния стандарт за тестване и разследвания.

Национален олимпийски комитет (НОК): Организация, призната от Международния олимпийски комитет. Терминът национален олимпийски комитет включва и всички национални спортни конфедерации на държавите, в които националната спортна конфедерация поема отговорности в сферата на борбата срещу допинга, които са типични за националните олимпийски комитети.

Извън състезание (Извънсъстезателен) Всеки период, който не е състезателен

Регистър на спортисти за тестване: Регистърът на най-високоприоритетните спортисти, подлежащи на фокусирано състезателно и извънсъстезателно тестване, който всяка международна федерация и национална антидопингова организация изготвя във връзка със своя план за разпределение на проверките. Такива спортисти са задължени да предоставят информация за местонахождението си съгласно чл. 5.6 и Международния стандарт за тестване и разследвания.

Проба или спесимен: Биологичен материал, взет за целите на допинговия контрол.

[Коментар: Твърдението, че взимането на кръвни проби нарушава устоите на определени културни или религиозни групи, е неоснователно.]

Подписали страни: Юридическите лица, които са подписали Кодекса и са дали съгласие за неговото спазване по реда на чл. 23.

Значително съдействие: За целите на чл. 10.5.3, лицето, оказващо значително съдействие е длъжно:

1. да разкрие цялата информация за нарушения на антидопинговите правила, с която разполага, в подписани от него писмени показания; и
2. да окаже пълно съдействие при разследването и отсъждането по случаите, за които се касае тази информация, включително да дава показания по време на изслушванията по молба на антидопинговата организация или разглеждащия състав.

Задължително е предоставената информация да бъде достоверна и важна за обвинението, а в случай че обвинение не е повдигнато - да дава достатъчно основания за повдигане на такова.

Целево тестване: Подбор за тестване, основан на критерии, създадени от международния стандарт за тестване и разследване.

Отборен спорт: Спорт, в чиито състезания е позволена смяната на играчи.

Тестване: Частите от процедурата за допингов контрол, включващи изготвянето на плана за разпределение на проверките, взимането и боравенето с проби и транспортирането им до лабораторията.

САА: Световната антидопингова агенция

3.2. Дефиниции на термини, специфични за Международния стандарт за тестване и разследвания

Пакет от документи за биологичния паспорт на спортиста – материалът, изготвен от лабораторията и от Звеното за управление на паспорта на спортиста в подкрепа на неблагоприятния аналитичен паспортен резултат (НАПР), включващ, но не само, аналитични данни, коментари на експертния панел, доказателства за смущаващи фактори, както и друга подкрепяща информация.

Панелът може да включва група от назначени експерти или друг/и допълнителен/ни ад хок експерт/и, който/които може/могат да бъде/бъдат назначен/и по искане на някой от назначените експерти или от Звеното за управление на паспорта на спортиста или АДО.

Служител, извършващ вземане на кръв (СИБК) - Квалифициран служител, упълномощен от съответната организация да извършва вземане на кръв.

Приемо-предавателен формуляр/протокол: Поредица от лица и организации, отговарящи за сигурността на пробите от момента на вземане на проба до транспортирането на пробите в лабораторията за анализ.

Шаперон – официално лице, упълномощено от организация за събиране на проби да извършва специфични дейности, включително една или повече от следните (по избор на организацията за събиране на проби):

- а) известяване на спортиста, избран да даде проба;
- б) придружаване и наблюдение на спортиста до пристигането в станцията за допингов контрол;
- в) наблюдение и/или потвърждение на взимането на проба на проби, при наличието на съответната квалификация

Чл. 2.4 от Кодекса: Изисквания за местонахождение на спортист.

Изискванията са изложени в Приложение И на Международния стандарт за тестване и разследвания, приложими за спортисти, част от Регистъра на спортисти за тестване на международна федерация или национална антидопингова организация

Служител по допингов контрол (СДК) – Служител с нужната квалификация и упълномощен от органа за извършване на взимане на проба, който осъществява дейности предвидени за СДК в Международния стандарт за тестване и разследвания

Станция за допингов контрол – Място, където се извършва взимане на проби

Експерт – Експерт(ите) и/или Експертен състав с познания в съответната област, избран от антидопинговата организация и/или звеното за управление на паспорта на спортиста, отговарят за даване на оценка на паспорта. Експертът трябва да бъде външно лице за антидопинговата организация.

Експертен състав – Експерти, със знания в съответната област, избрани от АДО и/или Зеното за управление на паспорта на спортиста, които са отговорни за предоставяне на оценка на паспорта. За хематологичния модул, експертите трябва да имат знания в една или повече области на клиничната хематология (диагнози, свързани с кръвна патология), спортна медицина или приложна физиология. За стероидния модул, експертите трябва да имат знания по лабораторен анализ, стероиден допинг и/или ендокринология. За двата модула, експертният състав трябва да се състои от експерти с допълващи се познания, така че да са представени всички подходящи области. Експертният състав може да включва екип от най-малко трима избрани експерти и допълнителни специално привлечени експерти, които може да са нужни по искане на някой от избраните експерти, или от звеното за управление на паспорта на спортиста при антидопинговата организация.

Неучастие във взимане на проба – термин, използван, за да се опише антидопингово нарушение съгласно чл. 2.3 и чл. 2.5

Неуспешно подаване – Неподаване на информация от спортист за местонахождение, за да може последният да бъде на разположение за взимане на проба съгласно клаузата за предоставяне на информация за местонахождение, невъзможността тази информация да бъде винаги точна и навременна според чл. 1.3 от Международния стандарт за тестване и разследвания

Дата за провеждане на състезание – Съгласно чл. 1.3.3

Пропуснато проверка/тестване – Неподаване на информация от спортист за местонахождение, съгласно 60 минутния „прозорец“ за взимане на проба в деня за проверка, съгласно чл. 1.4 от Международния стандарт за тестване и разследвания

Внезапна проверка – извършване на взимане на проба без предварително известяване на спортиста, като последният е наблюдаван от служител (шаперон) от момента на известяването до взимането на проба

Паспорт – съвкупност от цялата достъпна информация, уникална за съответния спортист, която може да включва дългосрочни профили от маркери, уникални за този спортист хетерогенни фактори и/или друга приложима информация, която да помогне при оценката на маркерите.

Попечител на паспорт – антидопингова организация, която е отговорна за управление на резултатите от паспорта на спортиста и за предоставяне на съответната информация, свързана с паспорта на този спортист, на друга/и антидопингова/и организация/ии.

Случаен избор – Нецелеви избор на спортист за проверка

Организация с правомощия за управление на резултати - Организация с правомощия, съгласно чл.7.1 от Кодекса, да управлява резултати от проверки (или други доказателства за потенциално допингово нарушение) и да провежда изслушвания, в качеството си на:

- 1) Антидопингова организация (например Международния олимпийски комитет или друга организация на спортно събитие от най-висок ранг, САА, международна федерация или национална антидопингова организация), или;
- 2) Друга организация, действаща съгласно правомощията си и в съзвучие с правилата на антидопинговата организация (например, национална федерация, член на международна федерация). По отношение на *неподаване на информация за местонахождение*, органът с правомощия за управление на резултатите, действа съгласно чл. 1.5.1

Организация, вземаща проби – Организация, отговорна за извършване взимането на проба на проби в съответствие с изискванията на Международния стандарт за тестване и разследвания, в качеството си на:

- 1) Самият орган за извършване взимането на проба на проби; или
- 2) Друга организация (например, трета страна, упълномощена за това), на която организацията за извършване взимането на проба на проби е делегирала права или е наела като подизпълнител (при условие, че организацията за извършване на взимане на проба е последна инстанция съгласно Кодекса в съответствие с изискванията на Международния стандарт за тестване и разследвания, отнасящи се до взимането на проби).

Оборудване за взимане на проби – шишенца А и В, контейнери, съдове за взимане на проби, епруветки или друг уред за взимане, запазване и съхранение на проба по всяко време на *сесия за взимане на проби*, отговарящи на изискванията на чл. 6.3.4;

Персонал, взимащ проби: Събирателен термин, отнасящ се до квалифицираните лица, упълномощени от организацията, извършваща взимане на проба да събират или да помагат по време на сесията за събиране на проби.

Сесия за взимане на проби: Последователност от действия от момента на първоначалния контакт, докато спортиста напусне станцията за допингов контрол, след като е дал допингова проба.

Подходящо относително тегло за анализ: За проби с минимален обем 90 мл. и по-малко от 150 мл., относително тегло, измервано до 1.005 или повече с рефрактометър, или 1.010 или повече с лабораторни лентички. За проби с обем 150 мл. или повече, относително тегло 1.003 или повече, измерено само с рефрактометър.

Подходящо количество урина за анализ: Минимално количество от 90 мл за лабораторно изследване, независимо дали е за откриване на цялата гама или само за някои Забранени субстанции или Забранени методи

Защитено срещу фалшифициране: Отнася се до наличието на един или повече индикатори или бариери за достъп, включени в, или където е подходящо, приложени към оборудването за взимане на проби; ако са нарушени или липсващи, или повредени по друг начин, те могат да дадат видимо доказателство, че е налице фалшифициране или опит за фалшифициране на оборудването за взимане на проби.

Отборна дейност/дейности: Спортни дейности, извършвани от спортист заедно с другите членове на отбора (напр. тренировка, пътуване, тактическа подготовка) или под отборно наблюдение (напр. лечение от лекар на отбор).

План за разпределение на проверките: Документ, съставен от антидопингова организация, планиращ проверките на спортистите, над които организацията има правомощия за проверки, в съответствие с изискванията на чл. 4 от Международния стандарт за тестване и разследвания

Организация с правомощие за тестване: Организация, упълномощила определено взимане на проба като:

- 1) Антидопингова организация (например Международния олимпийски комитет или друга организация на спортно събитие от най-висок ранг, САА, международна федерация или национална антидопингова организация) или;
- 2) Друга организация, извършваща допингови проверки под егидата на и в съзвучие с правилата на антидопинговата организация (например, национална федерация, член на международна федерация).

Доклад за неуспешен опит за взимане на проба: Подробен доклад за неуспешен опит за взимане на проба от спортист от Регистъра на спортисти за тестване, предоставящ информация за датата на опита, мястото, точното време пристигане и напускане на станцията за допингов контрол от спортиста, стъпките, предприети за откриване на спортиста (напр. детайли за осъществен контакт чрез трети лица) и други съществени подробности за опита.

Неподаване на информация за местонахождение: Неуспешно подаване или пропуснатата проверка

Подаване на информация за местонахождение: Информация, осигурено от спортист от Регистъра на спортисти за тестване или от негово име, която определя неговото местонахождение, за следващото тримесечие в съгласие с чл. 1.3. от Международния стандарт за тестване и разследвания

3.3 Дефинирани термини, специфични за Международния стандарт за лаборатории (МСЛ):

Адаптивен модел: Математически модел, създаден за установяване на необичайни дългосрочни резултати от спортисти. Моделът изчислява вероятността от дългосрочен профил на стойностите на маркер, приемайки, че спортистът е в нормално физиологично състояние.

Аналитично тестване: Провеждани в лабораторията елементи от процедурата за допингов контрол, включващи боравене с проба, анализ и докладване на резултати.

Звено за управление паспорта на спортиста (ЗУПС): Определени от антидопинговата организация лица, които отговарят за административното управление на паспортите, консултирайки антидопинговата организация за интелигентно, целево тестване и като взаимодействия с експертния състав, създава пакета с документи за биологичен паспорт на спортиста, отговаря за него и докладва за неблагоприятни профилни резултати.

Потвърдителна процедура: Процедура за аналитичен тест, чиято цел е да установи наличието или да измери концентрацията/съотношението на една или повече специфични *Забранени субстанции*, *Метаболит(и)* на *Забранени субстанции* или *Маркер(и)* за използването на *Забранена субстанция* или *Метод* в проба.¹

Лаборатория(и): (А) *САА*-акредитирана(и) лаборатория(и), която прилага методи и процедури за тестване, за да даде(ат) доказателствени данни за установяване на *Забранени субстанции*, *Методи* или *Маркери* от *Забранителния списък*, а ако е приложимо, количествено определяне на *Прагова субстанция* в *проби* от урина или други биологични среди, във връзка с антидопингови дейности.

САА-одобрена лаборатория за БПС: Лаборатория(и), които иначе не са акредитирани от *САА*; прилагащи методи и процедури за анализ в подкрепа на програмата за *Биологичен паспорт на спортиста* и в съответствие с критериите за одобрение на неакредитирани лаборатории за *Биологичен паспорт на спортиста*.

3.4. Тълкувания

3.4.1 Освен другояче упоменати, справките по-долу се отнасят до членовете на Международния стандарт за тестване и разследвания.

3.4.2 Коментарите по различни клаузи на Международния стандарт за тестване и разследвания са използвани за неговото тълкуване.

3.4.3 Приложенията към Международния стандарт за тестване и разследвания имат задължителен характер както останалата част от Международния стандарт за тестване и разследвания.

3.4.4 Официалната версия на Международния стандарт за тестване и разследвания е поддържана от САА и е публикувана на английски и френски. В случай на различия във версиите, английският текст ще бъде меродавен.

¹[Коментар към Потвърдителната процедура: Потвърдителната процедура за прагова субстанция показва също концентрация/съотношение на *Забранена субстанция* по-големи от приложимия Лимит за решение (както е отбелязано в ТД ЛР)].

РАЗДЕЛ ВТОРИ: СТАНДАРТИ ЗА ТЕСТВАНЕ

4.0. Планиране на ефективно тестване

4.1. Цел

4.1.1. Член 5.4 от Кодекса изисква всяка *антидопингова организация с правомощия да планира* и извършва интелигентно тестване, пропорционално на риска от употреба на допинг от спортистите под нейна юрисдикция и ефективно да открива и предотвратява допинговите практики. Целите на точка 4.0. от Международния стандарт за тестване и разследвания са да се очертаят стъпките, необходими за изработването на план за разпределение на проверките, който да удовлетвори това изискване. Това включва съставяне на *Регистър на спортистите*, включени в антидопинговата програма на *антидопинговата организация* и оценка на вида на *Забранените субстанции* и *Забранените методи*, с най-голяма вероятност за употреба в спортовете или спортните дисциплини, както и подходяща подредба на спортовете и спортните дисциплини по приоритети – между различните категории спортисти, различните видове тестване, различните видове взимания на проби и различните видове анализ на проби.

4.1.2. *Антидопинговите организации* трябва да изключат от плана за разпределение на проверките и от селекцията на *спортисти* за проверка всички спортно-технически и други лица, при които има конфликт на интереси със съответните *спортисти*, подлежащи на тестване според плана.

4.1.3. *Антидопинговите организации* трябва да документират плана си за разпределение на проверките и да изпратят копие до САА:

- а) когато търси одобрение от САА съгласно чл. 6.4.2. от Кодекса за анализ на проби, за използване на по-малко детайлни таблици от тези, изложени в Техническия документ според чл. 5.4.1 от Кодекса, в съответствие с чл. 4.7.1. от този Международен стандарт;
- б) при поискване от САА, като част от процеса на изпълнение на изискванията на чл. 5.4 от Кодекса.

4.1.4. Основните дейности, следователно, са оценка на риска и подредба на приоритетите, включително събиране на информация, мониторинг и последващ контрол; разработване на план за разпределение на проверките, базиран на оценката на риска и приоритетите; изпращане на копие и дискусия относно приоритетите; изпращане на копие и дискусия относно плана с САА (където е приложимо); мониторинг, оценяване, преглед, модифициране и осъвременяване на плана за разпределение на проверките при необходимост в светлината на променящите се обстоятелства; и изпълнението на плана.

4.2. Оценка на риска

4.2.1. Както е описано в чл. 5.4 от Кодекса, по отношение на плана за разпределение на проверките трябва да се започне с добросъвестна и задълбочена оценка за степента на вероятност за употреба на различните *Забранени субстанции* и *Забранени Методи* в целия спектър на спортове и спортни дисциплини. Оценката трябва да вземе под внимание, най-малко, следната информация:

- а) физическите и други нужди на определен спорт или спортна дисциплина в рамките на този спорт, като се вземат предвид физиологичните фактори в спорта/спортната дисциплина;
- б) възможните ефекти от подобряване на постиженията, вследствие на употребата на допинг в съответния спорт / спортна дисциплина;
- в) наградите, раздавани на различните нива на спорта или спортната дисциплина или други потенциални стимули за употребата на допинг;
- г) историята на допинга в спорта /спортната дисциплина;
[Коментар към чл. 4.2.1.(г): Освен ако не е създадена цялостна и ефективна програма за тестване в даден спорт или спортна дисциплина, включваща извършване на проверки както по време на състезание, така и извън него, разкриването на няколко *неблагоприятни аналитични резултата* не е основа за оценка на риска за допинг в този спорт.]
- д) научните изследвания в областта на допинга и новостите в него (напр. статии в рецензирани научни списания);
- е) сдобиването с информация за възможни допингови практики в спорта (напр. свидетелски показания на спортист, информация от криминални разследвания, сведения, получени съгласно насоките на САА за координирани разследвания и споделяне на антидопингов доказателствен материал), съгласно точка 11.0 от Международния стандарт за тестване и разследвания; или
- ж) резултатите от предишни цикли на планиране на разпределение на резултатите.

4.2.2. *Антидопинговите организации* трябва да разработват своя план за разпределение на проверките в границите определени от Техническия документ, съгласно чл. 5.4.1 и чл. 6.4 от Кодекса. В допълнение към това, *антидопинговите организации* трябва да провеждат своя оценка на риска в съответните спортове и дисциплини. Те следва да приемат добросъвестно всяка оценка на риска, извършена от сродни *антидопингови организации* с припокриващи се правомощия. Международните организации обаче не трябва да се считат обвързани с оценката на риска от употребата на допинг, извършена от коя да е антидопингова организация в определен спорт или дисциплина, както и обратно, *антидопинговите организации* не следва да се обвързват с оценката на риска от употреба на допинг на коя да е международна федерация.

4.2.3. *Антидопинговите организации* трябва да имат предвид потенциалните схеми на употреба на допинг в съответните спортове, държави и спортни събития (както е приложимо). Това ще включва оценка на:

- а) тези *Забранени субстанции* и *Забранени методи*, които спортистът би счел за най-подходящи за подобряване на постиженията си в съответния спорт или дисциплина;
- б) кога в спортната си кариера спортистът най-вероятно би използвал непозволени средства; и
- в) през кое време на годината спортистът е най- вероятно да използва допингиращи средства, съобразно сезона за съответния спорт/дисциплина (като се има предвид стандартните спортни календари и тренировъчни цикли).

4.2.4. Всички останали стъпки за разработване на план за разпределение на проверките (описани в точка 4.0. по-долу) се основават на оценката на риска, съгласно чл. 4.2. *Антидопинговите организации* е нужно да представят пред САА достатъчно добра оценка на риска и съответен достатъчно добър план, основан на тази оценка.

4.2.5. Планът за разпределение на проверките е предвиден като непрекъснат процес, а не като еднократна дейност. *Антидопинговите организации* трябва да ревизират плановете си редовно и да ги адаптират, за да могат последните да отразяват новите

тенденции в допинга и да вземат предвид резултатите от проверките, извършени от други *антидопингови организации*. Всяка ревизия на план по отношение на оценката на риска, обаче, трябва да е съобразена с Техническия документ, съгласно чл. 5.4.1 от Кодекса и да бъде одобрена от САА.

4.3. Създаване на регистър на спортисти за тестване

4.3.1. Чл. 5.2 от Кодекса дава на различни *антидопингови организации* правомощия за тестване на потенциално големи групи от спортисти. Съобразно ограничените ресурси на *антидопинговите организации*, в определението на „спортист” в Кодекса се залага възможността антидопинговите организации да ограничават броя на спортистите, подлежащи на проверка в техните антидопингови програми (в частност – тестване) до тези, състезаващи се на най-високо национално ниво (т.е. *състезатели на национално ниво* според определението на съответната антидопингова организация). Определението „спортист” в Кодекса също позволява на международните федерации да съсредоточат своите антидопингови програми (включително тестването) върху тези, които се състезават редовно на международно ниво (т.е. *състезатели на международно ниво* според определението на съответната международна федерация).

[Коментар към чл. 4.3.1: Няма законови пречки, коя да е международна федерация да тества спортист под своята юрисдикция, който не е *състезател на международно ниво*, ако международната федерация прецени това за целесъобразно, например, ако спортистът участва в международна спортна проява. Също така, както е предвидено в определението на „спортист” в Кодекса, всяка национална антидопингова организация има право да включи в своята антидопингова програма спортисти от по-нисък разряд от *състезател на национално ниво*. Въпреки всичко това, главният фокус в плана за разпределение на проверките на една международна федерация трябва да бъдат спортистите на международно ниво, респективно на една *национална антидопингова организация – спортистите на национално ниво*.]

4.3.2. Следователно, щом като оценката на риска бъде установена, съгласно чл. 4.2, следващата стъпка е да създаде цялостен *Регистър на спортисти*, подлежащи на тестване от *антидопингова организация*, т.е. (за международна федерация) да се изкове подходящо определение на термина „*спортист на международно ниво*” или, респективно (за *национална антидопингова организация*) – подходящо определение за „спортист на национално ниво”:

а) Всяка международна федерация е свободна да определи критериите си за „*спортист на международно ниво*”, напр., чрез ранглиста, чрез участие в международни спортни прояви и др. Тя трябва да извърши това справедливо, в съответствие с отговорността си да защити интегритета на своя спорт на международно ниво (най-значимата проява на спорта пред публика), като изкове определение, обхващащо всички спортисти, редовно състезаващи се на това ниво или спортисти, чието представяне е на нивото на най-добрите световни постижения.

[Коментар към чл. 4.3.2 (а): Антидопинговият кодекс изисква от всяка международна федерация да публикува ясно и разбираемо критериите, която тя използва, за да определя спортистите на международно ниво, така че те да бъдат безусловно разграничени. Например, ако критериите включват участие в определени международни спортни прояви, то международната федерация трябва да публикува списък с тези определени международни спортни прояви.]

б) По същия начин, една *национална антидопингова организация* е свободна да определи критериите си за „спортист на национално ниво”. Тя също така, трябва да извърши това

справедливо, в съответствие с отговорността си да защити интегритета на своя спорт на национално ниво (източник на национална гордост в различни спортове, както и стъпало към международни състезания, в това число и представянето на страната на международни прояви и състезания). Следователно, определението би следвало да обхване всички *спортисти*, състезаващи се на най-високо национално ниво в съответния спорт (напр. държавни първенства или други спортни прояви, определящи най-добрите в съответния спорт / дисциплина в дадена страна, както и тези които ще бъдат избрани да представят страната си на международни спортни прояви и състезания). Определението следва да обхване и тези национали, които по принцип се състезават по-скоро в международни спортни прояви и състезания (отколкото в национални такива), и които не са определени като спортисти на международно ниво от тяхната международна федерация.

4.4. Изготвяне на приоритети между спортовете и дисциплините

4.4.1. *Антидопинговите организации* трябва да имат предвид факторите, определящи приоритетите в тестването за допинг на един спорт, дисциплина или страна (както е приложимо) пред друг в юрисдикцията на горепосочените организации. Това означава:

а) що се касае до международни федерации, да се направи оценка на относителния риск от употреба на допинг по отношение на различните дисциплини и страни в рамките на този спорт;

б) що се касае до *национални антидопингови организации*, да се направи оценка на относителния риск от употреба на допинг по отношение на различните спортове под техните юрисдикции, както и отнасящи се до национални политики, свързани с антидопингови практики, даващи приоритети на едни спортове над други.
[Коментар към чл. 4.4.1: *Националните антидопингови организации* могат да имат различни изисквания и приоритети. Например, една антидопингова организация може да има основателни причини да постави като приоритетни (някои или всички) спортовете от олимпийската програма, докато друга организация може да избере като свои приоритети т.н. наречени „национални” спортове поради особеностите на своята спортна култура и история. Тези различни политики са от съществено значение за всяка *антидопингова организация* при изработването на плана за разпределение на проверки, паралелно с оценката на риска от употреба на допинг в различните спортове под нейната юрисдикция. Тези политики могат да наложат като приоритетно:

1) тестването през определен период от спортния календар на спортисти от един спорт, а не от друг;

2) приоритет на едни спортове над други поради фактори, различни от величината на риска, като например, значимостта на едни спортове в национален мащаб и опазването на техния интегритет.]

в) що се касае до спортни прояви от най-висок ранг, да се направи оценка на относителния риск от употреба на допинг по отношение на различните спортове и дисциплини, застъпени в тези прояви.

4.4.2. Друг съществен фактор при изработването на плана за разпределение на проверките е броят на спортистите, подлежащи на тестване в съответния спорт, дисциплина или страна. Когато оценката на риска от употреба на допинг между два спорта, две дисциплини или две страни е еднаква, приоритет се дава там, където броя на спортистите е по-голям.

4.5. Приоритети между различни спортисти

4.5.1. След установяване на *Регистър на спортисти за тестване* (виж чл. 4.3), както и на приоритетите между различните спортове / дисциплини / страни, интелигентно изработеният план за разпределение на проверки използва целевото тестване, за да насочи проверките там, където те са най-необходими. Затова, *целевото тестване* трябва да бъде приоритет, т.е. значителен тестови ресурс е необходимо да бъде предвиден за този вид тестване от *антидопинговата организация* в нейния план за разпределение на проверките.

[Коментар към чл. 4.5.1. *Целевото тестване* е приоритет, защото *случайното тестване* или *случайното тестване с равна тежест* не са достатъчни като проверки, за да се твърди, че всички избрани за тестване спортисти са цялостно и напълно проверени. Световният антидопингов кодекс не изисква целевото тестване да бъде извършвано при наличие на съмнения за употреба на допинг или някоя друга причина, но този факт не разрешава използването на този вид тестване за други причини освен за установяване на употреба на допинг.]

4.5.2. *Антидопинговите организации* ще извършват целево тестване върху следните категории спортисти:

а) За международни федерации, спортисти (от приоритетни дисциплини или нации), които се състезават редовно на най-високо ниво в международни състезания (напр. спортисти, кандидати за медали от олимпийски, параолимпийски игри и световни шампионати), определени от ранглисти или други подходящи критерии;

б) За национални антидопингови организации, следните спортисти от приоритетни спортове:

(i) *спортисти*, които са част от национални отбори в олимпийски, параолимпийски или други спортове с висок национален приоритет (или такива, които могат да бъдат селектирани за такива отбори);

(ii) *спортисти*, трениращи индивидуално, но състезаващи се на олимпийски / параолимпийски и световни шампионати и с възможност да бъдат селектирани за такива състезания;

(iii) *спортисти*, получаващи субсидии от обществени фондове;

(iv) *спортисти* на високо ниво, национали на други страни, но пребиваващи, трениращи или състезаващи се на територията на определена антидопингова организация.

в) За всички антидопингови организации с правомощия за тестване:

(i) *спортисти*, изтърпяващи *период на лишаване от права* или *временно отнемане на права*;

(ii) *спортисти от висок ранг* (и приоритет за тестване) преди отказването си от спорта, и които желаят да се завърнат към активна състезателна дейност.

4.5.3. Други фактори, способстващи за определянето на субектите на целевото тестване, които могат да варират значително между спортовете, в зависимост от специфичните спортни характеристики. Факторите могат да включват някои или всички от характеристиките на съответните спортисти, както и индикатори за възможен или завишен риск от употреба на допинг:

а) предшестващи проверки/нарушения на антидопинговите правила, включително аномални биологични параметри (кръвни параметри, стероидни профили и др.);

б) предшестващи спортни постижения, включително внезапни значителни подобрения в спортните резултати или поддържано ниво на много високи спортни постижения без извършване на съответни допинг проверки;

в) многократно неучастие в взимане на проба, поради непредоставяне на информация за местонахождение;

г) подозрителни схеми на подаване на информация за местонахождение (напр. промяна в последния момент при подаването на информация за местонахождение);
д) трениране или преместване за трениране в изолиран район;
е) оттегляне или отсъствие от заявено участие в спортно събитие;
ж) контакт с трето лице (като напр. съотборник, треньор или лекар) с предшестващи нарушения на антидопинговите правила;
з) травма;
и) възраст/етап от спортната кариера (напр. преминаване от една възрастова група към друга, приближаване на край на договор, близък край на спортна кариера);
й) финансови стимули за подобрени постижения, като пари от наградни фондове, спонсорство и/или др.;
к) достоверна информация от трета страна или информация, придобита или споделена от *антидопингова организация* в съгласие с точка 11.0 от Международния стандарт за тестване и разследвания.

4.5.4. Тестване, което не е *целево*, ще бъде определяно по случаен избор чрез документирана система, създадена за тази цел. *Случайният избор* може да бъде или напълно случаен (без *предварително зададени критерии* на основата на случаен избор на спортисти от *Регистър на спортисти за тестване*), или с *предварително разделяне* (при който спортистите са подредени спрямо *предварително зададени критерии*, за да се увеличат или намалят шансовете за избор). Случайният избор с *предварително разделяне* трябва да бъде извършван според определени критерии и може да вземе предвид факторите, описани в чл. 4.5.3 (както е приложимо), за да се осигури по-голям шанс „рискови” спортисти да попаднат сред селекцията за тестване.

[Коментар към чл. 4.5.4: Освен улавянето на допинг, *тестването чрез случаен избор* може да има и важна възпираща роля, както и да спомогне за запазването на интегритета на спортното събитие.]

4.5.5. За избягването на всякакви съмнения, въпреки изработването на критерии за селекция на спортисти за тестване и в частност за *целево тестване*, както и като се вземем предвид факта, че по принцип тестването се извършва между 5:00 и 23:00, освен при извънредни случаи, когато то може да бъде извършено и през нощта, остава фундаменталното положение, че всеки спортист може да бъде тестван по всяко време и на всяко място от коя да е *антидопингова организация* с правомощия и юрисдикция над съответния спортист, независимо от факта дали спортистът е попаднал в горепосочената селекция за тестване. Съответно, никой спортист не може да откаже да се подложи на тестване с аргументите, че не е предвиден в плана за разпределение на проверки, или че тестването не е между 5:00 и 23:00, или че не е избран в селекцията за тестване, или като изтъкне други причини.

4.6. Приоритети между различни видове тествания

4.6.1. Въз основа на оценката на риска и процеса на извеждане на приоритети, описани в чл. 4.2 до чл. 4.5, *антидопинговите организации* трябва да определят степента на вероятност за провеждане на видовете тестване, така че да се постигне максимален ефект при улавянето и възпирането от употреба на допингови практики при определени спортове, дисциплини и нации:

а) при тестване *по време на състезание* и *извънсъстезателно тестване*

(i) При спортове и дисциплини, носещи висок риск от употреба на допинг *извънсъстезателно*, тестването трябва да бъде насочено предимно към този вид

проверка, като известна част от тестванията бъдат провеждани и по време на състезание.

(ii) В спортове и дисциплини, носещи нисък риск от употреба на допинг *извънсъстезателно* (т.е. там където такъв вид употреба е малко вероятно да подобри постиженията по време на състезание или да донесе други незаконни предимства), тестването по време на състезание трябва да стане приоритет, като повечето проверки се извършват чрез този вид тестване, без напълно да се пренебрегва *извънсъстезателното* такова. В изключителни случаи, т.е. при много малка част от спортове и дисциплини, при които може да се прецени, че не съществува риск от употреба на допинг *извънсъстезателно*, такъв вид тестване може да не бъде извършвано.

б) тестване на урина;

в) кръвни тестове; и

г) тестване, базирано на *дългосрочно профилиране* т.е. програма за *биологичен паспорт на спортиста*.

4.6.2. Освен при извънредни обстоятелства, всяко едно тестване ще бъде провеждано *без предварително известяване*:

а) за *тестване по време на състезание*, поредността на състезателите, определени за тестване може да се знае предварително. При *случайното тестване* обаче, поредността, както и избора на спортист, няма да бъдат разкривани до известяването на спортиста за взимането на проба;

б) *извънсъстезателното тестване* ще бъде *без предварително известяване*, освен при извънредни обстоятелства.

4.6.3. За да може *тестването без предварително известяване* да не бъде компрометирано, *организацията с правомощия за тестване* или друга *организация с правомощия за взимане на проба*, може да разкрие информация относно избора на спортисти за проверка само на определени лица, имащи отношение към тестването.

4.7. Анализ на пробите

4.7.1. *Антидопинговите организации* ще изискват от лабораториите да анализират пробите съобразно специфичните обстоятелства на съответния спорт / дисциплина / страна. Съгласно чл. 6.4. от Кодекса, антидопинговите организации най-напред трябва да съберат всички проби за анализ, като анализът се извършва от тяхно име, съгласно програмите за анализ на проби, отразени в Техническия документ по реда на чл. 5.4.1 от Кодекса; но

а) *антидопинговите организации* имат правото да изискват от лабораториите по-детайлен анализ от този предвиден в програмите те на Техническия документ;

б) *антидопинговите организации* имат правото да изискат от лабораториите по-малко детайлен анализ от този предвиден в програми тена Техническия документ при условие, че имат съгласието на САА, че въз основа на плана за разпределение на проверките, такъв анализ би бил подходящ за специфичните обстоятелства в съответния спорт/дисциплина/нация (както е приложимо).

4.7.2. САА ще одобри по-малко детайлен анализ от предвидения в Техническия документ, само ако бъде убедена, че такъв подход би довел до интелигентно, ефективно и ефикасно използване на тестовите ресурси.

4.7.3. *Антидопинговите организации* трябва да включат в своите планове за разпределение на проверките стратегии за съхранение на пробите и документацията, отнасяща се до взиманията на проби, така че пробите да бъдат годни за по-нататъшен анализ според чл. 6.5 от Кодекса. Тези стратегии ще отговарят на изискванията на Международния стандарт за лаборатории и на Международния стандарт за защита на личния живот и личните данни и ще отразяват целите на анализа на проби, както е описан в чл. 6.2 от Кодекса, както и (без ограничение) следните фактори:

а) препоръките на лабораториите;

б) възможната нужда от анализ със задна дата във връзка с програмата за *биологичен паспорт на спортиста*;

в) новите методи за улавяне на допинг, които могат да бъдат въведени в недалечното бъдеще, отнасящи се до определени спортисти, спортове, дисциплини или нации; и/или

г) *пробите* от спортисти, оценявани като високорискови, според чл. 4.5.

4.8. Събиране на информация за местонахождението на спортист

4.8.1. Информацията за местонахождението на спортист не е самоцел, а средство за целите на тестването без предизвестие. Затова, когато една антидопингова организация трябва да извърши проверка (включително извънсъстезателна) върху определени спортисти, тогава тя трябва да определи от каква и от колко информация се нуждае, за да извършва ефективно тестване без предизвестие. *Антидопинговите организации* се нуждаят от цялата информация за местонахождението на спортистите за провеждането на ефективно и ефикасно тестване, залегнало в нейния план. *Антидопинговите организации* не трябва да изискват повече информация освен тази, служеща за целите на тестването.

[Коментар към чл. 4.8.1: В съответствие с чл. 5.6 от Кодекса, информацията за местонахождението на спортиста може да се използва от *антидопинговите организации* за планиране, координиране и извършване на допингов контрол, осигуряване на информация за *биологичния паспорт на спортиста* или за други аналитични резултати, за доказателствен материал при съдебни производства, или когато има обвинения за нарушение на антидопинговите правила. В допълнение, информацията за местонахождението на спортист може да има полезен възпиращ ефект.]

4.8.2. Друго съображение, което трябва да се вземе предвид, е дали информацията за местонахождение следва да се получи от самия спортист или от други източници. Например, *по време на състезание* или при тренировъчен процес не в индивидуален, а в колективен спорт, включващ отборни занимания, международна федерация или *антидопингова организация* може (по свое собствено усмотрение) да събира информация за местонахождението на отбора, в който се състезава спортиста през периода на колективни занимания, без да изисква последния да предостави допълнителна информация. В случай обаче, когато спортистът не е ангажиран в отборни занимания или няма предвидени такива от отбора, той/тя е длъжен(на) да предостави информация за своето местонахождение, за да може да се извърши проверка без предизвестие през този период.

4.8.3. *Антидопинговите организации* могат да изискват повече информация за местонахождение за някои спортисти, отколкото за други. Те могат да възприемат „пирамидален подход”, основан на оценката на риска и приоритетите според чл. 4.2 до чл. 4.5. Въз основа на този подход, спортистите се поставят на различни нива, съответстващи на приоритетите за тестване. *Антидопинговите организации*, чрез своя план за

разпределение на проверките, следва да определят от каква и от колко информация за местонахождение се нуждаят за всяко ниво за ефективно провеждане на тестването.

[Коментар към чл. 4.8.3: Например, антидопинговите организации могат да определят в своя план за разпределение на проверките пирамида, съставена от различни нива на спортисти с:

(i) Най-долно ниво със спортисти, за които *антидопинговите организации* не изискват почти никаква информация за местонахождение;

(ii) Други нива по-нагоре (включващи спортисти, за които се изисква повече информация за местонахождение, за да бъдат тествани, включително *извънсъстезателно*, тъй като за тях няма достатъчно информация от алтернативни източници) и;

(iii) Най-високо ниво на спортисти, за които се изисква най-много информация за местонахождение, тъй като те могат да бъдат селектирани за тестване (включително *извънсъстезателно*) най-често и поради факта, че за тях има най-малко информация от алтернативни източници. Това най-високо ниво ще се състои от високоразредни спортисти (кандидати за национални или международни отличия), състезатели от програмата за *биологични паспорти на спортистите* и спортисти, считани за носители на най-висок риск за употреба на допинг: виж чл. 4.5. В съответствие с чл. 4.8.4, това ниво на спортисти трябва да бъде отделено в *Регистър на спортисти за тестване* (така че, да се задейства чл. 2.4 от Кодекса: *Предоставяне на информация за местонахождение*), освен ако *антидопинговата организация* може да получи информация за спортисти на такова ниво по друг начин.

Тази свобода на действие е замислена, с цел *антидопинговите организации* да имат възможността да поддържат *Регистър на спортисти за тестване*, за получаване на информация, която може да не бъде отразена в чл. 2.4 от Кодекса, но която може да бъде полезна за увеличаването на ефективността на тестването. Например, една международна федерация или *антидопингова организация* може да реши да проведе извънсъстезателно тестване на определена категория спортисти в спорт, при който състезанията и тренировките са организирани на отборна основа и за целта на *тестването без предизвестие* може да се използва информация за местонахождението на отбора като цяло, а не на индивидуалния състезател, който е предвиден за проверка. В случай, обаче, че информацията, касаеща отбора като цяло, не е достатъчна за провеждането на *тестване без предизвестие* на съответния спортист, тогава проверката трябва да се извърши в съгласие с изискванията на чл. 2.4 (*Предоставяне на информация за местонахождение*) от Кодекса, като в такъв случай, международната федерация или *национална антидопингова организация* трябва да постави спортистите в *Регистър за тестване*.

Ако спортист от по-долно ниво, не принадлежащ към *Регистър на спортисти за тестване*, не предостави информация за местонахождение, то тогава съответната международна федерация или антидопингова организация трябва да го постави в нивото на спортистите от Регистъра за тестване.]

4.8.4. Ако една международна федерация или *антидопингова организация* планира да направи три *извънсъстезателни* взимания на проби от даден спортист на година, тя е длъжна да постави този спортист в Регистър за тестване (така че той/тя да се съобразят с изискванията на чл. 2.4 от Кодекса), освен ако горепосочените организации могат да получат достатъчно информация за местонахождението на спортиста за провеждане на *тестване без предизвестие* като използват други средства.

[Коментар към чл. 4.8.4: Всяка международна федерация и всяка *антидопингова организация* имат свободата да определят независимо една от друга:

а) колко *извънсъстезателни* тествания е необходимо да извърши в съответния спорт под нейната юрисдикция; и

б) дали спортистът, предвиден за тестване е необходимо да се съобрази с изискванията на чл. 2.4 (*Предоставяне на информация за местонахождение*) за провеждането на ефективно и ефикасно *тестване без предизвестие* или в случай, че международната федерация или антидопингова организация може да получи информация за местонахождението на спортиста по друг начин, то тогава съобразяването с изискванията на чл. 2.4 не е необходимо. *Антидопинговата организация* трябва да е в състояние да покаже, че може да извърши правилна оценка на риска и да избере приоритети в съответствие с чл. 4.2 до чл. 4.5, и че е приела уместни критерии, основани на резултатите от тази оценка. В частност, *антидопингова организация*, чиито план за разпределение на проверките включва периоди на *извънсъстезателно тестване*, трябва да установи Регистър на спортисти за тестване, които са длъжни да се съобразят с изискванията на чл. 2.4 от Кодекса, освен ако *антидопинговата организация* не е в състояние да покаже, че може да намери тези спортисти за провеждане на *извънсъстезателно тестване без предизвестие*, без да е необходимо съобразяване с чл. 2.4 от Кодекса. Във всеки случай, в *Регистъра на спортисти за тестване* не трябва да има повече състезатели, отколкото международната федерация или антидопинговата организация е планирала да провери (самостоятелно или координирано с други *антидопингови организации* с правомощия за тестване над тези спортисти) най-малко три пъти годишно.]

4.8.5. *Антидопингова организация* с правомощия за тестване на спортист от *Регистър за тестване* ще провежда *извънсъстезателно тестване* на този спортист, като използва информацията за местонахождение, предоставена от горепосочения спортист, съгласно чл. 2.4 от Кодекса (*Изисквания за предоставяне на информация за местонахождение*). Всеки спортист, който не подаде информация за местонахождение три пъти годишно или не може да бъде открит за тестване на посоченото местонахождение (пропуснато тестване) ще носи отговорност за извършване на нарушение на чл. 2.4 от Кодекса.

4.8.6. Там, където системата ADAMS е използвана за събиране на информация за местонахождение от спортисти от *Регистър за тестване*, имената на тези спортисти автоматично ще станат достъпни за САА и за други *антидопингови организации* по реда на чл. 5.6. от Кодекса. В други случаи, за да се съобрази с чл. 5.6 от Кодекса, всяка международна федерация и *антидопингова организация* трябва да определят кои спортисти ще влязат в техните *Регистри за тестване*, както и да съставят списък от спортисти, изпълняващи тези критерии и поради тази причина включени в Регистрите, като списъкът се изпрати в писмена форма на САА, международната федерация/*национална антидопингова организация* (както е приложимо), както и на други *антидопингови организации* с правомощия за тестване над тези спортисти.

[Коментар към чл. 4.8.6: Не се изисква *национална антидопингова организация* да включи в *Регистъра за тестване* тези спортисти под нейната юрисдикция, които са включени в регистър на международна федерация, или обратно. Спортистите обаче не могат да бъдат заставяни до подават различна информация за местонахождение на различни антидопингови организации. Вместо това, ако един спортист е на едно ниво за тестване на своята федерация и на друго ниво за тестване на своята антидопингова организация, предимство ще има по-високото ниво, изискващо повече информация и всички антидопингови организации ще имат правото да ползват тази информация, за да локализируют спортиста за целите на тестването.]

4.8.7. Всяка международна федерация и *антидопингова организация* редовно ще ревизира и обновява своите критерии за включване на спортисти в *Регистъра за тестване*, за да могат те да отговарят на изискванията, т.е. да се осигури обхващането на

всички спортисти на необходимото ниво. Те ще имат предвид спортния календар за съответния период. Например, антидопинговите организации ще могат да увеличат списъка със състезатели за тестване в Регистъра в подготвителния период на олимпийски, параолимпийски игри или световни шампионати.

4.8.8. В допълнение, всяка международна федерация и *национална антидопингова организация* ще ревизира списъка със спортисти за тестване в *Регистъра* периодично (не по-малко от веднъж на три месеца), за да може всеки състезател да отговаря на критериите за включване. Спортисти, които поради една или друга причина, повече не покриват критериите за включване, ще бъдат изваждани от списъка, а тези, които не са били включени преди, но покриват критериите в последващ период, ще бъдат включени в Регистъра. *Антидопинговата организация* следва да уведоми тези спортисти за промяната на техния статут и да изготви нов списък със състезатели в *Регистъра*, който да бъде достъпен съгласно чл. 4.8.6 без забавяне.

4.8.9. В периодите, когато спортистите са под юрисдикцията на *организации с правомощия за тестване на спортна проява от най-висок ранг*:

- а) ако те са в *Регистър за тестване*, тогава организацията на спортна проява от най-висок ранг има право на достъп до информацията за тяхното местонахождение за определения от спортната проява период за целите на тестването;
- б) ако спортистите не са част от *Регистър за тестване*, тогава *организацията на спортната проява от най-висок ранг* има право да приеме специфични за спортната проява правила, изискващи предоставяне на адекватна информация за местонахождение за съответния период за нуждите на тестването.

4.9. Координация с други антидопингови организации

4.9.1. *Антидопинговите организации* ще координират своите действия с други *антидопингови организации* с припокриващи се правомощия за тестване, за постигане на максимален ефект и за да се избегнат ненужни тествания на определени спортисти. В частност:

- а) *антидопинговите организации* ще се консултират с други подобни организации, за да се координират действията по тестването и да се избегне дублиране. Когато такова споразумение за координирани действия между антидопинговите организации не е възможно, САА ще служи като арбитър съгласно Приложение Й (*Тестване по време на състезание*);
- б) антидопинговите организации са длъжни, без всякакво забавяне, да споделят информация за проведени тествания с други *антидопингови организации* посредством ADAMS или други система, одобрена от САА.

4.9.2. *Антидопинговите организации* могат да сключат договор с други *антидопингови организации* или *трети страни* за извършване на взимане на проба от тяхно име. В клаузите на договорите, *антидопинговата организация – възложител* (която в случая се явява и организацията с правомощия за тестване) трябва да конкретизира спецификата на възложената дейност на *изпълнителя* с оглед на изискванията на Международния стандарт за тестване и разследвания.

[Коментар към чл. 4.9.2: Например, международният стандарт за тестване и разследвания дава право на:

- а) определяне на критериите за идентификация на спортист (чл. 5.3.4);
- б) определяне на обстоятелствата, при които е позволено забавяне на явяването на спортиста при *станцията за допингов контрол* (чл.5.4.4);

в) дефиниране на критериите, отнасящи се до целостта, идентичността и безопасността на пробите по време на съхранението им преди транспортиране им от *станцията за допингов контрол* (чл. 8.3.1);

г) определяне на лицата, имащи право да присъстват по време на взимането на проба (чл.6.3.3);

д) дефиниране на указанията, към които СДК трябва да се придържа при определянето дали са налични извънредни обстоятелства, при които е възможно да не бъде проведено тестване за получаване на проба с подходящо относително тегло (чл. Ж.4.6)]

4.9.3. *Антидопинговите организации* трябва да координират усилията си, да се консултират една с друга, с САА, с законовите органи на страната и с други заинтересовани страни при получаването, сдобиването и споделянето на информация, която може да бъде използвана за нуждите на плана за разпределение на проверките, съгласно точка 11.0 от Международния стандарт за тестване и разследвания.

5.0. Известяване на спортистите

5.1. Цел

Главната цел на известяването е *спортистът*, избран за проверка да бъде правилно известен съгласно чл. 5.4.1, както и да се осигурят спазването на правата му/и, така че да се изключи възможността от евентуална манипулация на пробите, а също така да се осигури документирането на взимането на проба.

5.2. Общи положения

За начало на известяването на спортиста се приема момента, когато *организацията, вземаща проби*, извести избраните състезатели за взимането на проба и завършва, когато последните пристигнат в станцията за допингов контрол, или при възможно невявяване на спортиста, този факт стане известен на служителите на организацията. Основни дейности са:

- а) Назначаване на СДК, шаперони и друг персонал за извършване на взимане на проба;
- б) Локализиране на спортиста и потвърждаване на неговата/нейната самоличност;
- в) Информирание на спортиста, за това, че е избран да даде проба, както и за неговите/нейните права и задължения;
- г) При *тестване без предизвестие*, непрекъснато придружаване на спортиста от момента на известяването до пристигането му/й до определената *станция за допингов контрол*; и
- д) Документиране на известяването или опита за известяване.

5.3. Изисквания, предшестващи известяването на спортиста

5.3.1 Освен при извънредни и добре мотивирани обстоятелства, *тестването без предизвестие* ще бъде основния начин на взимане на проба.

[Коментар към 5.3.1: Не е оправдано, национална федерация или друг орган да настоява да й бъде дадено предизвестие за тестване на спортисти под нейната юрисдикция, така че тя да има представител, присъстващ на проверката.]

5.3.2. *Организацията, вземаща проби* трябва да назначи и упълномощи персонал за вземане на проби, обучен за съответните отговорности, чиито членове нямат конфликт

на интереси и не са непълнолетни, за извършване на взимане на проба по време на такива сесии.

5.3.3. *Персоналът, вземащ проби*, трябва да има официална документация, осигурена от организацията, вземаща проби. Тази документация, във вид на упълномощаващо писмо, трябва да удостоверява правомощията на персонала за извършване на взимане на проби. СДК трябва също да носят допълнителна идентифицираща документация, която да включва имената и снимките им (т.е. лична карта, издадена от организацията, вземаща проби, шофьорска книжка, здравна карта, паспорт или подобен валиден документ), както и дата на изтичане на срока на личната карта.

5.3.4. *Организацията с правомощия за тестване* или *организацията, вземаща проби*, ще трябва да приеме критерии за удостоверяване на идентичността на спортистите, избрани да дадат проби. По този начин ще се удостовери, че избраният за допингов контрол състезател е наистина състезателят, който е получил известие за взимане на проба. Методът на идентификация на спортистите ще бъде документиране с допингов контрол формуляр.

5.3.5. Организацията, вземаща проби, СДК или шаперонът, както е приложимо, ще установят местоположението на избрания спортист и ще планират подхода и времето на известяването, като се вземат предвид специфичните обстоятелства на спорта/ състезанието/ тренировъчната сесия/ др. и специфичната ситуация.

5.3.6. Организацията, вземаща проби, ще установи система за детайлно документиране на опитите за известяване на спортистите и резултатите от тях.

5.3.7. Състезателят първи ще бъде известен за избора му/й за даване на проба, освен когато не се изисква предшестваш контакт с трета страна, съобразно чл. 5.3.8.

5.3.8. Организацията, вземаща проби/СДК/шаперонът, както е приложимо, трябва да прецени, дали трета страна е необходимо да бъде уведомена преди известяването на спортиста, когато спортистът е непълнолетен (както е предвидено в Приложение В – *Изменения за непълнолетни спортисти*), или когато се изисква от увреждането на спортиста (както е предвидено в Приложение Б – *Изменения за спортисти с увреждания*), или в ситуации, когато е необходим преводач, който е налице.

[Коментар към чл. 5.3.8: В случай на тестване по време на състезание е позволено да се уведомят трети страни, че ще бъде извършвано взимане на проба от непълнолетни спортисти или спортисти с увреждания, за да могат тези страни да помогнат в идентификацията и известяването на гореспоменатите спортисти за избор им за даване на проби. Когато такава нужда от помощ няма, трети страни не е необходимо да бъдат уведомявани. Уведомяването на трети страни трябва да става по конфиденциален начин, за да не може спортистът, избран за даване на проба, да разбере за избора си преди официалното му/й известяване. По принцип, уведомяването на трети страни трябва да става към края на състезанието или в последния възможен момент към неговия край.]

5.4. Изисквания за известяване на спортистите

5.4.1. Когато е установен първоначален контакт, организацията, вземаща проби, СДК или шаперонът, както е приложимо, ще се увери, че спортистът, или третата страна (ако е необходимо, съгласно чл. 5.3.8) е надлежно информиран:

а) че състезателят подлежи на проверка;

б) за съответната организация с правомощия за тестване, която е упълномощена да извърши взимането на проба;

в) за вида на взимането на проба и за условията, към които трябва да се придържа спортиста преди взимането на проба;

г) за правата на спортиста, включително:

(i) правото на присъствие на представител на спортиста и ползването на преводач, съгласно чл. 6.3.3. (а);

(ii) правото на спортиста да получи допълнителна информация за процеса на взимане на проба;

(iii) правото на спортиста за забавяне при явяването в станцията за допингов контрол, поради уважителни причини;

(iv) правото на спортиста да изиска изменения по реда на Приложение Б – *Изменения за спортисти с увреждания*.

д) за отговорностите на спортиста, включително изискването да:

(i) остане под прякото наблюдение на СДК/шаперона през цялото време, от момента на известяване до края на взимането на проба;

(ii) представи документ за самоличност съгласно чл. 5.3.4;

(iii) спазва процедурите по взимането на проба (спортистът трябва да е наясно с последиците при отказ за спазване на процедурите); и

(iv) се яви незабавно за даване на проба, освен ако няма основателни причини за забавяне, съгласно чл. 5.4.4.

е) да знае за местоположението на станцията за допингов контрол;

ж) за факта, че консумацията на храна или напитки преди взимането на проба е риск, който спортистът поема за своя сметка;

з) не трябва да уринира предварително до степен, която може да попречи на даването на достатъчно количество проба; и

и) че всяка урина, дадена от спортист по време на взимането на проба, трябва да е първа след известяването му/й, т.е. той/тя не трябва да уринира под душа преди даването на такава проба.

5.4.2. Когато е установен контакт, СДК/шаперонът:

а) от времето на установяване на такъв контакт, до напускането на спортиста на станцията за допингов контрол след взимането на проба, ще държат спортиста непрекъснато под наблюдение;

б) ще удостоверят самоличността си пред спортистите, като използват документацията по реда на чл. 5.3.3; и

в) да потвърди самоличността на спортиста, като използва критериите, описани в чл. 5.3.4. Потвърждение на самоличността на спортиста по друг начин или непотвърждение на самоличността му/й ще бъде документирано и докладвано на организацията, вземаща проби. В случаите, когато самоличността на спортиста не може да бъде потвърдена с помощта на критериите, описани в чл. 5.3.4, организацията с правомощия за тестване трябва да реши дали да процедира съобразно Приложение А – Разследване на възможно неучастие в взимане на проба.

5.4.3. Шаперонът/СДК ще се увери, че спортистът е подписал формуляр за получаване и приемане на известяването за взимане на проба. Ако спортистът откаже да подпише

формулярът или избегне известяването, шаперонът/СДК, ако е възможно, ще информира спортиста за последиците от неучастието в взимането на проба и ще информира СДК (ако самият СДК не извършва това действие) за развитието по случая. При възможност СДК ще продължи да извършва взимане на проба. СДК ще документира случая в подробен доклад и ще го представи пред организацията с правомощия за тестване. Организацията ще процедира съобразно Приложение А - Разследване на възможно неучастие в взимане на проба.

5.4.4. СДК/Шаперонът може, по свое усмотрение, да уважи молбата на трета страна или коя да е молба от спортист за забавяне на явяване в станцията за допингов контрол, след като на спортиста му е било дадено известието. Последният може да напусне станцията за допингов контрол след пристигането си, ако СДК / шаперонът му е дал разрешение за това и ако спортистът е под непрекъснато наблюдение по време на забавянето си. Например, забавяне на явяването / временно отсъствие от станцията за допингов контрол може да се разреши в следните случаи:

а) При тестване *по време на състезание*:

- (i) Участие в церемония по награждаването;
- (ii) Изпълнение на медийни ангажименти;
- (iii) Участие в по-нататъшни състезания;
- (iv) Упражнения за възстановяване;
- (v) Получаване на необходима медицинска помощ;
- (vi) Намиране на представител и / или преводач;
- (vii) Получаване на снимка за идентификация; или
- (viii) Всякакви други разумни обстоятелства, определени от СДК, като се вземат предвид всички инструкции на *организацията с правомощия за тестване*.

б) При тестване *извън състезание*:

- (i) Намиране на представител;
- (ii) Завършване на тренировка;
- (iii) Получаване на необходимата медицинска помощ;
- (iv) Получаване на снимка за идентификация; или
- (v) Всякакви други разумни обстоятелства, определени от СДК, като се вземат предвид всички инструкции на организацията с правомощия за тестване.

5.4.5 СДК или други упълномощени служители от персонала, вземащ проби, ще документират всички причини за забавяне при явяването в станцията за допингов контрол или причините за напускане на станцията, които могат да изискват по-нататъшно разследване от страна на организацията с правомощия за тестване. Всяко неизпълнение на спортист на задължението му/й да остане под постоянно наблюдение, трябва да се документира.

5.4.6 СДК/Шаперонът ще отхвърли всяка молба за забавяне от страна на спортист, ако последният не може да бъде под постоянно наблюдение по време на такова забавяне.

5.4.7 Ако спортистът не се яви навреме в станцията за допингов контрол, поради причини, различни от тези посочени в чл. 5.4.4, но пристигне в станцията преди СДК да я е напуснал, СДК ще трябва да реши дали да третира обстоятелствата като неучастие в взимане на проба. Препоръчително е, ако е възможно, СДК да извърши взимането на проба, но да документира обстоятелствата около случая в доклада си до станцията за допингов контрол.

5.4.8 Ако персоналът, вземащ на проби, забележи нещо, което може да компрометира взимането на проба, обстоятелствата по случая ще бъдат документирани от СДК. Ако СДК сметне за необходимо, той/тя ще следват изискванията на Приложение А -

Разследване на възможно неучастие в взимане на проба и ще реши, дали е уместно да се вземе нова проба от спортиста.

6.0. Подготовка за взимане на проба

6.1 Цел

Подготовка за взимане на проба по начин осигуряващ ефективно и ефикасно извършване на процедурата.

6.2 Общи положения

Подготовката за взимане на проба установява най-напред система за получаване на актуална информация за ефективно провеждане на взимането на проба и завършва с потвърждение за спазването на критериите по отношение на оборудването за взимане на проби. Основните дейности са:

- а) установяване на система за събиране на информация за взимането на проба;
- б) установяването на критерии за това, кой може да присъства по време на взимането на проба;
- в) обезпечаване на изпълнението на минималните критерии от станцията за допингов контрол, съгласно чл. 6.3.2; и
- г) Обезпечаване на изпълнението на минималните критерии от оборудването за взимане на проби, съгласно чл. 6.3.4.

6.3. Изисквания за подготовка за извършване на взимане на проба.

6.3.1 *Организацията с правомощия за тестване* или организацията, вземаща проби, установява система за събиране на цялата необходима информация, за да се гарантира, че взимането на проби може да се проведе ефективно, включително като се определят специалните изисквания, отговарящи на нуждите на спортистите с увреждания (както е предвидено в Приложение Б - Изменения за спортисти с увреждания), както и за нуждите на непълнолетните спортисти (както е предвидено в Приложение В - Изменения за непълнолетни спортисти).

6.3.2. СДК използва станцията за допингов контрол по начин, който най-малкото гарантира неприкосновеността на личния живот на спортиста, и се използва единствено като станция за допингов контрол за времето на взимането на проба. СДК документира всички значими отклонения от тези критерии.

6.3.3. Организацията, вземаща проби, установява критерии лицата с право да присъстват при взимането на проба, освен персоналът, вземащ проби. Като минимум, критериите ще включват:

- а) правото, спортистът да бъде придружен от представител и/или преводач по време на взимане на проби, с изключение на времето, когато състезателят дава проба от урина;
- б) правото на *непълнолетен спортист* (както е предвидено в Приложение В - Изменения за непълнолетни спортисти), както и правото на СДК/шаперона да имат придружители при даването на урина от непълнолетния спортист, но без директното наблюдение на придружителите на самата процедура, освен в случаите, когато непълнолетният спортист сам поиска това;

- в) правото на спортист с увреждане да бъде придружен от представител, както е предвидено в Приложение Б - Изменения за спортисти с увреждания;
- г) наблюдател на САА, където е приложимо, според Програмата за независими наблюдатели. Наблюдателят на САА няма да присъства на самата процедура по даване на урина.

6.3.4. Организацията, вземаща проби, трябва да използва за взимане на уринни и кръвни проби само оборудване, което, като минимум:

- а) има уникална система за номериране за всички А и Б шишенца, контейнери, епруветки или други средства, използвани за запечатване на пробата е имат баркод или подобен код за данни, който отговаря на изискванията на ADAMS относно подходящото оборудване за взимане на проби;
- б) има защитена срещу фалшификации система за запечатване;
- в) не позволява самоличността на спортиста да бъде установена от самото оборудване;
- г) гарантира, че всички уреди и принадлежности са чисти и запечатани преди да се използват от спортиста.
- д) е изработено от материал и система за запечатване, които могат да издържат на условията за работа и околната среда, в които оборудването ще се използва или за които е предназначено, включително, без да е ограничено, транспортиране, лабораторен анализ и продължително съхранение при замразяване до периода на установения краен срок;
- е) е изработено от материал и система за запечатване, които ще:
 - (i) поддържа целостта (химически и физически свойства) на Пробата за Аналитично тестване;
 - (ii) може да издържа температури от -80С° за урина и кръв. Проведените тестове за определяне целостта в условия на замразяване трябва да използват биологичната среда, която ще се съхранява в шишенцата с Проба, контейнерите или епруветките, т.е. кръв или урина;
 - (iv) е изработено от материал и система за запечатване, които могат да издържат най-малко 3 цикъла замразяване/размразяване;
- ж) шишенцата А и Б, контейнерите и епруветките трябва да са прозрачни, така че Пробата да е видима;
- з) има система за запечатване, която позволява потвърждаване от Спортиста или Служителя по допингов контрол, че Пробата е правилно запечатана в шишенцата А и Б или контейнерите;
- и) Създаден(и) е(са) белег(зи) за идентификация на сигурността, която позволява да се потвърди автентичността на оборудването;
- к) са в съответствие със стандартите, публикувани от Асоциацията за международен въздушен транспорт (IATA), за транспорта на освободени човешки биологични материали, които включват уринни и/или кръвни проби, за да предотвратят изтичане по време на въздушен превоз;
- л) са произведени чрез технология, сертифицирана по международно признатия ISO 9001, който включва системи за управление на качествения контрол;
- м) могат да бъдат запечатани отново след първото отваряне в лаборатория, като се ползва нова уникална защитена от фалшифициране запечатваща система с уникална система за номериране, за да запази целостта на пробата и приемо-предавателната верига, съгласно изискванията на Международния стандарт за лаборатории за продължително съхранение и последващ анализ;

- н) преминали са изпитания от тестваща организация, която е независима от производителя и акредитирана по ISO 17025, за да се потвърди като минимум, че оборудването отговаря на критериите, посочени по-горе в подточки б), е), ж), з), и), к) и м);
- о) всяко изменение на материала или запечатващата система на оборудването изисква ново тестване, както е посочено в н) по-горе, за да е сигурно, че оборудването продължава да отговаря на изтъкнатите изисквания;

За взимане на уринни проби:

- п) имат вместимост да съдържат минимум 85 мл урина във всяко шишенце или контейнер;
- р) на шишенца А и Б или на контейнерите, а също на чашката за взимане на проба има видимо маркиране, което показва:
- (i) минималния обем урина, изискван във всяко шишенце А и Б или контейнерите, както е описано в Приложение Г на Международния стандарт за тестване и разследвания;
 - (ii) нивата на максималния обем, позволяващи разширяване при замразяване, без нарушаване на шишенцето, контейнера или запечатващата система; и
 - (iii) нивото на подходящия обем урина за анализ върху чашката за взимане на проба.
- с) включва защитена срещу фалшифициране система за запечатване на частична проба за временно запечатване на проба с недостатъчен обем в съответствие с Приложение Е на Международния стандарт за тестване и разследвания;

За взимане на кръвни проби:

- т) имат възможност за взимане, съхраняване и транспорт на кръв в отделни епруветки А и Б, и контейнери;
- у) за анализа на Забранени субстанции или Забранени методи в цяла кръв или плазма и/или за охарактеризиране на кръвни параметри, епруветките А и Б трябва да имат вместимост да съдържат най-малко 3 мл кръв и трябва да съдържат EDTA като противосъсирващо средство;
- ф) за анализа на Забранени субстанции или Забранени методи в серум, епруветките А и Б трябва да имат вместимост да съдържат най-малко 5 мл кръв и трябва да съдържат инертен полимерен серум-разделителен гел и активиращ съсирването фактор; и
- х) за транспорта на кръвни проби, осигуряващи съхранението, транспортните средства и температурния контролер, да отговарят на изискванията, изброени в Приложение К на Международния стандарт за тестване и разследвания.

[Коментар към 6.3.4: Силно се препоръчва, преди оборудването да бъде предложено за купуване продажба на членуващите страни, то да се разпространи сред антидопинговата общественост, която може да включва спортисти, тестващи институции, взимащи проби институции, взимащ проби персонал и лаборатории, за да се потърси обратна връзка и да е сигурно, че оборудването е подходящо за целта.]

[Коментар към 6.3.4 у) и ф): Ако в приложимите Международен стандарт, Технически документ или Ръководства на САА са посочени специални епруветки, то използването на други епруветки, които отговарят на сходни критерии, трябва да бъде потвърдено с участието на съответна(и) лаборатория(и) и одобрени от САА, преди да се използват за взимане на проба.]

6.3.5. Организацията, вземаща проби, ще разработи система за записване на целия път на пробите след попълване на приемо-предавателен формуляр и документацията за

събирането на проби до лабораторията. При достигането на крайната си цел ще се изисква потвърждение, че документацията както на пробите, така и на процесът на вземане на проби са налице.

[Коментар към 6.3.5: Информация за това как дадена проба се съхранява преди тръгване от станцията за допингов контрол може да бъде описана (например) в доклад след взимането на проба. Когато пробата е взета от станция допингов контрол, всяка смяна на лицето, отговарящо за сигурността на пробата, например от СДК на куриер, или от СДК в лабораторията, трябва да се документира, докато пробата пристигне при нейното местоназначение.]

7.0 Извършване на взимане на проба

7.1 Цел

Извършване на взимане на проба по начин, осигуряващ целостта, сигурността и идентичността на пробата и гарантиращ неприкосновеността на личния живот и личните данни на спортиста.

7.2 Общи положения

За начало на процеса по взимане на проба се счита определянето на цялостната отговорност за провеждане на процедурата вземане на проба и за край, момента, когато пробата е взета, нейната сигурност, гарантирана и документирането, завършено изцяло. Основните дейности са:

- а) подготовка за взимане на проба;
- б) извършване на процедурата по взимане на проба и гарантиране на сигурността ѝ;
- в) документиране на взимането на проба.

7.3. Изисквания, предшестващи взимането на проба

7.3.1 Организацията, вземаща проби, е отговорна за цялостния процес по взимане на проба, като специфични отговорности са делегирани на СДК.

7.3.2 СДК следва да се увери, че спортистът е уведомен за своите права и задължения, съгласно чл. 5.4.1.

7.3.3 СДК следва да осигури възможност на спортиста да се хидратира. *Спортистът* трябва да избегва прекаленото хидратиране, като има предвид факта, че пробата му трябва да бъде с определено относително тегло за извършване на успешен анализ.

7.3.4. Спортистът може да напусне станцията за допингов контрол само ако е под непрекъснато наблюдение на СДК или шаперон и с разрешението на СДК. СДК има правото да разреши на спортиста да напусне станцията за допингов контрол преди да е дал проба, ако има разумна причина, съгласно чл. 5.4.4, чл. 5.4.5 и чл. 5.4.6.

7.3.5 Ако СДК разреши на спортиста да напусне станцията за допингов контрол, това може да стане само ако са ясни следните условия:

- а) целта на състезателя за напускане на станцията за допингов контрол;

- б) времето на връщане (или връщане след завършване на определена дейност);
- в) че спортистът трябва да остане под постоянно наблюдение навсякъде;
- г) че състезателят не трябва да дава урината, докато той / тя не се завърне в станцията за допингов контрол; и
- д) СДК ще документира времето на напускане на спортиста на станцията за допингов контрол до завръщането му в нея.

7.4. Изисквания за взимане на проба

7.4.1. СДК ще вземе проба от спортист според следни(я)те протокол(и) в зависимост от вида на пробата:

- а) Приложение Г – Събиране на проби с урина;
- б) Приложение Д – Събиране на кръвни проби;
- в) Приложение К – Взимане на проба, съхраняване и транспортиране на кръвни проби за биологичния паспорт на спортиста.

7.4.2 СДК ще документира всяко поведение на спортист и/или други лица, свързани със спортиста, имащи възможност да компрометират взимането на проба. Ако е уместно, *организацията с правомощия за тестване* ще приложи Приложение А – Разследване на възможно неучастие в взимане на проба.

7.4.3 Ако има съмнения по отношение на произхода или автентичността на пробата, спортистът ще бъде помолен да даде допълнителна проба. Ако състезателят откаже да предостави допълнителна проба, СДК ще документира подробно обстоятелствата около отказа и *организацията с правомощия за тестване* ще приложи Приложение А – Разследване на възможно неучастие в взимане на проба.

7.4.4 СДК ще предостави на спортиста възможността да документира възраженията си, ако има такива, за начина на извършване на процедурата по взимане на проба.

7.4.5. Като минимум, следната информация трябва да бъде документирана при извършването на процедурата по взимане на проба:

- а) дата, час и вид на известяването (без предизвестие или с предизвестие);
- б) час на пристигане в станцията за допингов контрол;
- в) дата и час на запечатване на всяка една взета проба, а също дата и час на завършване на цялостния процес на събиране на пробата (т.е., времето, когато състезателят подписва декларация, в долната част на формуляра за допингов контрол);
- г) име на спортиста;
- д) дата на раждане на състезателя;
- е) пол на спортиста;
- ж) домашен адрес на спортиста, имейл адрес и телефон номер;
- з) спорт и дисциплина на спортиста;
- и) име на треньора и лекаря на спортиста;
- к) кодов номер на пробата;
- к) видът на пробата (урина, кръв и т.н.);
- л) видът на теста (по време на състезание или извън състезание);
- м) име и подпис на наблюдаващ СДК/шаперон;
- н) име и подпис на СИВК (където е приложимо);
- о) частична информация за пробата, съгласно член F.4.4;

- п) задължителна лабораторна информационна за пробата (т.е. за проба от урина, количество и измерване на относително тегло);
- р) медикаменти и добавки, приети в рамките на предходните седем дни и (при кръвна проба) кръвни трансфузии в рамките на предходните три месеца, както е заявено от спортистът;
- с) всякакви нередности в процедурите;
- т) възражения на спортиста или опасения относно провеждането на процедурата по взимане на проба, декларирани от спортиста;
- у) съгласието на спортиста за процедурата по взимането на пробата;
- ф) съгласие на спортиста за използването на пробата (ите) за изследователски цели;
- х) име и подпис на представителя на състезателя (ако приложимо), съгласно член 7.4.6;
- ц) Име и подпис на състезателя;
- ч) име и подпис на СДК;
- ш) наименование на организацията с правомощия за тестване;
- щ) наименованието на организацията, вземаща пробата; и
- ю) наименованието на организацията с правомощия за управление на резултатите.

[Коментар към 7.4.5: Не е необходимо цялата гореспомената информация да бъде побрана в формуляра за допинг контрол, по-скоро може да бъде събрана чрез формуляра за допингов контрол и/или официалната документация, например формуляра за известие за известие и или Допълнителния доклад на председателя. В допълнение към тази информация, допълнителни изисквания за вземането на кръвни проби за биологичен паспорт може да бъде открита в Приложение К на този стандарт.]

7.4.6. При приключването на процедурата по взимане на проба спортистът и СДК подписват съответните документи, за да изразят съгласието си, че документацията отразява точно детайлите по цялостната процедура на взимане на проба от спортиста, включително опасенията, изразени от състезателя. Представителят на състезателя (ако има такъв) и състезателят трябва заедно да подпишат документите, ако състезателят е непълнолетен. Други присъстващи лица, които са имали официална роля по време на взимане на проби на спортиста, могат да подпишат документите като свидетели.

7.4.7. СДК ще предостави на спортиста копие от подписаните документи.

8.0 Сигурност. След-тестово обезпечаване

8.1. Цел

Да се обезпечи сигурността на всички проби и документацията по тях преди да напуснат станцията за допингов контрол.

8.2. Общи положения

За начало на след-тестовото обезпечаване се приема момента, когато спортистът е напуснал станцията за допингов контрол, след като е дал проба и се започва подготовка на събраните проби и документацията към тях за транспортиране.

8.3 Изисквания за след-тестово обезпечаване на сигурността

8.3.1. Организацията, вземаща пробите, определя критерии, обезпечавачи съхранението на всяка взета проба по начин, гарантиращ целостта, идентичността и сигурността ѝ преди

транспортирането и от станцията за допингов контрол. Като минимум, тези критерии трябва да включват подробна информация за местоположението на съхранение на пробите, служителят/ите, носещ/и отговорност за тях и кръгът от лица с достъп до тях. СДК носи отговорността всяка проба да бъде съхранена в съответствие с гореспоменатите критерии.

8.3.2. Организацията, вземаща пробите, е необходимо да създаде система за цялостно и сигурно обезпечаване на документацията за всяка проба.

8.3.3. Организацията, вземаща пробите, е необходимо да създаде система от инструкции за анализ на различните видове проби от лабораториите. В допълнение, антидопинговата организация ще осигури на лабораториите информация, както се изисква от чл. 7.4.5 в), е), з), й), к), л), о), п), р), ш), щ) за докладите по резултатите и статистически цели.

9.0 Транспортиране на пробите и документацията

9.1 Цел

- а) да се гарантира, че пробите и свързаната с тях документация ще пристигнат в лабораторията в добро състояние, за да се извърши необходимия анализ; и
- б) да се гарантира, че документацията за взимането на проба е изпратена от СДК на организацията с правомощия за тестване безопасно и навременно.

9.2. Общи положения

9.2.1 За начало на транспортирането се счита момента, когато пробите и свързаната с тях документация напускат станцията за допингов контрол, а за край - потвърденото получаване на пробите и документацията от пробовземането при пристигането им в предназначенията дестинация.

9.2.2 Основните дейности са организирани на сигурен превоз на пробите и свързаните с тях документи до лабораторията за провеждането на анализ и организирани на сигурен превоз на документацията по процедурата по взимане на проба до организацията с правомощия за тестване .

9.3. Изисквания за съхранение и транспортиране на пробите и документацията

9.3.1. Организацията, вземаща пробите, ще упълномощи създаването на система за транспорт, която да гарантира целостта, идентичността и сигурността на пробите и документацията към тях.

9.3.2. Пробите ще се транспортират до лабораторията за анализ, като се използва упълномощен метод за транспортиране, възможно най-скоро след приключването на взимането на проба. Те ще се превозват по начин, който минимизира възможността за разграждане на пробата, поради фактори като закъснения във времето и екстремни температурни промени.

[Коментар към 9.3.2: *Анти-допинговите организации* ще обсъждат изискванията за транспортиране при конкретни случаи (например, когато пробата е била взета в недостатъчно добри хигиенни условия, или когато могат да възникнат закъснения в транспортирането на пробите до лабораторията) с лабораториите за анализ на пробите,

за да се установи какво е необходимо в конкретните обстоятелства при такива случаи (например, охлаждане или замразяване на проби).]

9.3.3. Документацията, идентифицираща самоличността на състезателя не трябва да се включва в пробите или в документацията, изпращана на лабораторията за анализ.

9.3.4. СДК ще изпраща цялата приложима документация по процедурата по взимане на проба, като използва упълномощения от организацията, вземаща пробите, метод за транспорт, веднага щом това е практически възможно след завършването на процеса на взимане на проба.

9.3.5. Ако пробите с придружаващата документация, или документацията за процедурата по взимане на проба не са пристигнали в техните съответни дестинации, или ако целостта или идентичността на пробата са били компрометирани по време на транспортиране, организацията, вземаща пробите, трябва да провери цялата верига по приемо-предавателния протокол и да прецени дали пробите трябва да бъдат обявени за невалидни.

9.3.6. Документация, свързана с процедура по взимане на проба и/или нарушение на антидопингово правило, се съхраняват от *организацията с правомощия за тестване* и / или от организацията, вземаща пробите, за период, определен от Международния стандарт за защита на личния живот и личните данни.

[Коментар към 9.3: Докато тук изискванията за транспорт и съхранение на пробите и документацията се прилагат еднакво за всички уринни, кръвни проби и кръвни проби за биологичен паспорт, допълнителните изисквания за транспортиране на кръвни проби за биологичен паспорт могат да бъдат намерени в Приложение К на този стандарт.]

10.0. Притежание на пробите

10.1. Пробите, взети от спортист, са притежание на организацията с правомощия за тестване, носеща отговорност за конкретната сесия за вземане на проби.

10.2. *Организацията с правомощия за тестване* може да прехвърли правото за притежание на пробите на организация с правомощия за управление на резултати или на друга *антидопингова организация* при поискване.

[Коментар към 10.0: Организаторите на големите спортни събития се насърчават да прехвърлят попечителството на пробите на други АДО, които имат по-обширни стратегии за запазване и повторен анализ на пробите, примерно такива с много добри програми за биологичен паспорт на спортиста.]

РАЗДЕЛ ТРЕТИ: СТАНДАРТИ ЗА СЪБИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И РАЗСЛЕДВАНИЯ

11.0 Събиране, оценка и употреба на информацията

11.1. Цел

11.1.1. Член 5.8 от Кодекса изисква антидопинговите организации да събират, оценяват и обработват антидопингова информация от всички налични източници за възпирането

и откриването на допинга, като развиват ефективен, интелигентен и пропорционален план за разпределение на проверките и/ или планиране на целево тестване, и / или чрез формиране на основата на разследване на възможно(и) нарушение(я) на антидопингово правило. Целта на раздел 11.0 на Международен стандарт за тестване и разследвания е да се установят стандарти за ефикасното и ефективно събиране, оценка и обработка на тези сведения.

[Коментар към 11.1.1: Докато тестването винаги ще остане неразделна част от антидопинговите усилия, то самото не винаги е достатъчно, за се да открият и установят в достатъчна степен всички нарушения на антидопинговите правила, идентифицирани в Кодекса. По-специално, докато употребата на *Забранени субстанции* и *Забранени методи* често може да бъде разкрита чрез анализ на проби, други нарушения на антидопинговите правила (и често употребата на допинг), описани в Кодекса, обикновено могат да бъдат само ефективно идентифицирани и преследвани чрез събирането и разследването на "не-аналитична" анти-допингова информация. Това означава, че антидопинговите организации трябва да разработят ефективна и ефикасна система, чиито функции са свързани със събирането и анализа на информацията.]

11.2. Събиране на антидопингова информация

11.2.1. *Антидопинговите организации* ще направят всичко по силите си, за да гарантират, че са в състояние да прихващат или да получават антидопингова информация от всички налични източници, включително от спортисти и спортно-технически персонал (в това число и чрез значително съдействие, съгласно член 10.6.1 от Кодекса), членове на обществото (например, с помощта на поверителна гореща телефонна линия), персонала, вземащ пробите (независимо дали под формата на доклади за процедури, за инциденти, или по друг начин), лаборатории, фармацевтични компании, национални федерации, правораздаващи органи, други регулаторни и дисциплинарни органи, както и от медиите.

11.2.2. *Антидопинговите организации* трябва да приемат политики и процедури, за да се гарантира, че прихванатата или получена антидопингова информация ще се обработва сигурно и поверително, че източниците ѝ са защитени, че риска от изтичане на информация или неумишлено разкриване е сведен до минимум, и че информацията, получена от правораздаващите органи, или от други органи и/или трети страни, се обработва, използва и оповестява само за законни антидопингови цели.

11.3. Оценка и анализ на антидопингова информация

11.3.1. *Антидопинговите организации* ще гарантират, че са в състояние да оценят всяка получена антидопингова информация по отношение на уместност, надеждност и точност, като се вземат предвид естеството на източника и обстоятелствата, при които информацията е прихваната или получена.

[Коментар към 11.3.1: Има различни модели, които могат да се използват като основа за оценка и анализ на антидопинговата информация. Съществуват огромни бази данни и системи за управление, които могат да бъдат използвани при организирането, обработването, анализа и съпоставяне на такава информация.]

11.3.2. Всяка антидопинговата информация, прихваната или получена от *антидопингова организация*, ще бъде събрана и анализирана, за да се установят модели, тенденции и отношения, които могат да помогнат за развитие на ефективна стратегия за борба с

допинга и/или при определяне (когато информацията се отнася до конкретния случай), дали има основателна причина да се подозира, че е извършено нарушение на антидопинговите правила, такова че по-нататъшното разследване е оправдано в съответствие с раздел 12.0 на Международен стандарт за тестване и разследвания.

11.4. Резултати от използването на антидопинговата информация

11.4.1. Антидопинговата информация ще бъде използвана при развитието, прегледа и ревизирането на плана за разпределение на проверките и/или при определянето на начина на провеждане на целевото тестване, като всеки случай се разглежда съгласно точка 4.0. на Международния стандарт за тестване и разследвания, както и /или при създаването на целеви документи за използване на информацията за справки при разследване, съгласно точка 12.0 от Международния стандарт за тестване и разследвания.

11.4.2. *Антидопингови организации* следва също да разработят и прилагат политики и процедури за обмен на информация (където е приложимо и при спазване на съответното право) с други антидопингови организации (например, ако информацията се отнася до спортисти или други лица, които са под тяхна юрисдикция) и / или прилагане на закона и / или други съответни регулаторни или дисциплинарни органи (например, ако информацията навежда на възможно извършването на престъпление или регулаторно закононарушение или нарушение на други правила за поведение).

12.0. Разследвания

12.1. Цел

12.1.1. Целите на точка 12.0 от Международния стандарт за тестване и разследвания е да се установят стандарти за ефективност и ефикасно провеждане на разследванията, които антидопингови организации трябва да провеждат съгласно Кодекса, включително:

- а) разследване на атипични резултати и неблагоприятни профилни резултати в съответствие, респективно, с членове 7.4 и 7.5 от Кодекса;
- б) разследване на всяка друга аналитична или не-аналитична информация или сведения, когато е налице основателна причина да се подозира, че е извършено нарушение на антидопингово правило в съответствие, респективно, с членове 7.6 и 7.7 от Кодекса; и
- в) при нарушение на антидопингово правило от спортист, установяване на евентуално участие на спортно-технически персонал или други лица в това нарушение, в съответствие с член 20 от Кодекса.

12.2. Разследване на атипични резултати и неблагоприятни профилни резултати

12.2.1. *Антидопинговите организации* ще гарантират, че са в състояние конфиденциално и ефективно да разследват атипични резултати и *неблагоприятни профилни резултати*, получени, вследствие на тестване от тяхно име, и/или за което те са *организацията за управление на резултати*, съгласно изискванията, респективно, на чл. 7.4 и чл.7.5 от Кодекса и в съответствие с Международния стандарт за лаборатории.

12.2.2. *Антидопинговите организации* ще предоставят на САА при поискване (или ще възложат на *организацията с правомощия за тестване*, ако е различна от упоменатите по-горе, да предостави на САА на при поискване) допълнителна информация относно обстоятелствата при получаването на атипични резултати и *неблагоприятни аналитични*

резултати и други потенциални нарушения на антидопинговите правила такива като (но не само):

- а) състезателното ниво на въпросния спортист;
- б) информацията за местонахождение (ако има такава), която състезателят е предоставил, както и дали тази информация е била използвана за локализиране на спортиста за вземане на проба, довела до неблагоприятен аналитичен резултат или атипичен резултат;
- в) времето на вземането на проба спрямо тренировъчните и състезателни графици на спортиста; и
- г) друга подобна информация за паспорта, както е определено от САА.

12.3 Разследване на други възможни нарушения на антидопинговите правила

12.3.1. *Антидопинговите организации* ще гарантират, че са в състояние конфиденциално и ефективно да разследват всяка друга аналитична или неаналитична информация или сведения, които водят до основателна причина да се подозира, че има извършено нарушение на антидопингово правило в съответствие, респективно, с членове 7.6 и 7.7 от Кодекса.

[Коментар към 12.3.1: Когато при опит да се вземе проба от спортист се установи, че е възможно избягване от взимане на проба и / или отказ или неучастие в взимане на проба след надлежно известяване, в нарушение на член 2.3 от Кодекса, или е възможно *фалшифициране или опит за фалшифициране на допинг проба* в нарушение на член 2.5 от Кодекса, въпросът се разследва съгласно Приложение А - Разследване на възможно неучастие в взимане на проба.]

12.3.2. Когато има основателна причина да се подозира, че е извършено нарушение на антидопингово правило, *антидопинговата организация* ще уведоми WADA, че започва разследване в съответствие с чл. 7.6 или чл. 7.7 от Кодекса, както е приложимо. *Антидопинговата организация* редовно ще информира WADA, при поискване, за състоянието и резултатите на разследването.

12.3.3. В най-кратки срокове, *антидопинговите организации* ще се погрижат цялата информация и документация да се събират и съхраняват, за да може тази информация и документация да се използват както като надеждно доказателство във връзка с възможни нарушения на антидопинговите правила, така и / или за развиване на допълнителни версии на разследване, които могат да доведат до откриването на нови доказателства. Антидопинговите организации ще гарантират, че разследванията се провеждат честно, обективно и безпристрастно. Провеждането на разследванията, анализа на информацията и доказателствата, открити в хода на тази разследването, както и резултатите от него, ще бъдат напълно документирани.

[Коментар към 12.3.3: От съществено значение е, всяка *антидопингова организация* да събере информацията по разследването възможно най-бързо и да предостави колкото се може повече подробности, тъй като при отдалечаването във времето между възможното нарушение и разследването му, рискът от загуба на доказателствен материал нараства. Разследванията не трябва да се провеждат едностранчиво, като се преследва само един резултат (например, съдебно производство за нарушение на антидопингово правило от спортист или друго лице). Вместо това, следователят(ите) трябва да обмислят всички възможни резултати, при всеки ключов етап от разследването, и трябва да се стремят да съберат не само всички налични доказателства, доказващи че е налице случай на нарушение, но и такива, доказващи че е възможно да няма нарушение.]

12.3.4. Всяка *антидопингова организация* следва да използва всички процесуално-следствени ресурси, с които разполага за провеждане на разследването. Това може да включва получаване на информация и съдействие от правораздаващите и други съответни органи, включително други регулатори. Независимо от това, всяка антидопингова организация следва да се възползва изцяло от всички ресурси на нейно разположение, включително програмата за *биологичен паспорт на спортистите*, от следствените правомощия, предоставени по силата на приложимите правила (например, правото да изисква предоставянето на съответните документи и информация, както и правото да интервюира както потенциалните свидетели, така и спортиста или друго лице, предмет на разследването), и от правото да отложи период на лишаване от състезателни права, наложен на един спортист или друго лице, в замяна на предоставянето на *значително съдействие* в съответствие с член 10.6.1 от Кодекса. [Коментар към 12.3.4: Документът на САА, озаглавен "Координиране на разследванията и споделяне на антидопингова информация и доказателства" дава насоки как да се изградят ефикасни и ефективни взаимоотношения с правораздаващите и други съответни органи - документ, който улеснява споделянето на антидопингова информация, както и координацията на разследванията.]

12.3.5. *Спортистите и спортно-техническият персонал* са длъжни съгласно чл. 21 от Кодекса да съдействат на разследванията, провеждани от *антидопинговите организации*. При отказ, ще се взимат дисциплинарни мерки срещу упоменатите по-горе, съгласно приложимите правила. Ако тяхното поведение спъва процеса на разследване (напр. ако се предостави невярна, заблуждаваща или непълна информация, и/или ако се унищожи потенциален доказателствен материал), антидопинговите организации ще повдигнат обвинение в нарушение на чл. 2.5 от Кодекса (Фалшифициране или опит за фалшифициране).

12.4.1. Резултати от разследването

12.4.1. *Антидопинговите организации* трябва да стигнат до ефективно, без излишно забавяне, решение относно завеждането на евентуално производство срещу спортиста или друго лице за признато извършено нарушение на антидопингово правило. Както е посочено в чл. 13.3 от Кодекса, ако антидопинговата организация не успее да вземе такова решение в рамките на разумен срок, определен от САА, последната може да обжалва директно пред САС с казус, при който антидопинговата организация не е открила извършено нарушение на правилата. Както се отбелязва в коментара към чл. 13.3 от Кодекса, обаче, преди предприемане на такива действия САА ще се консултира с антидопинговата организация и ще ѝ даде възможност да обясни забавянето на постановяването на решение.

12.4.2. Когато *антидопинговата организация* вземе решение въз основа на резултатите на своето разследване, че е необходимо да бъде заведено съдебно производство срещу спортист или друго лице за признато извършено нарушение на антидопингово правило, тя трябва да уведоми за това решение по начин, определен от чл. 07.04-07.06 в Кодекса (ако е приложимо) и да възбуди съдебно производството срещу спортиста или другото лице в съответствие с чл. 8 от Кодекса.

2.4.3. Когато *антидопинговата организация* вземе решение въз основа на резултатите на своето разследване, че не трябва да бъде заведено съдебно производство срещу спортист или друго лице за признато извършено нарушение на антидопингово правило:

- а) тя трябва да уведоми САА и международната федерация и *националната антидопингова организация* на *спортиста* или *другото лице* в писмен вид, с мотиви, в съгласие с чл. 14.1.4 от Кодекса;
- б) тя трябва да предостави и друга информация за разследването, изискана от САА и / или от международната федерация, и/или националната анти-допингова организация, за да се определи дали да се обжалва това решение.
- в) във всеки случай, тя трябва да прецени, дали получената информация по време на разследването може да послужи за развитието на нейния план за разпределение на проверките, и / или за планиране на целеви тествания, и/или каква част от сведенията могат да се предоставят на други организации в съответствие с чл. 11.4.2.

РАЗДЕЛ ЧЕТВЪРТИ: ПРИЛОЖЕНИЯ

Приложение А – Разследване на възможно неучастие в взимане на проба

А.1 Цел

Да гарантира, че всички въпроси, възникнали преди, по време на и след взимане на проба, с потенциал да доведат до решение за неучастие в взимане на проба, са правилно оценени, документирани, и е взето и приложено съответното решение за тях.

А.2. Обхват

Разследването на възможно неучастие в взимане на проба ще бъде започнато, когато организацията с правомощия за тестване или СДК са информирани за това нарушение и ще се счита за завършено, когато бъдат предприети подходящи мерки въз основа на резултата от разследването на нарушението.

А.3. Отговорности

А.3.1 *Организацията с правомощия за тестване* ще гарантира, че:

- а) когато бъде информирана за възможно неучастие в взимане на проба, тя трябва да информира на свой ред САА и да започне разследване на нарушението въз основа на цялата информация и документация по случая;
- б) спортистът или другата страна ще бъдат известени за възможните последици от неучастие в взимане на проба в писмена форма и ще имат възможността да дадат своя отговор;
- в) разследването ще се проведе без забавяне и процесът ще бъде документиран; и
- г) окончателното, мотивирано решение (т.е. дали да потвърди нарушението или не) ще бъде съобщено на САА и други *антидопингови организации*, съгласно чл. 7.10 и чл. 14.1.4 от Кодекса.

А.3.2 СДК е отговорен за:

- а) информиране на спортиста или другата страна за последиците от възможно неучастие в взимане на проба;
- б) завършване на взимането на проба на спортиста, където е възможно; и

в) съставянето на подробен доклад за възможно неучастие в взимане на проба

А.3.3 Персоналът по извършването на взимане на проба е отговорен за:

- а) информиране на спортиста или другата страна за последиците от възможно неучастие в взимане на проба; и
- б) докладване на СДК за възможно неучастие в взимане на проба.

А.4. Изисквания

А.4.1 Всяко потенциално неучастие в взимане на проба се съобщава от СДК и / или организацията с правомощия за тестване ще предприеме необходимите стъпки, с оглед на доклада на СДК, възможно най-скоро.

А.4.2 Ако *организацията с правомощия за тестване* реши, че е налице възможно неучастие в взимане на проба, спортистът или другата страна ще бъдат съевременно известени в писмена форма:

- а) за възможните последици; и
- б) за това, че възможното неучастие в взимане на проба ще бъде разследвано от организацията с правомощия за тестване и ще бъдат предприети съответните действия.

А.4.3 Всяка необходима допълнителна информация за възможно неучастие в взимане на проба трябва да бъде получена от всички съответни източници (включително от спортиста или другата страна) възможно най-скоро и да бъде документирана.

А.4.4 *Организацията с правомощия за тестване* ще създаде система, за да гарантира, че резултатите от разследването на възможно неучастие в взимане на проба ще бъдат включени във формирането на управлението на резултати и, ако е възможно, за по-нататъшно планиране и *целево тестване*.

Приложение Б - Изменения за спортисти с увреждания

Б.1 Цел

Да се гарантира, че специфичните нужди на спортистите с увреждания са отчетени по отношение на взимането на проба, без това да накърни целостта на самата процедура.

Б.2. Обхват

Да се определи дали са необходими специфични изменения за започване на процедура по взимане на проба от спортисти с увреждания и дали самата процедура трябва да бъде изменена по време на самия процес до нейното приключване, когато е необходимо и възможно.

Б.3. Отговорности

Б.3.1 Организацията, вземаща проби, ще гарантира, когато е възможно, че СДК ще получи цялата информация за оборудването за вземане на проби на спортисти с увреждане.

Б.3.2 СДК ще има отговорността да извърши взимането на проба.

Б.4. Изисквания

Б.4.1 Всички аспекти на известяването и взимането на проба от спортисти с увреждания ще бъдат извършвани съгласно стандартните процедури в такива случаи, освен ако не са необходими изменения, поради увреждането на спортиста.

[Коментар към Б.4.1: Например, може да се наложи при взимането на проба от състезател с интелектуално увреждане да се получи съгласие от негов/неин представител.]

Б.4.2 При планирането и подреждането на реда на спортистите при процедурата по взимане на проба, организацията, вземаща проби и СДК, ще имат предвид взимането на проби на спортистите с увреждания, които могат да изискват изменения в стандартните процедури за известяване и взимане на проби, включително и по отношение на самата процедура и оборудването за нея.

Б.4.3 Организацията, вземаща проби и СДК, ще имат правомощието да въведат изменения, ако ситуация налага и доколкото това е възможно, при условия, че измененията не компрометират идентичността, сигурността и целостта на пробите. Всички изменения ще бъдат отчетени и документирани.

Б.4.4 Спортист с интелектуално, физическо или сетивно увреждане може да бъде подпомогнат от свой представител или от служител, вземащ проби, ако е упълномощен от гореспоменатия спортист и има съгласието на СДК.

Б.4.5 СДК има правото да реши дали е необходима алтернативна апаратура за взимане на проба, за да може спортист с увреждане да даде проба, при условие, че идентичността, сигурността и целостта на пробата няма да бъдат засегнати.

Б.4.6 Спортисти, които използват системи за събиране на урина или дренаж, е необходимо да се освободят от урината в тях преди да дадат проба с урина за анализ. Когато е възможно, съществуващата събрана урина или дренажна система трябва да бъде заменена от нова, неизползвана, с нов катетър или дренажна система преди взимането на проба. Катетърът или дренажната система не е част от задължителната апаратура, която трябва да е осигурена от организацията, вземаща проби; като това е задължение на проверявания спортист.

Б.4.7 СДК ще отчита всички изменения, направени на стандартната процедура за взимане на проба при случай със спортист с увреждания, включително всички специфични изменения за такава процедура по взимане на проба.

Приложение В - Изменения за непълноленти спортисти

В.1 Цел

Да се гарантира, че специфичните нужди на *непълнолетните спортисти* са отчетени по отношение на взимането на проба, без това да накърни целостта на самата процедура.

В.2. Обхват

Да се определи, дали са необходими специфични изменения за започване на *процедура по взимане на проба от непълнолетни спортисти* и дали самата процедура трябва да бъде изменена по време на самия процес до нейното приключване, когато е необходимо и възможно.

В.3. Отговорности

Организацията, вземаща проби, ще гарантира, когато е възможно, че СДК ще получи цялата информация за взимане на проба от *непълнолетните спортисти*. Това включва, когато е необходимо, потвърждение от организацията на спортната проява за получено родителско съгласие за взимане на проба от непълнолетен спортист.

В.4. Изисквания

В.4.1 Всички аспекти на известяването и взимането на проба от *непълнолетни спортисти* ще бъдат извършвани съгласно стандартните процедури в такива случаи, освен ако не са необходими изменения, поради факта, че спортистът е непълнолетен.

В.4.2 При планирането и подреждането на реда на спортистите при *процедурата по взимане на проба*, организацията, вземаща проби и СДК, ще имат предвид взимането на проби на непълнолетните спортисти, които могат да изискват изменения в стандартните процедури за известяване и взимане на проби.

В.4.3 Организацията, вземаща проби и СДК, ще имат правомощието да въведат изменения, ако ситуация налага, и доколкото това е възможно, при условие, че измененията не компрометират идентичността, сигурността и целостта на пробите.

В.4.4 *Непълнолетните спортисти* трябва да бъдат известени в присъствието на възрастен и имат правото да поискат да бъдат придружаване от свой представител по време на цялата процедура по взимането на проба. Представителят няма да присъства физически по време на самия акт на събиране на проба от урина, освен ако не е помолен да го направи от непълнолетния спортист. Целта е да се гарантира, че събирането на пробата ще бъде извършено правилно. Дори ако *непълнолетният спортист* откаже присъствието на представител, организацията с правомощия за тестване, СДК или шаперонът, както е приложимо, имат право да преценят дали е необходимо присъствието на трета страна при известяването и взимането на проба.

В.4.5 СДК ще определи кой (освен персоналът, вземащ проби) може да присъства по време на взимането на проба от *непълнолетен спортист*, а именно, представител на

непълнолетния спортист, който да наблюдава процедурата по взимане на проба (включително наблюдение над СДК при събирането на проба от урина от непълнолетния спортист, но не директно наблюдение на самия физически акт, освен ако не е по искане на *непълнолетния спортист*) и представител на СДК/шаперона, за наблюдение на СДК/шаперона при събирането на проба от урина от *непълнолетния спортист*, но не директно наблюдение на самия физически акт, освен ако не е по искане на *непълнолетния спортист*.

В.4.6 Ако *непълнолетният спортист* откаже присъствието на представител по време на процедурата по взимане на проба, този факт трябва да бъде документиран от СДК. Това няма да анулира проверката, но трябва да бъде документирано. Представител на СДК/шаперона трябва да присъства, дори ако *непълнолетният спортист* откаже присъствие на свой представител.

В.4.7 Предпочитано място за извършване на извънсъстезателно тестване на *непълнолетен спортист* е там, където присъствието на възрастен е най-вероятно, т.е. на мястото на тренировката.

В.4.8 Когато при взимане на проба на *непълнолетен спортист* не присъства негов/неин пълнолетен представител, организацията, взимаща проби, трябва да предприеме съответни действия, като осигури такъв, за да се проведе процедурата.

Приложение Г - Събиране на проби с урина

Г.1 Цел

Извършване на взимане на проба от *урина* на спортист по начин, който гарантира:

- а) съответствие с принципите на международно признати стандарти за здравеопазване, така че здравето и безопасността на спортистите и на персонала, вземащ проби не бъдат застрашени;
- б) че пробата отговаря на специфичните изисквания за относително тегло и количество урина за анализ. Ако пробата не отговаря на тези изисквания, този факт не обезсилва пригодността ѝ за анализ. Пригодността на пробата за анализ се определя от решението на съответната лаборатория, в консултация с организацията, вземаща проби, за конкретната сесия по взимане на проба;
- в) че пробата не е била манипулирана, заменена, замърсена или увредена по друг начин;
- г) че пробата е ясно и точно идентифицирана; и
- д) че пробата е здраво запечатан в автентичен комплект.

Г.2. Обхват

За начало на взимането на уринна проба се счита моментът на известяване на спортиста за изискванията по процедурата, а за неин край – изхвърлянето на остатъчния материал (ако има такъв) след приключването на взимането на проба.

Г.3. Отговорности

Г.3.1 СДК носи отговорността за гарантирането на взимането, идентифицирането и запечатването на пробата

Г.3.2 СДК / шаперонът носи отговорността за наблюдение на акта на физическото събиране на урина от спортиста.

Г.4. Изисквания

Г.4.1 СДК трябва да се погрижи спортиста да бъде уведомен за изискванията при процедурата по взимане на проба, включително измененията съгласно Приложение Б – Изменения за *спортисти с увреждания*

Г.4.2 СДК трябва да се погрижи на спортиста да се предложи избор от подходящи уреди за взимане на проба. Ако природата на увреждането на спортиста изисква употреба на допълнителни уреди или друга апаратура, съгласно Приложение Б – Изменения за *спортисти с увреждания*, СДК ще инспектира въпросните уреди, за да се гарантира, че те няма да навредят на идентичността или на целостта на пробата.

Г.4.3 СДК трябва да инструктира спортиста при избора на съд за събиране на урината.

Г.4.4 Когато спортистът избере съда за събиране на урината, както и други уреди за събиране на пробата от урина, СДК трябва да го/я инструктира да провери дали уредите са невредими и автентични. Ако спортистът не е доволен от избрания уред,

той/тя могат да изберат друг. Ако спортистът не доволен от някой от предложените му уреди за взимане на проба, този факт ще бъде документиран от СДК. Ако СДК не е съгласен със спортиста, относно пригодността на уредите за взимане на проба, СДК трябва да инструктира спортиста да продължи със събирането на проба. Ако СДК се съгласи със спортиста, че уредите за взимане на проба са непригодни за целта, първият трябва да прекрати процедурата и ще документира случая.

Г.4.5 Спортистът трябва да запази контрол върху съда за събиране на урина, докато цялата (или частичната) проба е запечатана, освен ако не е необходимо съдействие, поради увреждането на спортиста, съгласно Приложение Б – Изменения за *спортисти с увреждания*. Допълнителна помощ може да бъде оказана при извънредни обстоятелства на всеки спортист от негов/неин представител или от персонала, вземащ проби, ако те са упълномощени от спортиста или одобрени от СДК.

Г.4.6 СДК/Шаперонът, наблюдаващ процеса по събиране на проба от урина трябва да е от същия пол като спортистът, даващ пробата.

Г.4.7 СДК/Шаперонът трябва да се уверят, когато е подходящо, че спортистът е измил щателно ръцете си, преди да започне събирането на пробата от урина или ще носи удобни (напр. латексови) ръкавици при събирането на пробата.

Г.4.8 СДК/Шаперонът и спортистът трябва да извършат взимането на проба в зона, гарантираща необходимото уединение за целта.

Г.4.9 СДК/Шаперонът трябва да си осигури безпрепятствен изглед към спортиста по време на уринирането му/и, като наблюдението не трябва да се прекъсва чак до момента на запечатване на пробата. За да си осигури безпрепятствен изглед при събирането на урина, СДК/шаперонът трябва да инструктира спортиста да съблече или нагласи дрехи, които затрудняват изгледа на СДК/шаперона при взимането на проба. Цялото количество урина, дадено от спортиста по време на процедурата трябва да бъде събрано в съда за урина за тази цел.

Г.4.10 СДК ще потвърди, в присъствието на спортиста, че пробата има подходящо за анализ относително тегло.

Г.4.11 Когато количеството от урина, дадено от спортиста, е недостатъчно, СДК трябва да следва процедурата за събиране на частична проба съгласно Приложение Е – Проби с урина – Недостатъчно количество.

Г.4.12 Веднага, щом спортиста събере достатъчно количество урина за проба, СДК трябва да го/я инструктира да избере комплект за взимане на проба, съдържащ бутилки А и Б, съгласно чл. Г 4.4.

Г.4.13 Веднага, щом е избран комплект за взимане на проба, СДК и спортистът трябва да проверят дали всички кодови номера съвпадат и дали съответния кодов номер е записан правилно от СДК в допинг контрол формуляра. Ако спортистът установи разминаване в номерата, СДК трябва да му даде възможност да избере друг комплект, съгласно чл. Г 4.4. СДК ще документира случая.

Г.4.14 *Състезателят* трябва да сипе минималното количество урина, подходящо за анализ в бутилка Б (минимум 30 mL) и след това ще изсипе остатъка в бутилка А (минимум 60 mL). Количеството урина, подходящо за анализ ще бъде разглеждано като абсолютен минимум. Ако е събрано повече от минималното количество урина, подходящо за анализ, СДК трябва да се погрижи спортистът да напълни бутилка А до нивото, предписано от производителя. Ако все още има събрана урина, СДК трябва да се погрижи спортистът да напълни бутилка Б до нивото, предписано от производителя. СДК трябва да се погрижи спортистът да остави малко количество урина в съда за събиране, с обяснението, че то е необходимо, за да се тества остатъчната урина в съгласие с чл. Г.4.16.

Г.4.15 След това спортистът трябва да запечата бутилки А и Б в съответствие с инструкциите на СДК. СДК трябва да провери в присъствието на спортиста, че бутилките са надеждно запечатани.

Г.4.16 СДК трябва да провери остатъчната урина в съда за събиране, за да определи, дали пробата е с достатъчно относително тегло за анализ. Ако СДК отчете, че пробата не е с достатъчно относително тегло за анализ, тогава СДК трябва да се обърне към Приложение Ж (Проби с урина, които не отговарят на изискванията за относително тегло).

Г.4.17 Урина може да бъде изхвърлена, само ако и двете бутилки А и Б са пълни в съответствие с чл.Г4.14 и остатъчната урина е била проверена, съгласно чл. Г.4.16.

Г.4.18 На *спортиста* трябва да бъде дадена възможност да стане свидетел на изхвърлянето на остатъчната урина, която няма да бъде изпратена за анализ.

Приложение Д - Събиране на кръвни проби

Д.1 Цел

Да събира кръвни проби на спортисти по начин, който гарантира:

- а) съответствие с принципите на международно признати стандарти за здравеопазването, както и факта, че пробите са взимани от квалифицирано лице, така че здравето и безопасността на спортистите и на персонала, вземащ проби, не бъдат застрашени;
- б) пробата е с качество и в количество, отговарящо на съответните аналитични изисквания;
- в) че пробата не е била манипулирана, подменена, замърсена или увредена по някакъв начин;
- г) че пробата е ясно и точно идентифицирана; и
- д) че пробата е здраво запечатан в автентичен комплект.

Д.2. Обхват

За начало на процедурата се счита момента на известяване на спортиста за изискванията на кръвното взимане на проба, а за край, правилното запечатване на пробата преди тя да бъде транспортирана до лабораторията за анализ.

Д.3. Отговорности

Д.3.1 СДК трябва да гарантира, че:

- а) Всяка проба е взета по правилен начин, идентифицирана и запечатана; и
- б) всички проби са правилно съхранени и изпратени в съответствие със аналитичните изисквания.

Д.3.2 СДК носи отговорността за събиране на кръвните проби, и отговаря на въпроси, свързани с процедурата по време на взимането на проба, както и за изхвърляне на всички излишни консумативи и уреди за вземане на кръвни проби.

Д.4. Изисквания

Д.4.1 Процедурите, свързани с кръв трябва да са съобразени с местните стандарти и регулаторни изисквания относно предпазните мерки в областта на здравеопазването, когато тези стандарти и изисквания надвишават изискванията посочени по-долу.

Д.4.2 Апаратурата за кръвни проби се състои от:

- (а) единична епруветка за проби, във връзка програмата за *биологичен паспорт на спортиста*; или
- (б) бутилки А и Б на пробите не се използват за програмата за *биологичен паспорт на спортиста*; или
- (в) друга апаратура, спрямо изискванията на съответната лаборатория.

Съдовете за събиране на кръв трябва да бъде обозначена с уникален кодов номер на пробите от СДК / СИВК, ако те не са предварително обозначени. Видовете уреди, които се използват, и количеството събрана кръв, ще се използват за конкретни анализи, както е посочено в насоките на САА за кръвно взимане на проба.

Д.4.3 СДК трябва да гарантира, че спортистът е надлежно уведомен за изискванията за събиране на пробата, включително и за всякакви изменения, както е предвидено в Приложение Б - Изменения за *спортисти с увреждания*.

Д.4.4 СДК/Шаперонът трябва да отидат до мястото на взимане на проба.

Д.4.5 СДК/СИВК трябва да осигури на състезателя комфортни условия и да го инструктира да остане в нормално седнало положение с крака на пода в продължение на поне 10 минути преди да се извърши взимането на проба.

Д.4.6 Когато спортистът избере съда за събиране на урината, както и други уреди за събиране на *пробата* от урина, СДК трябва да го/я инструктира да провери дали уредите са невредими и автентични. Ако спортистът не е доволен от избрания уред, той/тя могат да изберат друг. Ако спортистът не е доволен от някой от предложените му уреди за взимане на проба, този факт трябва да бъде документиран от СДК. Ако СДК не е съгласен със спортиста, относно пригодността на уредите за взимане на проба, СДК трябва да инструктира спортиста да продължи със събирането на проба. Ако СДК се съгласи със спортиста, че уредите за взимане на проба са непригодни за целта, първият ще прекрати процедурата и ще документира случая.

Д.4.7 Веднага щом е избран комплект за взимане на проба, СДК и спортистът трябва да проверят дали всички кодови номера съвпадат и дали съответният кодов номер е записан правилно от СДК в допинг контрол формуляра. Ако спортистът установи разминаване в номерата, СДК трябва да му даде възможност да избере друг комплект. СДК ще документира случая.

Д.4.8 СИВК трябва да почисти кожата със стерилна дезинфекцираща кърпичка или тампон на място, което няма да окаже неблагоприятно влияние върху състезателя и/или неговото представяне, а ако е необходимо, да приложи турникет. СИВК ще взема кръвна проба от повърхностна вена. Ако се използва турникет, той трябва да бъде незабавно отстранен след като е направена венепункцията.

Д.4.9. Количеството взета кръв трябва да бъде достатъчно, за да отговори на изискванията на анализ на кръвни *проби*, според Ръководството на САА за кръвни *проби*.

Д.4.10 Ако количеството кръв при взимането на *проба* от спортист не е достатъчно, то СИВК трябва да повтори процедурата, като са възможни максимално три опита. Ако и при трите опита не се вземе достатъчно кръв, тогава СИВК трябва да информира СДК. СДК трябва да преустанови процедурата и да документира случая и причините за преустановяването му.

Д.4.11 СИВК трябва да превърже мястото/местата на убождането.

Д.4.12 СИВК трябва да изхвърли използваните консумативи за кръвната проба, които не са необходими за извършването на взимането на проба в съответствие с местните стандарти за боравене с кръв.

Д.4.13 Ако пробата се нуждае от допълнително обработване на място, като центрифугиране или разделяне на серума (напр. в случай, че пробата ще се използва за

програмата за биологичен паспорт на спортистите, след като потокът от кръв в епруветката спре, СИВК трябва да отстрани епруветката от контейнера и ръчно ще хомогенизира кръвта в епруветката като я обръща с леки движения поне три пъти), спортистът трябва да остане до края на процедурата, за да се увери, че пробата е запечатана в безопасен и невъзможен за фалшифициране комплект.

Д.4.14 Спортистът трябва да запечата неговата/нейната проба в комплекта, както е указано от СДК. В присъствието на спортиста, СДК трябва да провери, дали пробата е надлежно запечатана. Спортистът и СИВК/СДК трябва да подпишат *формуляра за допингов контрол*.

Д 4.16 Запечатаната *проба* трябва да бъде съхраняване по начин, който няма да компрометира нейната цялостност, идентичност и безопасност преди да бъде транспортирана от станцията за допингов контрол до лабораторията за анализ.

Д 4.17 Кръвните *проби* трябва да бъдат транспортирани в съответствие с точка 9.0. Транспортирането е отговорност на СДК. Кръвните проби трябва да бъдат транспортирани по начин, запазващ целостта им, независимо от промените във времето. Контейнерът за превоз трябва да бъде транспортиран по безопасен начин, като се използва метод, одобрен от организацията с правомощия за тестване.

[Коментар към Е.4: Изискванията на това Приложение се отнасят за събирането на кръвни проби както за директен анализ, така и за целите на биологичен паспорт на спортиста. Допълнителните изисквания, приложими само за биологичен паспорт на спортиста са разписани в Приложение К.

Приложение Е - Проби с Урина – Недостатъчно количество

Е.1 Цел

Да се гарантира, че при липса на достатъчно количество урина за анализ, ще бъдат предприети съответните процедури.

Е.2. Обхват

Най-напред, спортистът трябва да бъде уведомен, че във взетата *проба* няма достатъчно количество урина за анализ, като след това спортистът ще даде допълнителна *проба*, за да се увеличи количеството до необходимото ниво.

Е.3. Отговорности

СДК носи отговорността за вземането на решение за недостатъчното количество урина и за вземане на допълнителна(и) проба(и) за получаване на съответното количество, необходимо за анализ.

Е.4. Изисквания

Е.4.1 Ако събраното количество урина не е достатъчно, СДК трябва да информира спортиста за нуждата от вземане на допълнителна проба за получаване на съответното количество урина, необходимо за анализ.

Е.4.2 СДК трябва да инструктира спортиста да използва апаратура за частично взимане на проба, съгласно чл. Г. 4. 4.

Е.4.3 След това, СДК трябва да инструктира спортиста да отвори съответните уреди, да изсипе недостатъчното количество урина в нов контейнер (освен ако процедурите на организацията, вземаща проби, разрешават задържане на пробата с недостатъчно количество в оригиналния контейнер за събиране) и да я запечата, според инструкциите на СДК. СДК трябва да провери, в присъствието на спортиста, че контейнерът (или оригиналният съд за събиране, както е приложимо) е надлежно запечатан.

Е.4.4 СДК и спортистът трябва да проверят дали кодovия номер на контейнера с недостатъчно количество урина и количеството и идентичността му са правилно документирани от СДК във *формуляра за допинг контрол*. Или СДК, или спортистът трябва да останат във владение на запечатаната частична проба.

Е.4.5 Докато чака да даде допълнителна проба, спортистът трябва да остане под непрекъснато наблюдение и ще му/и бъде предоставена възможност да пие течности.

Е.4.6 Когато спортистът е в състояние да даде допълнителна проба, процедурата по взимане на проба трябва да бъде повторена, съгласно Приложение Г – Събиране на *проби* с урина до осигуряването на достатъчно количество, чрез комбинирането на първоначалната и допълнителната проба.

Е.4.7 Когато СДК реши, че количеството събрана урина е достатъчно за целите на анализа, той/тя и спортистът трябва да проверят целостта на печатите на контейнера(ите) на предишната частична проба(и). Всяка нередност в целостта на печата(ите) трябва да

бъде документирана и разследвана съгласно Приложение А – Разследване на възможно неучастие във взимане на проба.

Е.4.8 След това, СДК трябва да инструктира спортиста да счупи печата(ите) и да комбинира пробите, като прибавянето на допълнителните проби към оригиналната частична проба става по реда на взимане на проба, докато се събере минималното количество, отговарящо на изискванията за анализ на урина.

Е.4.9 След това, СДК и спортистът трябва да изпълнят предписанията на чл. Г.4.12 или чл. Г. 4. 14, както е приложимо.

Е.4.10 СДК трябва да провери остатъчната урина, за да се увери, че тя е в съгласие с чл. Г 4. 16, за да гарантира, че тя отговаря на изискванията за относително тегло за анализ.

Е.4.11 Урина може да се изхвърли, само ако бутилка А и бутилка Б са пълни съобразно капацитета си, съгласно чл. Г.4.14, а остатъчната урина е била проверена в съответствие с чл. Е.4.10. Подходящото количество урина за анализ трябва да бъде разглеждано като абсолютен минимум.

Приложение Ж - Проби с урина, които не отговарят на изискванията за относително тегло

Ж.1 Цел

Да се гарантира, че в случаи при проби с урина, които не отговарят на изискванията за относително тегло, ще бъдат предприети съответните процедури.

Ж.2. Обхват

Най-напред, спортистът трябва да бъде уведомен, че е необходимо да бъде взета допълнителна проба, след което той/тя ще се подложи отново на взимане на проба, за да се отговори на изискванията за относително тегло на пробата.

Ж.3 Отговорности

Ж.3.1 Организацията, вземаща проби, носи отговорността за установяване на процедури, с които да се гарантира, че ще бъдат взети подходящи проби. Ако първоначално взетата проба не отговаря на стандарта за относително тегло,

Ж.3.2 СДК е отговорен за взимане на допълнителни проби, докато се вземе проба с необходимото относително тегло.

Ж.4. Изисквания

Ж.4.1 СДК има правото да определи, че изискванията за подходящо относително тегло за анализ не са били изпълнени.

Ж.4.2 СДК трябва да информира спортистите, че те са длъжни да дадат допълнителна проба.

Ж.4.3 Докато се чака взимането на допълнителна проба, спортистът трябва да остане под непрекъснато наблюдение и трябва бъде информиран, че не е желателно да приема прекалено много течности, тъй като това може да забави даването на подходяща проба. При определени обстоятелства, допълнителното хидратиране след даване на проба с неподходящо относително тегло може да попадне под ударите на чл. 2.5 от Кодекса (Фалшифициране или опит за фалшифициране, на която и да е част от процедурата за допингов контрол).

[Коментар към Ж.4.3: Отговорност на спортиста е да осигури проба с подходящо относително тегло за анализ. По време на известяването, СДК трябва да информира спортиста и спортно-техническия персонал за това изискване, за да се избегне прекомерен прием на течности преди даването на първата проба от спортиста. Ако първата проба на спортиста не е с подходящо за анализ относително тегло, той/тя трябва да бъдат посъветвани да не прибегват до допълнителен прием на течности, докато не бъде взета проба с подходящо относително тегло за анализ.]

Ж.4.4 Когато спортистът е готов да даде нова проба, СДК трябва да повтори процедурата за взимане на проба, съгласно Приложение Г – Събиране на уринни проби.

Ж.4.5 СДК ще продължи със събирането на допълнителни проби, докато изискването за подходящо относително тегло за анализ се изпълни, или докато СДК прецени, че са налице извънредни обстоятелства, което означава, че е невъзможно да се продължи със събирането на проби. Такива извънредни обстоятелства трябва да бъдат документирани по съответния начин от СДК.

[Коментар към Ж.4.5: Организацията по вземане на пробите и СДК трябва да осигурят наличието на адекватна екипировка за съответствие с изискванията на Приложение Ж. СДК ще трябва да изчака, колкото е необходимо, за да се вземе такава допълнителна проба с подходящо за анализ относително тегло. Организацията с правомощия за тестване може да определи процедури, които да бъдат следвани от СДК при определяне на това, дали са налице извънредни обстоятелства, при които е невъзможно да продължи взимането на проба.]

Ж.4.6 СДК трябва да впише в документацията, че осигурените проби принадлежат на един единствен спортист, както и реда на взимането на проби.

Ж.4.7 След това, СДК трябва да продължи с процедурата по взимане на проба, съгласно Приложение Г.4.17.

Ж.4.8 СДК трябва да изпрати за лабораторен анализ всички взети проби, независимо от това дали те отговарят на изискването за подходящо за анализ относително тегло.

Ж.4.9 Когато от спортиста са взети 2 (две) проби по време на една и съща сесия за вземане на проби, двете проби трябва да бъдат анализирани от Лабораторията. В случаите, когато по време на една сесия за взимане на проби са взети 3 (три) или повече проби, Лабораторията трябва да даде приоритет и да анализира първата и следващата взета проба с най-високо относително тегло, както е регистрирано във Формуляра за Допингов Контрол. Лабораторията, заедно с организацията с правомощия за тестване, трябва да определят дали има нужда от анализ на друга проба.

Приложение 3 - Изисквания към персонала, взимащ проби

3.1 Цел

Да се гарантира, че персоналът, взимащ проби, няма конфликт на интереси и има съответна квалификация и опит за извършването на процедурата.

3.2. Обхват

Изискванията за персонала, взимащ проби, започват от създаването на необходимите компетенции и завършват с ясна акредитация на самоличността му.

3.3. Отговорности

Организацията, взимаща проби, носи отговорността за всички дейности, определени в Приложение 3.

3.4. Изисквания – Квалификация и тренировка

3.4.1 Организацията, взимаща проби:

- а) ще определи изискванията за необходимите компетенции и квалификации за позициите на СДК, шаперон, СИВК; и
- б) ще развие дължостни характеристики за персонала, взимащ проби, които ще опишат задълженията и отговорностите им. Минималните изисквания са:
 - i) в персонала, вземащ проби, няма да има непълнолетни лица; и
 - ii) СИВК ще имат адекватна квалификация и практически умения, за да са в състояние да извършват венепункции.

3.4.2 Организацията, взимаща проби, ще гарантира, че ако членове на персонала, взимащ проби, имат конфликт на интереси в определена процедура по взимане на проба, те ще бъдат изключени от нея. Конфликт на интереси може да има ако:

- а) членове от персонала, взимащ проби, са част от администрацията на спорта, който е подложен на антидопингова проверка;
- б) членове от персонала, взимащ проби, са свързани лично по някакъв начин със спортиста, подложен на проверка в конкретната процедура.

3.4.3 Организацията, вземаща проби, трябва да създаде система за придобиване на подходяща квалификация на взимащия проби персонал за изпълнение на задълженията му.

3.4.3.1 Програмата за обучение на СИВК ще включва, като минимум, изучаване на съответните изисквания за процеса на взимане на проба и запознаване със стандартите за предпазване в здравеопазването.

3.4.3.2 Програмата за обучение на СДК ще включва като минимум:

- а) Общобразователно теоретично обучение за различни видове тестови дейности, характерни за длъжността на СДК;

- б) Наблюдение на всички дейности, свързани с допинговия контрол, които са в отговорностите на СДК, както е определено от Международния стандарт за тестване и разследвания, за предпочитани в полеви условия; и
- в) Успешното протичане на поне една процедура по взимане на проба на място под наблюдението на квалифициран СДК или друго длъжностно лице с подобни отговорности. Изискването за проследяване на физическото даване на урина, няма да бъде включено в наблюденията на място.

3.4.3.3 Програмата за обучение на шаперони ще включва изучаване на приложимите изисквания на процеса по взимане на проба.

3.4.3.4 Организацията, взимаща проби, ще създаде допълнителна система за обучение на членовете персонала, взимащ проби, за да гарантира, че спортисти, които са с различна националност от персонала (напр. по време на *международна спортна проява* или при *извънсъстезателно тестване*) ще бъдат адекватно третираны.

3.4.4 Организацията, взимаща проби, ще съхранява документацията за образованието, обучението, придобитите умения и опит на персонала, взимащ проби.

3.5. Изисквания – Акредитация, ре-акредитация и делегиране на права

3.5.1 Организацията, взимаща проби, ще създаде система за акредитация и ре-акредитация на персонала, взимащ проби.

3.5.2 Организацията, взимаща проби, ще гарантира, че членовете на взимащия проби персонал са завършили програмата по обучение и са запознати с изискванията на Международния стандарт за тестване и разследвания преди да получат акредитация (включително, когато е приложим чл. 3.4.3.4, относно взимането на проби от спортисти, които са с различна националност от членовете на взимащия проби персонал).

3.5.3 Акредитацията ще бъде валидна, най-много, за срок от две години. Членовете на персонала, взимащ проби, ще бъдат длъжни да повторят цялата обучителна програма, ако не са участвали в дейности, свързани с взимане на проба в рамките на две години от ре-акредитацията.

3.5.4 Само членовете на персонала, взимащ проби, които са с призната акредитация от организацията, взимаща проби, ще бъдат упълномощени да извършват взимане на проби от името на гореспоменатата организация.

3.5.5 СДК могат лично да осъществяват всяка една дейност от процедурата по взимане на проба с изключение на взимане на кръвни проби, освен ако не са подходящо квалифицирани за тази дейност. Те могат да инструктират шапероните да изпълняват специфични задължения, за които последните са упълномощени.

Приложение И – Изисквания за местонахождения на спортиста по член 2.4 от Кодекса

И.1 Въведение

И.1.1 Спортист, който е в *Регистър за спортисти за тестване* е длъжен да:

а) Да попълва на всеки 3 месеца информация за местонахождението си, която дава точна и пълна информация за местонахождението на спортиста за следващите 3 месеца, включително къде ще живее, тренира и участва в състезания през този период, както и да обновява тази информация, когато е необходимо, така че да може да бъде открит за тестване на посочените от него/нея време и място, съгласно чл. 1.3. Неизпълнението на това може да бъде обявено като неподаване на информация за местонахождение; и

б) При предоставяне на информация за местонахождение, да уточни за всеки един ден от следващото тримесечие един конкретен 60-минутен прозорец, когато той/тя ще бъдат на разположение за тестване на определено място, съгласно чл.1.4. Това по никакъв начин не ограничава задължението, съгласно чл. 5.2. от Кодекса, спортистът да е на разположение за взимане на проба по всяко време и на всяко място при поискване от *антидопингова организация с правомощия за тестване* на спортиста. Нито пък, задължението на спортиста да предостави информацията, съгласно чл. 1.3, се ограничава само до 60-минутния прозорец, който състезателят трябва да посочи. Ако обаче спортистът не е налице за тестване по време на гореспоменатия 60-минутен прозорец, посочен от него/нея в информацията за местонахождение, този пропуск може да се счита като пропуснато тестване.

[Коментар към И.1.1 (б): Целта на „прозореца” от 60 минути, е да се постигне баланс на необходимостта състезателят да бъде на разположение за тестване по всяко време, обявено в дадената от него/нея информация, с неизпълнимостта и несправедливостта спортистите бъдат държани потенциално отговорни за пропуснато тестване всеки път, когато се отклонят от предварително предоставената информация. *Антидопинговите организации*, с опит в установяване на системи за проследяване на местонахождение на спортисти в периода до 2009 г., са отразили възникналото напрежение по различни начини. Някои са поискали непрекъснатата, "24/7", информация за местонахождение, но не са декларирали пропуснати тествания, в случаите, при които състезателят не е бил там, където е заявил, освен ако (а) спортистът не се е явил за тестване въпреки известяването с телефонно обаждане; или (б) на следващия ден спортистът все още не е бил на мястото, на което е заявил, че ще бъде. Други са искали сведения за местонахождението на спортиста само за един час на ден, като са държали състезателя напълно отговорен през този период, което е дало на всяка страна сигурност, но е ограничило възможността на *антидопинговата организация* да тества спортиста извън този час. След широки консултации със страните-членки на САА със значителен опит относно местонахождение на състезателите, е взето становище, че възможно най-добрият начин за увеличаване на шансовете за намиране на състезателя по всяко време, като същевременно се осигурява разумно и подходящо смекчаване на отговорността на принципа "24/7" за пропуснати тествания, е да се съчетаят най-добрите елементи на всяка система, т.е., изискване за предоставяне на информация за местонахождението на база "24/7", но ограничение за налагане на санкция „пропуснато тестване” до 60-минутния прозорец.]

И.1.2 Три непредоставяния на информация за местонахождение от спортист в рамките на дванадесетмесечен период се считат за нарушение на антидопингово правило според чл. 2.4. от Кодекса. За непредоставяния на информация за местонахождение ще се

счита всяка комбинация от неуспешно подаване на информация и/или пропуснато тестване, съгласно чл. 1.5, като броят им не може да надвишава общо три.

[Коментар към И.1.2: Докато едно единствено неподаване на информация за местонахождение няма да се счита за нарушение на антидопингово правило според чл. 2.4 от Кодекса, в зависимост от случая, то може да представлява нарушение съгласно чл. 2.3 от Кодекса (Избягване от взимане на проба) и/или нарушение на чл. 2.5 от Кодекса (Фалшифициране или опит за фалшифициране на процедурата за допингов контрол)].

И.1.3. Описаният в чл. 2.4 от Кодекса 12-месечен период, започва да тече от датата на извършване на първото неподаване на информация за местонахождение от спортиста. Ако още две такива неподавания на информация се случат през същия 12-месечен период, то е извършено нарушение на антидопингово правило по чл. 2.4 от Кодекса, независимо от факта, че от спортиста може успешно да е взета проба през същото време. Ако, обаче, спортистът извърши само едно неподаване на информация за местонахождение в рамките на 12-месечен период, то с края на този период това неподаване „изтича“ по отношение на чл. 2.4 от Кодекса, а нов 12-месечен период започва от датата на следващо неподаване от него/нея на информация за местонахождение.

[Коментар към чл. И.1.3: За да се определи дали е извършено неуспешно подаване на информация за местонахождение в рамките на 12-месечен период, описан в чл. 2.4 от Кодекса: а) за неуспешно подаване ще се счита датата на първия ден от тримесечието, в който спортиста не подаде (достатъчно) информация за местонахождение си; и б) ще се счита, че има пропуснат тест на датата, когато е извършен неуспешен опит за взимане на проба.]

И.1.4. За да се даде възможност на спортистите да се възползват от промените в Кодекса, влизащи в сила от 01.01.2015 г. (и да се съкрати съответният период съгласно чл. 2.4 от Кодекса от 18 на 12 месеца), всяко неподаване на информация за местонахождение, случило се преди 01.01. 2015 г, „ще изтече“ (за целите на чл. 2.4 от Кодекса) 12 месеца след датата на настъпването му.

И.2 Включване и изключване от *Регистъра на спортистите за тестване*

И.2.1 Международната федерация или *националната антидопингова организация* (както е приложимо) трябва да извести всеки състезател, определен за включване в *Регистър на спортистите за тестване* относно:

а) факта, че той/тя е включен(а) в Регистъра, като е посочено от коя дата влиза в сила решението;

б) изискванията за предоставяне на информация за местонахождение, които спортист трябва да спазва; и

в) последиците, ако такава информация не бъде подадена.

[Коментар към чл. И.2.1: Това известяване може да бъде направено от националната федерация или националния олимпийски комитет, ако международната/националната антидопингова организация прецени, че това е целесъобразно. Известяването ще информира спортистите за отговорностите му, свързани с подаване на информация съгласно чл. 2.4 от Кодекса (или ще ги насочи към уебсайт или друг източник, където могат да намерят информация). Спортистите, включени в *Регистър на спортистите за тестване*, следва да бъдат информирани и обучени относно техните права и задължения, свързани с изискването за подаване на информация, за начина на работа на системата за местонахождение, за последиците от неподаване на информация и от пропуснати

тествания, а също за правото си да оспорват предявените срещу тях неподаване на информация или пропуснати тестове.

Антидопинговите организации трябва също да бъдат активни, помагайки на спортистите да избягват нарушения при подаване на информация за местонахождение. Например, много антидопингови организации системно информират спортистите в техния Регистър на спортистите за тестване за тримесечния краен срок за подаване на информация за местонахождение, а след това проследяват спортистите, неподали информация при приближаване на крайния срок. Все пак, състезателите, носят цялата отговорност за спазването на изискването за подаване на информация за местонахождение, независимо дали антидопинговата организация им е оказала или не подобна помощ.]

И.2.2 Ако спортистът е включен в *Регистър на спортистите за тестване* на международна федерация и в този на национална антидопингова организация (или в *Регистъра на спортистите за тестване* на повече от една национална антидопингова организация или повече от една международни федерации), тогава всяка една от тях ще известява състезателя, за това че той/тя е в нейния Регистър. Преди известяването обаче, горепосочените организации и федерации ще се споразумеят, към коя от тях спортистът ще адресира информацията си за местонахождение, а като следствие, всяка организация ще конкретизира в своето известяване единствената организация, към която състезателят ще е длъжен да подаде своята информация за местонахождение (и тази организация ще сподели информацията за местонахождение на спортиста с други *антидопингови организации* с правомощия над спортиста). Спортистът не трябва да бъде длъжен да подава информация на повече от една *антидопингова организация*.

[Коментар към чл. И. 2.2: Ако съответните *антидопингови организации* не могат да постигнат споразумение помежду си относно коя да поеме отговорността за събиране на информацията за местонахождение на спортиста, или не постигнат съгласие относно споделянето на тази информация, то те следва да дадат писмено обяснение на САА как считат да разрешат спорните въпроси и САА ще вземе окончателно и неподлежащо на обжалване решение в интерес на спортистите.]

И.2.3 Международна федерация или *национална антидопингова организация*, която поддържа *Регистър на спортисти за тестване* трябва да създаде работеща система за събиране, поддържане и споделяне на информация за местонахождение, използвайки за предпочитане онлайн-система (с възможност за регистриране кой и кога въвежда информация) или най-малкото факс, имейл или SMS съобщение с текст, за да се гарантира че:

а) информацията, подадена от спортиста, е съхранявана по безопасен начин (с помощта на ADAMS или друга система, одобрена от САА);

б) информацията може да бъде достъпна за:

(i) упълномощени лица, действащи от името на международната федерация или *националната антидопингова организация* (както е приложимо) въз основа само на принципа „необходимост от информация“;

(ii) САА; и

(iii) други *антидопингови организации* с правомощия за тестване над съответния спортист; и

в) информацията е поддържана в строга поверителност по всяко време и единствено за изложените в чл. 5.6 от Кодекса цели и се унищожава веднага щом не е от значение, съгласно Международния стандарт за защита на личния живот и личните данни.

И.2.4 Спортист, включен в *Регистър на спортистите за тестване*, ще подлежи на изискванията на чл. 2.4 от Кодекса, освен ако и докато:

а) той/тя получи писмено известие от всяка *антидопингова организация*, включила го/я в своя *Регистър на спортистите за тестване*, че той/тя вече не влиза в списъка на *Регистъра на спортистите за тестване*; или

б) той/тя се откаже от активна състезателна дейност във въпросния спорт в съответствие с приложимите правила и изпрати писмено известие за това свое решение до всяка *антидопингова организация*, която го/я включила в своя *Регистър на спортистите за тестване*.

[Коментар към чл. И.2.4: Приложимите правила могат да наложат изискването да бъде изпратено известие до националната федерация на спортиста. Когато един спортист се откаже от активна състезателна дейност, но после се завърне към активния спорт, времето, през който той/тя не подлежи на *извънсъстезателно тестване*, няма да бъде взето предвид за целите на изчисляване на 12-месечния период, описан от чл. 2.4 от Кодекса. Като резултат на това, неподаване на информация за местоположение от спортиста може да бъде комбинирано за целите на чл. 2.4. от Кодекса, със същото нарушение, но извършено след възобновяването на спортната кариера на състезателя, когато той/тя подлежи отново на *извънсъстезателно тестване*. Например, ако спортист не е предоставил информация за местонахождение два пъти в рамките на шест месеца преди оттеглянето си от активна състезателна дейност и ако той/тя еднократно не предостави информация за местонахождение през първите шест месеца от възобновяването на спортната си кариера, когато отново подлежи на *извънсъстезателно тестване*, то това ще представлява нарушение на антидопингово правило, съгласно чл. 2.4 от Кодекса.]

И.3 Изисквания за подаване на информация за местонахождение

И.3.1 На дата, определена от *антидопинговата организация*, събираща информация за местонахождението на спортист – тази дата трябва да бъде преди първо число на всяко тримесечие (т.е. първи януари, първи април, първи юли и съответно първи октомври) – спортист в *Регистър на спортистите за тестване* трябва да подаде информация за местонахождение със следните сведения:

а) пълен адрес за кореспонденция, на който може да се изпращат официални известия на спортиста. Всяко известие, изпратено на посочения адрес, ще бъде считано за получено от спортиста 5 работни дни след доставянето му на пощенския адрес;

[Коментар към чл. И.3.1 (а): Поради тези причини, спортистът трябва да посочи адрес по местоживееене или друг, на който ще има пряк достъп до пощата си. Една добра идея е *антидопинговите организации* да приемат в правилниците си термина „считано за известие”, а именно, използването на допълнителни начини на известяване (например, да се позволи употребата на факс, имейл, SMS съобщение или други средства; да се разреши доказателство за действително получено вместо „считано за получено” известие; да се позволи известието да бъде препратено към *националната федерация на спортиста*, ако то бъде върнато недоставено на адреса на състезателя). Целта на тези допълнителни клаузи е да се съкрати времето за управление на резултатите.]

б) детайли за увреждане на спортиста, което може да засегне процедурата по взимане на проба;

в) конкретно потвърждение за съгласие на спортиста неговата/нейната информация за местонахождение да бъде обменена с други *антидопингови организации* с правомощия за тестване над него/нея;

г) за всеки ден от следващото тримесечие, пълен адрес за местоживееене (напр. постоянен или временен адрес, хотел и т.н.);

д) за всеки ден от следващото тримесечие, наименованието и адреса на мястото, където спортиста ще тренира, работи или върши друга редовна дейност (напр. училище), както и обичайните часове на провеждане на такива редовни дейности; и

[Коментар към чл. И.3.1 (д): Този изискване е валидно за дейности, които са част от ежедневната работа на спортистите. Например, ако последната включва тренировки в фитнес зала, басейн или писта, както и физиотерапия, то в своята информация за местонахождение спортистът следва най-напред да предостави адреса на фитнес залата, стадиона (с писти за бягане), басейна или мястото на провеждане на физиотерапия, а след това да изреди заниманията си по часове и дни: напр. понеделник: 9-11 фитнес зала, 13-17 фитнес зала; вторник: 9-11 фитнес зала, 16-18 фитнес зала; сряда: 9-11 писта, 3-5 физиотерапия; четвъртък: 9-12 фитнес зала, 16-18 писта; петък: 9-11 басейн, 3-5 физиотерапия; събота: 9-12 писта, 13-15 басейн; неделя: 9-11 писта, 13-15 басейн”.

Ако спортистът понастоящем не тренира, той/тя трябва да посочи това в информацията му/й за местонахождение, както и да даде подробности за ежедневната му/й програма през следващото тримесечие, напр. неговата/нейната работа, училищна програма или програма за рехабилитация, или други дейности, като посочи името и адреса на всяко място, където се провежда тази дейност, а също времето на провеждането ѝ.

В случай на отборен спорт или друго спортно начинание, при което тренировките се провеждат на колективна основа, дейностите на спортиста най-вероятно ще съвпада в повечето случаи с дейностите на отбора.]

е) Състезателен график на спортиста за следващото тримесечие, включително името и адреса на всяко място, където спортистът е планирал да се състезава през това време, датите и местата на конкретните състезания.

И.3.2 Съгласно чл. И.3.3, информацията за местонахождение трябва да включва още, за всяка дата от следващото тримесечие, конкретен 60-минутен „прозорец” между 05:00 и 23:00 часа, когато спортистът ще бъде на разположение за тестване на съответно място.

[Коментар към чл. И.3.2: Спортистът може да избере кой 60-минутен „прозорец” между 05:00 сутринта и 11:00 вечерта ще използва за тази цел, така че тогава на дадено място той/тя да бъде намерен от СДК. Мястото може да бъде дома на спортиста, мястото за тренировка или състезание, или друго място (напр., работа или училище). Състезателят има право да посочи 60-минутен „прозорец”, през което той/тя ще бъде в хотел, жилищна сграда, комплекс от затворен тип или друго място, където достъпът се осъществява чрез рецепция, или портиер или охрана. В допълнение, спортистът може да определи „прозорец”, когато той/тя участва в отборно занимание. Във всеки случай, обаче, ако спортистът не бъде открит за тестване на конкретното посочено място и в конкретното време, този факт ще се счита за пропуснато тестване.]

И.3.3 Като единствено изключение към чл. И.3.2, ако (но само в този случай) има дати в календара на спортиста, когато той/тя е запланувал(а) да участва в спортна проява (с изключение на прояви организирани от *Организатор на голяма спортна проява*) и *антидопинговата организация*, включила спортиста в своя *Регистър на спортистите за тестване*, счете информацията за местонахождение на състезателя, получена от други източници за достатъчна, за да се проведе при необходимост тестване, тогава въпросната *антидопингова организация* може да се откаже от изискването на чл. И.3.2 за определяне на 60-минутен „прозорец” за такива дати („*Състезателни дати*”). Ако една международна федерация и една *антидопингова организация* поставят спортиста в своя *Регистър на спортистите за тестване*, то връх ще вземе решението на международната федерация да се откаже от това изискване за „*Състезателни дати*”. В случай на отказ от изискването за 60-минутен „прозорец” за времето на „*Състезателни*

дати”, а в своята информация за местонахождение спортистът е посочил поредица от дати, на които той е предвидил да участва в състезания (и като резултат не е посочил 60-минутен „прозорец” за тези дати), и ако той/тя е изхвърлен(а) от състезанието преди края на тези дни, така че оставащите до края на периода дни вече не се считат за състезателни, той/тя трябва да обнови своята информация за местонахождение, за да осигури необходимата информация за оставащите дни, включително и посочване на 60-минутен „прозорец” по реда на чл. И.3.2.

И.3.4 Отговорност на спортиста е да предостави цялата необходима информация за местонахождение точно и с достатъчно подробности, за да може антидопинговата организация, която иска да го/я открие за тестване, да го направи на всяка посочена дата през тримесечието, по времето и на мястото, посочени от спортиста в подадената информация, като антидопинговата организация има право да не се съобрази само с 60-минутния „прозорец”, определен за тази дата. По-конкретно, спортистът е задължен да подаде достатъчно информация, за да може СДК да открие посоченото място, да има достъп до него и да намери спортиста там. Ако последният не може да изпълни тези дейности, поради нередности в информацията, подадена от спортиста, то този факт може да се счита за неуспешно подаване на информация (или ако обстоятелствата дават основание) като избягване от взимане на проба съгласно чл. 2.3 от Кодекса, и/или Фалишифициране или опит за фалишифициране на процедурата по допингов контрол, съгласно чл. 2.5 от Кодекса. Във всеки случай, антидопинговата организация трябва да обмисли провеждането на целево тестване на спортиста.

[Коментар към чл. И.3.4: Например, декларации като „бягане в тъмната гора” са недостатъчни и ще бъдат считани за неуспешно подаване. По същия начин, ако се посочи място, до което СДК няма достъп (напр. сграда или зона с „ограничен” достъп), това също ще бъде считано за неуспешно подаване. Антидопинговата организация може да установи недостатъчната информация и от самата подадена информация или да разбере за това при опит за откриване на спортиста на мястото. И двата случая ще бъдат считани като явно неуспешно подаване и/или (когато обстоятелствата дават основание) като избягване от взимане на проба съгласно чл. 2.3 от Кодекса, и/или Фалишифициране или опит за фалишифициране на процедурата по допингов контрол съгласно чл. 2.5 от Кодекса.

Ако състезателят не може точно да определи местонахождението си през съответното тримесечие, той/тя трябва да предоставят възможно най-пълна и подробна информация за това, кое считат за най-вероятно свое местонахождение по време на този период и да обновяват тази информация, както е необходимо съгласно чл. И.3.5.]

И.3.5 Когато промяната в обстоятелствата води до промяна в местонахождението, този факт съгласно чл. И.3.4 ще задължи спортистът да обнови подадената информация. В частност, спортистът е длъжен да обновява информацията си за местонахождение всеки ден от съответното тримесечие, ако някакви промени налагат това: а) по отношение на 60 минутния „прозорец”, определен от чл. И.3.2; и/или б) по отношение на мястото, където е отседнал за преспиване. Спортистът трябва да обнови подадената информация веднага, щом обстоятелствата се променят и във всеки случай, преди времето на 60-минутния „прозорец”, подаден от него/нея за деня. Ако състезателят не успее да направи това, този факт може да се счита за неуспешно подаване на информация (или ако обстоятелствата дават основание), като избягване от взимане на проба съгласно чл. 2.3 от Кодекса, и/или Фалишифициране или опит за фалишифициране на процедурата по допингов контрол съгласно чл. 2.5 от Кодекса. Във всеки случай, антидопинговата организация трябва да обмисли провеждането на целево тестване на спортиста.

[Коментар към чл. И.3.5: *Антидопинговата организация*, която е поела отговорността да събира информация за местонахождение от даден спортист трябва да осигури адекватни начини (напр. телефон за връзка, факс, интернет адрес, имейл, SMS услуга), за да улесни подаването на обновена информация от спортиста.

Всяка *антидопингова организация*, с правомощия за тестване над съответния спортист, носи отговорност да проверява всички обновявания на информация от спортиста, преди да извърши взимане на проба въз основа на информацията за местонахождение, подадена от спортиста. За да се избегне съмнението, обаче, спортист, който промени 60-минутния си „прозорец“ за тестване за определен ден преди времето на първоначално определения 60-минутен „прозорец“, ще трябва да се подложи на тестване по време на първоначално определения „прозорец“, ако е намерен за тестване по време на този „прозорец“.]

И.3.6 Може да бъде обявено, че спортист е извършил неуспешно подаване на информация за местонахождение, ако организацията с правомощия за управление на резултати установи:

а) че спортистът е бил надлежно уведомен:

- (i) че той/тя са били включени в *Регистър за тестване*;
- (ii) че е длъжен/на да предостави информация за местонахождение; и
- (iii) че е наясно с последиците от непредоставяне на такава информация;

б) че спортистът не е успял да подаде такава информация в определения срок.

[Коментар към чл. И.3.6 (б): Счита се, че спортистът не е подал успешно информация за местонахождение:

(i) когато, той/тя не подадат такава информация, или когато той/тя не успее да обнови подаване, съобразно чл. И.3.5; или

(ii) когато той/тя подаде информация или я обнови, но не включи цялата необходима информация (напр. не включи мястото на пренощуване за всеки ден от целия период на тримесечието, или за всеки ден от обновената информация, или пропусне да спомене редовна дейност през периода или обновената информация); или

(iii) когато той/тя е включил сведения в първоначалното подаване на информацията или в първоначалното обновяване, което е неточно (напр. адрес, който не съществува) или е подал недостатъчно информация, за да може *антидопинговата организация* да го намери за тестване (напр. „бягане в тъмната гора“).]

в) (при второ или трето неуспешно подаване на информация по време на едно и също тримесечие) че той/тя е получил известие, в съгласие с чл. 5.2.(г), за предишно неуспешно подаване и (ако в това подаване има пропуски за местонахождението на спортиста, които, ако не бъдат поправени, биха довели до бъдещи неуспешни подавания) в известието ще им бъде припомнено, че за да избегнат бъдещи неуспешни подавания, той/тя трябва да подадат (или обновят) необходимата информация до определената дата (която трябва да бъде не по-рано от 24 часа след получаване на известието и не по-късно от края на месеца, в който известието е получено) и въпреки това той/тя не успее да поправи това неуспешно подаване на информация до посочения в известието краен срок; и

[Коментар към чл. И.3.6 (в): Това изискване е, за да се изпрати на спортиста известие за първото неуспешно подаване през тримесечието и дава възможност да се избегне следващо такова, преди срещу него/нея да се предяви ново неуспешно подаване. Но това е всичко, което се изисква. В частност, не е необходимо да се приключи процеса за управление на резултатите по първото неуспешно подаване на информация, за да се предприемат действия срещу спортиста за второ такова.]

г) че причината за неуспешното подаване на информация от страна на спортиста е било най-малко проява на небрежност. За тези цели, ще се счита, че спортистът е извършил нарушението поради небрежност при съществуването на доказателство, че състезателят

е бил известен за изискванията, но въпреки това не е успял да се съобрази с тях. Това предположение може да бъде отхвърлено, само ако спортистът докаже, че неуспешното подаване на информация не е поради негова/нейна небрежност.

И. 4 Достъпност за тестване

И.4.1 Докато в чл. 5.2 от Кодекса се посочва, че всеки спортист трябва да бъде готов да се подложи на тестване по всяко време и място, при поискване от страна на *антидопингова организацията* с юрисдикция над него/нея, в допълнение спортист от *Регистър на спортистите за тестване* трябва изрично да бъде на разположение за тестване всеки един ден по време на 60-минутния „прозорец”, посочен за този ден в неговата/нейната информация за местонахождение, в посочените от спортиста място и време на този „прозорец“. Неспазването на това изискване ще бъде преследвано като пропуснато тестване. Ако състезателят дава проба по време на този „прозорец”, той/тя трябва да остане със СДК, докато взимането на проба завърши, дори ако това отнеме повече от 60-минутния „прозорец”. Непълнението на това изискване ще се преследва като явно нарушение на чл. 2.3 от Кодекса (*отказ от участие или неучастие във взимане на проба*).

[Коментар към И.4.1: За да бъде тестването ефективно за предотвратяване и откриване на измами, то трябва да бъде колкото се може по-непредсказуемо. Затова, смисълът на 60-минутния „прозорец” не е да ограничи тестването до него или да създаде някакъв определен период за тестване, а по-скоро;

а) да се изясни напълно, кога неуспешният опит за тестване на спортист ще се счита за пропуснат тест;

б) да се гарантира, че спортистът ще бъде открит и ще му бъде взета проба, поне веднъж дневно (което следва да възпира допинга, или, като минимум, да направи употребата му по-трудна);

в) да увеличи надеждността на останалата част от информацията за местонахождение, подадена от спортиста и така да улесни *антидопинговата организация* в локализиране на спортиста, извън определения 60-минутен „прозорец”. Последният „закотвя” състезателя на определено място в определен ден. Заедно с информацията, която спортистът трябва да осигури относно своя престой през нощта, времето за тренировка, състезание и провеждане на други „ежедневни” дейности, *антидопинговата организация* трябва да е в състояние да открие спортиста за тестване извън определения 60-минутен период; и

г) да изгради полезно анти-допингово разследване, напр. ако спортистът редовно дава времеви „прозорци“ с големи празноти между тях, и/или ако в последния момент променя периода на „прозореца” или мястото си. Подобно разследване може да послужи като основа за *целово тестване* на такъв спортист.]

И.4.2 За да се гарантира справедливост към спортиста, когато неуспешно тестване е било направено по време на 60-минутния „прозорец”, определен в информацията му/и за местонахождение, всеки следващ неуспешен опит за тестване на същия спортист (от същата или друга *антидопингова организация*), през определен 60 минутен „прозорец”, да се квалифицира като пропуснат тест (или, ако неуспешният опит за тестване е бил поради недостатъчно подробна информация за местонахождение, като неуспешно подаване) на този спортист, ако тези последващи опити за взимане на проба са направени след известяване на спортиста съгласно чл. И.5.2 (г) за първоначалния неуспешен опит.

[Коментар към И.4.2: Изискването е да се уведоми спортиста за едно пропуснато тестване преди да се потърси отговорност за последващо пропуснато тестване. Това е

всичко, което е необходимо. По-специално, не е необходимо да се завърши процеса за управление на резултатите по отношение на първата пропусната проверка преди да се търси отговорност от спортиста за втория пропуснат тест.]

I.4.3 Може да бъде обявено, че спортист е пропуснал тестване, ако организацията с правомощия за управление на резултати установи едно от следните:

а) че когато спортистът е уведомен за включване в *Регистър на спортистите за тестване*, той/тя е бил информиран, че носи отговорност за евентуално пропуснато тестване, ако не може да бъде открит(а) на определеното място по време на 60-минутния „прозорец”, посочен в предоставената информация за местонахождение;

б) че СДК е направил опит да вземе проба от спортиста в определен ден през тримесечието, по време на 60-минутния „прозорец”, определен от подадената информация за местонахождение на спортиста, като е посетил определеното място през този период;

[Коментар към чл. И.4.3 (б): Ако състезателят не е на разположение за тестване в началото на 60-минутния „прозорец”, но е на разположение по-късно в този отрязък от време, СДК трябва да направи пробата и не трябва да счита опита като неуспешен, а да включи всички подробности за забавянето на спортиста в доклада за взимането на проба. Всяко поведение от този тип трябва да се разглежда като възможно нарушение на антидопингово правило „Избягване от взимане на проба“ съгласно чл. 2.3 или чл. 2.5 от Кодекса. Това може да наложи и провеждане на *целово тестване* на спортиста.

Ако състезателят не е на разположение за тестване на определеното място по време на посочения от него/нея 60-минутен „прозорец”, той/тя ще бъде отговорен(а) за нарушение „пропуснато тестване“, дори ако той/тя се яви по-късно същия ден и успешно е взета проба от него/нея.]

в) че по време на определения 60-минутен „прозорец” СДК е извършил всичко необходимо при тези обстоятелства (т.е. като се вземат предвид особеностите на определеното място) да се опита да открие спортиста, с изключение на предварително известяване на последния за тестването;

[Коментар към И.4.3 (в): След като СДК пристигне на определеното за 60-минутния „прозорец” място, ако състезателят не може веднага да бъде открит там, СДК трябва да остане на това място за оставащото до края на „прозореца” време и през това оставащо време той/тя трябва да направи това, което е оправдано при тези обстоятелства, като се опита да намери спортиста. Виж Ръководството на САА за ефективно изпълнение на програмата за тестване за това, какво е оправдано да се направи при тези обстоятелства.

Когато един спортист не е бил намерен, въпреки оправданите усилия на СДК, а са останали само 5 минути от предвидения 60-минутен „прозорец”, СДК може, като последно (но незадължително) средство, да телефонира на състезателя (ако се приеме, той/тя е предоставила(а) неговия/нейния телефонен номер в подадената информация за местонахождение), за да се разбере, дали той/тя са на определеното място. Ако спортистът отговори на обаждането на СДК и е на мястото (или в непосредствена близост) за незабавно тестване (т.е., в рамките на 60-минутния „прозорец”), СДК трябва да изчака пристигането на спортист и да вземе пробата от него/нея, както обикновено. Независимо от това, СДК трябва да документира всички обстоятелствата, така че те да бъдат взети предвид, ако се наложи по-нататъшно разследване на случая. Специално, СДК трябва да отбележи всякакви факти, които могат да загатнат за евентуално фалшифициране или манипулиране на проби от урина или от кръв от страна на спортиста в периода между телефонния разговор и явяването на състезателя за взимане на проба. Ако състезателят отговори на СДК по телефона, но не е на определеното място за взимане на проба или в непосредствена близост до него, като по този начин не може да даде проба в рамките на

60-минутния „прозорец”, СДК трябва да попълни Доклад за неуспешен опит за взимане на проба.

Тъй като телефонното обаждане се прави по решение на взимащата проби организация (лице) и не е задължително, доказателството за неговото провеждане не е безусловен елемент за налагане на нарушението пропуснато тестване, а липсата на телефонно обаждане не дава на спортиста защита срещу обвинението за пропуснато тестване.]

г) че чл. И.4.2 не е приложим или (ако е приложим) е бил спазен; и

д) че пропускът на спортиста да бъде на разположение за тестване на определено място по време на определения 60-минутен интервал от време може да се предели най-малко като небрежност. За тези цели, ще се счита, че спортистът е проявил небрежност при доказване на обстоятелствата, изложени в подточки И.4.3 (а) до (г). Това предположение може да бъде отхвърлено от спортиста, ако докаже, че небрежно поведение от негова/нейна страна не е предизвикало или допринесло за неговия/нейния неуспех:

(i) да бъде на разположение за тестване на определените място и времеви интервал, и

(ii) да обнови своята последна информация за местонахождение относно различно място на пребиваване, където той/тя може да бъде на разположение за тестване през определения 60-минутен „прозорец” през съответния ден.

И. 5 Управление на резултатите

И.5.1 В съответствие с чл. 7.1.2 и чл. 7.6 от Кодекса, организация по управление на резултатите относно възможно неподаване на информация за местонахождение ще бъде международната федерация или националната антидопингова организация, към която спортистът подава своята информация за местонахождение.

[Коментар към И.5.1: Ако антидопингова организация, отговорна за получаване информация за местонахождение от спортист (и по този начин е неговата/нейната институция за управление на резултатите) изключи състезателя от своя *Регистър на спортистите за тестване* след регистриране на едно или две неуспешни подавания на информация за местонахождение, тогава, ако спортистът остава (или е включен) в *Регистъра на спортистите за тестване* на друга антидопингова организация и последната започва да получава информация за местонахождение на спортиста, то тази друга антидопингова организация става институцията за управление на резултатите по отношение на всички неуспешни подавания на информация за местонахождение от спортиста, включително тези, регистрирани от първата организация. В такъв случай, първата антидопингова организация ще предостави на втората цялата информация относно неуспешните подавания на спортиста през периода, в който последният е подавал информация към първата организация, така че ако втората антидопингова организация регистрира ново(и) неуспешно(и) подаване на информация(и) тя да има цялата необходима информация, за да може да повдигне обвинения срещу състезателя, съгласно чл. И.5.4 за нарушение на чл. 2.4 от Кодекса.]

И.5.2 Когато има случай на неуспешно подаване на информация за местонахождение, резултатите по случая ще бъдат управлявани по следния начин:

а) Ако очевидно неуспешно подаване на информация за местонахождение се установи при опит за тестване на спортист, *Тестващата институция* трябва да получи доклад от СДК за неуспешен опит за взимане на проба. Ако *Тестващата институция* е различна от *управляващата резултатите организация*, първата ще предостави на втората без забавяне доклада за неуспешния опит за взимане на проба и след това ще подпомага *управляващата резултатите организация* с необходимото за получаване от СДК на сведения за явното неуспешно подаване на информация за местонахождение от спортиста.

б) *Управляващата резултатите организация* ще разгледа случая (включително и доклада от СДК за неуспешен опит за взимане на проба), за да определи дали са изпълнени всички изисквания на чл. И.3.6 (в случай на неуспешно подаване на информация) или на чл. И.4.3 (в случай на пропуснатото тестване). Тя ще събира нужната информация от трети страни (напр. СДК, чиито опит за взимане на проба е разкрил неуспешния опит за подаване на информация или е задействал процедурата за пропуснатото тестване), за да окаже съдействие в изпълнение на задачата.

[Коментар към чл. И.5.2 (б): Ръководството на САА за управление на резултати, изслушвания и решения включва насоки за това какви обяснения могат или не могат да оправдаят явно неуспешно подаване на информация или пропуснатото тестване.]

в) Ако *управляващата резултатите организация* достигне до заключението, че някое от съответните изисквания не е изпълнено (така че не може да се заяви наличие на неуспешно подаване на информация), то тя ще информира за това САА, международната федерация или националната организация (както е приложимо) и *антидопинговата организация*, която е открила неуспешното подаване, като посочи обосновани причини за решението си. Всяка от последните упоменати организации ще има право на обжалване в съответствие с чл. 13 от Кодекса.

г) Ако *управляващата резултатите организация* достигне до заключението, че всички съответни изисквания са изпълнени, тя ще извести спортиста в рамките на 14 дни от извършването на явното неуспешно подаване на информация за местонахождение. Известието ще включва достатъчно детайли за това нарушение, за да може спортистът да отговори разумно, като изтъкне причини за неуспешното подаване на информация, както и ще даде достатъчно време за отговор, като съобщи дали той/тя приема или не нарушението, а ако не го приема – причините за това. В известието също ще се припомни на спортиста, че три неуспешни подавания на информация в рамките на 12 месеца се считат за нарушение на антидопингово правило според чл. 2.4 от Кодекса, както и дали той/тя има други регистрирани неуспешни подавания на информация за последните 12 месеца. Ако спортистът е извършил едно неуспешно подаване на информация, то ще му бъде напомнено, че за да не извърши второ, трябва да подаде липсващата информация до посочената в известието крайна дата, (която ще бъде не по-рано от 24 часа от получаването на известието и не по-късно от края на месеца, в който е получено известието).

д) Ако спортистът не отговори в определеното време, *управляващата резултатите организация*, ще впише отбелязаното неуспешно подаване на информация срещу него/нея. Ако спортистът, обаче, отговори в предвиденото време, организацията ще прецени дали неговият/нейният отговор може да промени първоначалното ѝ решение, че са изпълнени всички изисквания за вписване на неуспешно подаване на информация.

(i) Ако случаят е такъв, тя ще информира САА, международната федерация или националната *антидопингова организация* (както е приложимо) и *антидопинговата организация*, която е открила неуспешното подаване, че е налице неуспешно подаване на информация, като даде обяснение за решението си. Всяка от последните упоменати организации ще има право на обжалване в съответствие с чл. 13 от Кодекса.

(ii) Ако случаят не е такъв, тя ще излезе с мотивирано мнение пред спортиста и ще посочи крайния срок, до който той/тя може да поиска административно преразглеждане на решението. Тогава на спортиста трябва да бъде изпратен докладът за неуспешния опит за взимане на проба, ако не е бил изпратен по-рано.

е) Ако спортистът не поиска административно преразглеждане до края на определения срок, *управляващата резултатите организация* ще регистрира отбелязаното неуспешно подаване на информация за местонахождение срещу него/нея. Ако, обаче, спортистът поиска административно преразглеждане до края на определения срок, то ще бъде извършено въз основа само на документи от едно или няколко лица, неангажирани до

този момент с явното неуспешно подаване на информация от спортиста. Целта на административното преразглеждане е да определи отново дали са изпълнени всички изисквания за вписване на неуспешно подаване на информация.

ж) Ако след административното преразглеждане заключението е, че не са изпълнени всички условия за вписване на неуспешно подаване на информация за местонахождение, управляващата резултатите организация, ще информира за това САА, международната федерация или *националната антидопингова организация* (както е приложимо), а също и антидопинговата организация, открила неуспешното подаване, като посочи причините за решението си. Всяка от последните упоменати организации ще има право на обжалване в съответствие с чл. 13 от Кодекса. От друга страна, ако заключението е, че са изпълнени всички изисквания за регистриране на неуспешно подаване на информация, тя ще извести спортиста за това и ще впише отбелязаното неуспешно подаване на информация срещу него/нея.

И.5.3. *Управляващата резултатите организация* ще изпрати конфиденциален доклад до САА и до всички други заинтересовани *антидопингови организации* чрез системата ADAMS или друга подобна система, одобрена от САА, за решението си да впише неуспешното подаване на информация срещу спортиста.

[Коментар към чл. И. 5.3: За да се избегне съмнението, *управляващата резултатите организация* е длъжна да извести други заинтересовани *антидопингови организации* (на стриктно конфиденциална основа) за явното неуспешно подаване на информация за местонахождение, в по-ранен етап на процедурата по управление на резултата, когато тя сметне това за подходящо (за планиране на проверките или за други цели). В допълнение, *антидопинговата организация* може да публикува общ статистически доклад за нейните дейности, разкриващ в общ план броя на неуспешните подавания на информация, които са вписани срещу спортисти под нейна юрисдикция по време на определен период, при условие, че не се публикува информация, която може да разкрие самоличността на тези спортисти. Преди да предприеме процедура съгласно чл. 2.4 от Кодекса, *антидопинговата организация* няма да разкрива публично дали определен спортист има вписано (или не) неуспешно подаване на информация за местонахождение (нито пък дали в някои спорт има или няма спортисти с вписани неуспешни подавания на информация за местонахождение.)]

И.5.4 Когато има три вписани неуспешни подавания на информация срещу спортист в рамките на 12 месечен период, *управляващата резултатите организация* ще започне процедура срещу този спортист с обвинение за нарушение на чл. 2.4 от Кодекса. Ако *управляващата резултатите организация* не започне процедура срещу спортиста в рамките на 30 дни от получаването от САА на уведомлението за вписване на трето неуспешно подаване в границите на 12-месечния период, тогава ще се приеме че, *управляващата резултатите организация* е решила, че не извършено нарушение на антидопинговите правила, поради възможността да се задействат правата за обжалване, съгласно чл. 13.2 от Кодекса.

И.5.5 Спортист, обвинен в извършване на нарушение на чл. 2.4 от Кодекса, ще има право на пълно изслушване по обвинението съгласно чл. 8 от Кодекса. Разследващият състав няма да бъде обвързан с някои твърдения по време на процедурата за управление на резултатите, предишно решение по случая, било относно адекватността на обясненията, дадени за неуспешното подаване на информация или за нещо друго. Вместо това, цялата тежест за доказване на нарушението пада върху повдигналата обвинението *антидопингова организация*. Ако разследващият състав прецени, че едно (или две) неуспешни подавания са доказани с необходимата юридическа сила, но за другото(ите) нарушено (и) подаване(ия)

няма достатъчно доказателства, тогава няма да се приеме, че е нарушен чл. 2.4 от Кодекса. Обаче, ако след това спортистът извърши едно (или две) неуспешни подавания в рамките на съответния 12-месечен период, срещу него могат да започнат нови процедури, основани на комбинирането на установените при предишното разглеждане от разследващия състав неуспешни подавания (съгласно чл. 3.2.3 от Кодекса) и последващото(щите) неуспешно(и) подаване(ия) на информация от страна на спортиста.

[Коментар към чл. И.5.5: Нищо в чл. И.5.5 не възпрепятства *антидопинговите организации* от възможността да оспорят при изслушването някой довод в полза на спортиста въз основа на това, че той е могъл да бъде, но не е бил, приведен на по-ранен етап в процеса на управление на резултатите.]

I.5.6 Ако е установено, че един спортист е извършил нарушение на чл. 2.4 от Кодекса, ще има следните последици:

а) налагане на период от *лишаване от състезателни права* съгласно чл. 10.3.2 от Кодекса (първо нарушение) или чл. 10.7 от Кодекса (последстващо/и нарушение/я); и
б) съгласно чл. 10.8 от Кодекса, дисквалификация (освен ако справедливостта изисква друго) на всички индивидуални резултати, получени от спортиста, с начало датата на прилагане на чл. 2.4 от Кодекса до датата на започване на периода на *временно отстраняване или лишаване от състезателни права*, с всички произтичащи от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди. За тази цел, ще се счита, че е извършено нарушение на антидопинговите правила от датата на третото неуспешно подаване на информация за местонахождение, установено от разследващия състав. Последиците, което чл. 2.4 от Кодекса за извършеното нарушение от спортиста ще има върху отбора, за когото той/тя се е състезавал през време на периода на извършване на нарушението, ще се определят съгласно чл. 11 от Кодекса.

И.6 Отговорности за подаване на информация за местонахождение

I.6.1 Независимо от другите клаузи в Приложение И:

а) всяка международна федерация има право да предложи, а *национална антидопингова организация* може да се съгласи да ѝ бъдат делегирани на международната федерация някои или всички отговорности за подаването на информация за местонахождение според това Приложение И;

б) всяка международна федерация има правото да делегира някои или всички отговорности за подаването на информация за местонахождение на националната федерация на спортиста според това Приложение И; или

в) всяка *национална антидопингова организация* има правото да делегира някои или всички отговорности за подаването на информация за местонахождение според това Приложение И, на националната федерация на спортиста или на друга заинтересована антидопингова организация с правомощия над спортиста;

г) ако липсва съответна *национална антидопингова организация*, националният олимпийски комитет ще поеме отговорностите на *националната антидопингова организация* за подаване на информация за местонахождение съгласно това Приложение И; и

д) когато САА реши, че международната федерация или *националната антидопингова организация* (както е приложимо) не изпълнява някои или всички свои отговорности за подаването на информация за местонахождение според това Приложение И, САА има правото да делегира някои или всички от тези отговорности на някоя друга подходяща антидопингова организация.

И.6.2 Всяка национална федерация трябва да направи всичко възможно да подпомогне международната си федерация и/или *национална антидопингова организация* (както е приложимо) в събиране на подавания на информация за местонахождение от спортисти, които са под юрисдикцията на тази национална федерация, включително (но не само) да приема специални клаузи в своите правила за тази цел.

И.6.3 Всеки спортист има право да делегира подаването на информация за местонахождение (и/или обновяването ѝ) на трета страна, като треньор, мениджър или национална федерация, при условие че третата страна се съгласи на това. *Националната антидопингова организация* може да изиска писмено потвърждение на такова споразумение за делегиране на права, подписано както от спортиста, така и от третата страна.

[Коментар към чл. И.6.3: Например, спортист, състезаващ се в отборен спорт или в спорт, при който състезанията или тренировките се провеждат на колективна основа, може да делегира правото за подаване на информация за местонахождение на треньора, мениджъра или националната федерация. За по-голямо удобство и ефективност, състезателят в такъв спорт може да делегира подаването на информацията на своя отбор не само през периодите, когато той/тя е ангажиран/а с отборни дейности, но и през времето, когато не е с отбора, при условие, че тимът е съгласен с този ангажимент. При такива обстоятелства, спортистът ще трябва да предостави на отбора информация относно неговото/нейното индивидуално местонахождение за въпросния период, за да допълни информацията, подавана за отборните дейности.]

И.6.4 Във всички случаи обаче, включително и при състезатели в отборни спортове:

а) всеки спортист от *Регистър за тестване* е единствено отговорен през цялото време за подаване на точни и пълни данни относно местонахождението си, независимо дали подаването се извършва лично от него/нея или правото е делегирано на трета страна. Обстоятелството на делегиране на право за подаване на информация от трета страна и неспазването от нея на съответните изискванията не може да послужи като аргумент срещу обвинение за неуспешно подаване на информация за местонахождение; и

б) такъв спортист остава лично отговорен по всяко време да бъде на разположение за тестване на местонахождението, което той/тя е посочил в подадената информация. Не може да бъде защита срещу обвинение за пропусната проверка. Това, че за съответния период спортистът е делегирал право за подаване на информация на трета страна, а тя не е спазила изискването да подаде точна информация или не е обновила вече подадена информация, така че да е сигурно, че подадената информация за местонахождение на съответния ден е била актуална и точна.

[Коментар към чл. И.6.4: Например, ако опитът за взимане на проба от спортист по време на 60-минутен „прозорец“, посочен в рамките на определен период на отборна дейност, е неуспешен поради грешно подадена от служител на тима информация за местонахождение, или поради неактуализиране на подадена преди информация, а детайлите на отборната дейност са се променили, тогава самият отбор може да бъде санкциониран съобразно приложимите правила на международната федерация, но и спортистът също е отговорен за неуспешно подаване на информация за местонахождение. Това се прави, защото ако спортистът е в състояние да обвини отбора си за това, че не е бил на разположение за тестване по вина на отбора, то тогава той ще избегне отговорността за неговото/нейното местонахождение за тестване. Разбира се, отборът също като спортиста е заинтересован да осигури точна информация за местонахождение, за да се избегне неуспешно подаване на информация за местонахождение от страна на спортиста.]

Приложение Й – Тестване по време на състезание

Й.1 Както е предвидено от чл. 5.3.2 от Кодекса, това Приложение описва процедурата, която трябва да бъде следвана от САА при преценка на молбите от *антидопинговите организации* за разрешение за провеждане на тестване по време на състезание, там където организациите не са постигнали съгласие с *ръководната организация на спортната проява*.

Й.2 Целта на САА при преценката на такива молби е да окуражи сътрудничеството и координацията между различните *антидопингови организации* за оптимизиране на ефективността на техните респективни програми за тестване, като гарантира, че всяка *антидопингова организация* ще управлява отговорностите си по такъв начин, че да се избегне евентуален оперативен хаос и притеснения в спортистите.

Й.3 Всяка *антидопингова организация*, която не носи отговорност за започване и провеждане на тестване по време на състезание съгласно чл. 5.3.2 от Кодекса, но която въпреки това има желание да извършва тестване на такива спортни прояви, **преди да се свърже със САА**, ще подаде в писмена форма молба с подробни мотивирани причини за получаване на разрешение от *ръководната организация на спортната проява*.

Й.4 Такива молби ще бъдат изпращани на *ръководната организация* на най-малко 35 дни преди започването на спортната проява (т.е. 35 дни преди започване на състезателния период според определението на правилника на международната федерация, отговорна за този спорт).

Й.5 Ако *отговорната организация* откаже, или не даде отговор в рамките на 7 дни от получаването на молбата, *антидопинговата организация*, адресирала искането, има право да изпрати на САА (с копие до *ръководната организация*) писмена молба, с подробни мотивирани причини, даваща ясно описание на ситуацията, както и за цялата кореспонденция между *ръководната организация на спортната проява* и въпросната *антидопингова организация*. Такива молби трябва да бъдат получени от САА в рамките на не повече от 21 дни преди започването на спортната проява.

Й.6 При получаване на такива искания, САА незабавно ще отправи запитване към *ръководната организация на спортната проява* за нейната позиция по отношение на молбата и за основанията за нейния отказ. *Ръководната организация на спортната проява* трябва да изпрати отговор на САА в рамките на 7 дни от получаването на запитването.

Й.7 При получаването от САА на отговора на *ръководната организация на спортната проява*, или ако не е получен отговор в рамките на 7 дни, САА ще вземе мотивирано решение в рамките на 7 дни. При взимането на решението, САА ще има предвид следното:

- а) планът за разпределение на проверките за спортната проява, включително броя и вида на тестването, планирани за състезанието;
- б) таблиците със *Забранени субстанции*, за които ще бъдат извършвани взимания на проби за анализ;
- в) цялостната антидопингова програма прилагана в този спорт;

- г) логистичните последици, които може да възникнат от получаване на разрешение от *антидопинговата организация* за тестване по време на състезание;
- д) други причини изпратени от искащата разрешение *антидопингова организация* и / или *ръководната организация на спортната проява*, отказваща правото на извършване на тестване; и
- е) друга налична информация, която САА счита за уместна.

Й.8 САА ще реши дали да даде разрешение за тестване *по време на спортна проява* или на искащата разрешение *антидопингова организация*, или по предложение на САА. САА може да даде на *ръководната организация на спортната проява* правото да извършва такова тестване, освен ако прецени, че това не е реалистично или уместно при така стеклите се обстоятелства.

Приложение К – Взимане на проба, съхраняване и транспортиране на кръвни проби за биологичен паспорт на спортиста

К.1 Цел

Да се вземе кръвна проба от спортист, която да се използва във връзка с измерването на индивидуалните показатели на спортиста в рамките на програмата за биологичен паспорт на спортиста, по начин подходящ за тази употреба.

К.2 Изисквания

К.2.1 Ако вземането на пробата се провежда след тренировка или състезание, при планирането на тестванията трябва да се отчете информацията за местонахождението на спортиста, за да бъде сигурно, че тестването няма да се проведе до два часа след провеждането им. Ако спортистът е тренирал или се е състезавал по-малко от два часа преди времето, в което е бил известен за предстоящото вземане на проба, СДК или друг член на екипа, който ще взема пробата трябва да придружава спортиста до изтичането на тези два часа.

Ако пробата е била взета в рамките на два часа след тренировка или състезание, СДК трябва да опише естеството, продължителността и интензитета на физическата активност, за да бъде тази информация достъпна на ЗУПС и впоследствие на експертите.

К.2.2 Въпреки, че една кръвна проба е достатъчна за биологичен паспорт на спортиста, препоръчва се да се вземе и допълнителна „Б“ проба за възможен последващ анализ за наличието на забранени субстанции и методи в цяла кръв [например установяване на хомоложно кръвопреливане (НВТ) и/или на стимулиращи еритропоетин агенти (ESAs)].

При извънсъстезателно тестване, „А“ и „Б“ уринни проби трябва да бъдат взети заедно с кръвната/ите проба/и, за да позволят Аналитично тестване за ESAs, освен ако е определен друг начин посредством специфична стратегия за разследващо/интелигентно тестване.

[Коментар: Ръководството на САА за вземане на кръвни проби отразява тези протоколи и включва практическа информация, свързана с въвеждането на тестването за биологичен паспорт на спортиста в „традиционните“ дейности по тестването. В ръководството на САА за вземане на кръвни проби е включена и таблица, която идентифицира кои времеви параметри за доставяне са подходящи, когато се съчетават различни видове тествания (например проба за биологичен паспорт на спортиста + растежен хормон (GH), проба за биологичен паспорт на спортиста + НВТ и др.) и кои видове проби могат да бъдат транспортирани едновременно.]

К.2.3 Пробата трябва да бъде охладена от момента на нейното вземане до анализа ѝ, освен когато пробата се анализира на мястото на вземането ѝ, без да има забавяне. Процедурата по съхранението на пробата е отговорност на СДК.

Средствата за съхранение и транспорт трябва да поддържат кръвните проби на ниска температура по време на съхранението. Не трябва да се допуска пробите с цяла кръв да замръзват. При избора на средства за съхраняване и транспорт, СДК трябва да има предвид продължителност на съхранението, брой проби, които ще се съхраняват и атмосферните условия (ниски или високи температури). Средството за съхранение трябва да бъде:

- а) Хладилник.
- б) Изолираща хладилна кутия.

- в) Изотермична чанта.
- г) Друго средство, което притежава описаните по-долу характеристики.

К.2.4. Устройството за записване на температурата трябва да се използва за записване на нейните стойности от взимането до анализа на пробата, освен когато пробата се анализира на мястото на вземането ѝ, без да има забавяне. Устройството за записване на температурата трябва да може да:

- а) записва температурата в градуси по Целзий поне веднъж на минута;
- б) записва часа по Гринуич (GMT);
- в) докладва за температурния профил в текстови формат с един ред за измерване, следвайки формата „ГГ-ММ-ДД-ЧЧ-ММ Т“;
- г) има уникален идентификационен номер, състоящ се от най-малко шест символа.

К.2.5. След като спортистът е известен, че е бил избран за допингов контрол и след като СДК/СВК са обяснили неговите права и задължения в процеса по допингов контрол, СДК трябва да помоли спортиста да остане в седнало положение с крака на пода поне за 10 минути преди вземането на кръвна проба.

[Коментар: Спортистът не трябва да става по време на тези 10 минути, преди даването на пробата. Не е допустимо спортистът да седи в чакалнята по време на 10-те минути и след това да бъде извикан в помещението за даване на кръвната проба.]

К.2.6 В допълнение към формуляра за допингов контрол, СДК/СВК трябва да използва допълнителния формуляр за биологичен паспорт на спортиста, ако е наличен. Ако няма такъв формуляр, СДК/СВК трябва да използва нормалния формуляр за допингов контрол, но трябва да събере и запише следната допълнителна информация на формуляра за допълнителен доклад или допълнителен формуляр, който да бъде подписан от спортиста и от СДК/СВК:

- а) Потвърждение, че не е имало тренировка или състезание поне 2 часа преди кръвния тест.
- б) Дали спортистът е тренирал, състезавал или се е намирал на надморска височина над 1500 м през последните две седмици. Ако е така, или ако не е сигурен, трябва да бъдат записани името и локацията на мястото, където спортистът е бил и продължителността на неговия престой. Ако се знае надморската височина трябва да бъде записана.
- в) Дали спортистът е използвал някаква форма на височинна симулация като напр. хипоксична палатка, маска, и др., през последните две седмици? Ако е така, трябва да бъде записана, колкото е възможно повече информация за вида на устройството и начина, по който е използвано (честота, продължителност, интензитет).
- г) Дали спортистът е имал кръвопреливания през последните три месеца? Имало ли е загуба на кръв поради инцидент, патология или кръводаряване през тези три месеца? Какъв е бил обемът?
- д) СДК трябва да запише във формуляра за допингов контрол всякакви екстремни условия на околната среда, на които е бил изложен спортистът по време на двата часа преди вземането на кръвната проба, включително процедури в изкуствена среда, напр. сауна.
- е) Дали пробата е взета незабавно след най-малко три последователни дни на интензивно натоварване по време на състезание, напр. етапни състезания в колоезденето?

К.2.7. СДК/СВК трябва да стартира устройството за записване на данните за температурата и да го постави в средството за съхранение. Важно е то да започне да записва температурата преди вземането на пробата.

Устройството за записване на данните за температурата трябва да се намира в станцията за допингов контрол и трябва да съхранява по подходящ начин, в съответствие с Международния стандарт за тестване и разследвания.

К.2.8 СДК/СВК инструктира спортиста да избере комплект за взимане на пробата съгласно чл. Е.4.6 от МСТР. Ако комплекта не е етикиран предварително, СДК/СВК трябва да постави етикет с уникален номер, преди кръвта да бъде излята в него и спортиста трябва да провери дали номерата са еднакви.

К.3 Процедура по вземане на проба.

Процедурата по вземане на проба за кръв за целите на биологичен паспорт на спортиста е в съответствие с процедурата, описана в чл. Е.4 от МСТР, като се добавят следните елементи:

- а) СВК, вземащ кръвната проба, трябва да осигури 10-минутен (или повече) период, в който спортистът да е в седнало положение преди извършване на манипулацията и вземането на кръвта; и
- б) СВК, вземащ кръвната проба, отговаря за правилното напълване на епруветките; и
- в) след като спре навлизането на кръвта в епруветката, СВК отстранява епруветката от стойката/държателя и хомогенизира кръвта в епруветката ръчно чрез внимателно разклащане поне три пъти.

К.3.1 Спортистът и СДК/СВК подписват формуляра за допингов контрол и допълнителния формуляр за биологичен паспорт на спортиста, когато е наличен.

Кръвната проба се запечатва и се поставя в средството за съхранение непосредствено до устройството за записване на температурата.

К.4 Изисквания за транспорт на пробата

Кръвните проби трябва да бъдат транспортирани в средството за съхранение, което поддържа целостта на пробата във времето, ако има промени в температурата.

Процедурата по транспортирането е отговорност на СДК. Средството за съхранение трябва да бъде транспортирано по сигурен начин, използвайки оторизиран от АДО начин за транспорт.

К.4.1 Целостта на маркерите, използвани в хематологичния модул на биологичния паспорт на спортиста е гарантирана, когато нивото на стабилитет на кръвта (Blood Stability Score - BSS) остава под 85, където BSS се изчислява като

$$BSS = 3 * T + CAT$$

където CAT е времето (измерено в часове) от вземането на пробата до нейния анализ, а T е средната температура (в градуси по Целзий), измерена от устройството за измерване на температурата между вземането на пробата и нейния анализ.

В рамките на изчисленията на BSS, от СДК/СВК може да бъде използвана следната таблица, за да се изчисли максималното време за транспортиране до лаборатория или одобрена от САА лаборатория за анализ на биологичен паспорт на спортиста, наречено Време от взимане до приемане на пробата, при дадена средна температура T:

T [°C]	CRT [h]
15	35
12	41
10	46
9	48
8	50
7	53
6	55
5	58
4	60

СДК/СВК трябва да приложи съхраняващ подход и бързо да транспортира пробата до лаборатория или одобрена от САА лаборатория за анализ на биологичен паспорт на спортиста, разположена близо до мястото на вземане на пробата.

К.4.2 СДК, СВК или друг член на екипа по вземане на пробата трябва да докладва в АДАМС без закъснение:

- а) Формуляра за допингов контрол;
- б) Допълнителния формуляр за биологичен паспорт на спортиста, и/или допълнителна информация, специфична за взимането на проба за биологичен паспорт на спортиста на съответстващ формуляр или на формуляра за допълнителен доклад;
- в) Идентификацията на устройството за измерване на температура (без никаква времева препратка) и времевата зона на местоположението за тестване по Гринуич (GMT), описани в приемо-предавателния протокол.

Приложение Л – Изисквания и процедури за управление на резултати за биологичен паспорт на спортиста

Л.1 Административно управление

Л.1.1 Описаните в това Приложение изисквания и процедури се отнасят за всички модули на биологичния паспорт на спортиста (БПС) освен в случаите, където изрично е посочено, или се подразбира от контекста.

Л.1.2 Тези процеси трябва да бъдат администрирани и управлявани от Звеното за управление на паспорта на спортиста (ЗУПС) от името на попечителя на паспорта. ЗУПС ще прави първоначален преглед на профилите, за да улесни целевите препоръки към попечителя на паспорта, където намери за подходящо, или ще се позове на експерти, както се изисква. Управлението и комуникацията на биологичните данни, докладването от ЗУПС и прегледите на експертите трябва да бъдат записвани в АДАМС и споделяни от попечителя на паспорта с други антидопингови организации (АДО) с правомощия на тестваща този спортист организация, за да координират следващите тествания за паспорта на спортиста, когато е подходящо. Ключов елемент за управлението на биологичния паспорт на спортиста и комуникацията е докладът на ЗУПС в АДАМС, който дава общ преглед на текущия статус на паспорта на спортиста, включително последните препоръки за целево тестване и обобщение от прегледа на експертите.

Л.1.3 Настоящото Приложение описва последователността от действия от прегледа на Паспорта на спортиста:

- а) прегледа започва с прилагането на адаптивния модел.
- б) в случай на атипичен паспортен резултат (АТРФ) или когато ЗУПС счита, че е необходим преглед, експерт извършва първоначален преглед и се позовава на оценка, базирана на достъпната към съответния момент информация.
- в) в случай на „вероятен допинг“ при първоначалния преглед, паспортът следва да бъде подложен на преглед от трима експерти, включително експерта, който е направил първоначалния преглед.
- г) в случай на единодушно решение на тримата експерта за „вероятен допинг“, процесът продължава със създаване на пакет от документи за БПС.
- д) неблагоприятен паспортен резултат се докладва от ЗУПС на попечителя на паспорта, ако експертното мнение се поддържа след прегледа на цялата достъпна информация към настоящия момент, включително пакета от документи за БПС.
- е) спортиста се известява за неблагоприятния паспортен резултат и му се предоставя възможност да даде обяснения.
- ж) ако след прегледа на обясненията, предоставени от спортиста, експертите поддържат единодушното си заключение, че е много вероятно спортистът да е употребил забранена субстанция или забранен метод, попечителят на паспорта предявява нарушение на антидопинговите правила срещу спортиста и следва провеждане на дисциплинарно производство (чл. 7.5 от Кодекса).

[Коментар: БПС следва логическата структура на управлението на резултатите за Аналитично тестване, като и двата процеса завършват с възможно нарушение на антидопинговите правила, основавайки се съответно на чл.2.2 и чл. 2.1 от Кодекса. АТРФ е за БПС като атипичния резултат (АТФ) при Аналитично тестване; и двата изискват допълнително разследване. Подобно, АРФ е за БПС като неблагоприятния

аналитичен резултат (AAF) при аналитичното тестване; и двата изискват управление на резултата съгласно чл. 7 от Кодекса.]

Л.2 Етап на първоначален преглед

Л.2.1 Преглед чрез адаптивния модел

Л.2.1.1 В АДАМС, адаптивният модел автоматично обработва биологичните маркери на БПС. Тези маркери включват основни маркери, определени като най-специфични за допинг, а също второстепенни маркери, които самостоятелно или в комбинация с други маркери дават допълнително доказателство за допинг. Адаптивният модел „предсказва“ очакван диапазон, в който попадат серии маркерни стойности, като допуска, че съответният индивид е с нормално физиологично състояние. За отклонения се приемат стойностите извън 99-процентния диапазон, отговарящ на диапазона 0,5-99,5 персантила (1:100 вероятност или по-малко, че резултатът се дължи на нормално физиологично отклонение). Специфична стойност от 99 % се използва за идентифицирането както на хематологични, така и на стероидни атипични профилни резултати. В случай на поредица отклонения (поредица от АТПР), приложимата специфичност е 99,9 % (1:1000 вероятност или по-малко, че резултатът се дължи на нормално физиологично отклонение).

Л.2.1.2 АТПР е резултат, генериран от Адаптивния модел на АДАМС, определящ или стойността(тите) на основния(ите) маркер(и), като излизаща(и) извън индивидуалния диапазон на спортиста, или дългосрочния профил на стойностите на основния маркер (поредица от отклонения), като намиращи се извън очаквания диапазон, приеман за нормално физиологично състояние. АТПР изисква допълнително внимание и преглед.

Л.2.1.3 ЗУПС може също така да даде паспорт за разглеждане от експерт, когато няма АТПР (виж Л.2.2.4 по-долу).

Л.2.1.4 АТПР – Хематологичен модул

Л.2.1.4.1 Относно хематологичния модул, Адаптивният модел автоматично създава в АДАМС 2 основни маркера, стойността на хемоглобина (HGB) и стимулиращия индекс OFF-score (OFFS) и 2 второстепенни фактора, процент на ретикулоцити (RET%) и анормален кръвно-профилен резултат (ABPS). АТПР се генерира, когато стойността на HGB и/или OFFS от последната проверка е извън очаквания индивидуален диапазон. Допълнително, дългосрочният профил, състоящ се от (максимум) последните 5 валидни стойности на HGB и/или OFFS се счита за атипичен, в случай че се отклонява от очаквания диапазон, определен от Адаптивния модел (сериен АТПР). АТПР е създаден единствено от Адаптивния модел на база стойности от основните маркери HGB и OFFS маркери или от тяхната последователност.

Л.2.1.4.2 В случай на АТПР, ЗУПС трябва да информира тестващата институция в доклада от ЗУПС или чрез попечителя на паспорта, когато е уместно, дали пробата или придружаваща я уринна проба подлежи на анализ за Еритропоетин-стимулиращи агенти (ESAs). ЗУПС трябва също да даде препоръки за ESA-анализ, ако Адаптивният модел установява отклонение във второстепенните маркери RET% и/или ABPS.

Л.2.1.5 АТПР – Стероиден модул

Л.2.1.5.1 За стероидния профил, Адаптивният модел автоматично обработва в АДАМС един основен маркер, съотношението Т/Е, и 4 второстепенни маркера, съотношенията А/Т, А/Еtio, 5 α Adiol/5 β Adiol и 5 α Adiol/Е.

Л.2.1.5.2 Съотношения, получени от проба с признаци на тежко микробиално разграждане, както и съотношения при които едната или двете концентрации на са измерени коректно от лабораторията, както е установено в Техническия документ за ендогенни анаболни андрогенни стероиди (TDEAAS), няма да се обработват от Адаптивния модел. В случай че Лабораторията докладва за фактор, който може другояче да предизвика промяна в стероидния профил, такава като наличие на етанол глюкуронид в пробата, ЗУПС ще прецени дали стероидният профил все още може да се обработи от Адаптивния модел и пробата подлежи на Потвърдителна процедура (виж TDEAAS).

Л.2.1.5.3 АТРФ се генерира, когато стойността на съотношението Т/Е излиза извън индивидуалния диапазон. Освен това, „дългосрочен стероиден профил“, състоящ се от (максимум) последните 5 валидни стойности на съотношението Т/Е, се счита за атипичен, в случай, че се отклонява от очаквания диапазон, определен от Адаптивния модел (сериен АТРФ).

Л.2.1.5.4 При „дългосрочен стероиден профил“, АТРФ, създаден от атипично висока стойност на съотношението Т/Е, ще изпрати известие за потвърдителна процедура за АТРФ чрез АДАМС, както е разписано в TDEAAS. Когато Адаптивният модел определи отклонение за някое от останалите съотношения на „стероидния профил“ (А/Т, А/Еtio, 5 α Adiol/5 β Adiol, 5 α Adiol/Е), ЗУПС трябва да информира тестващата организация със своя доклад или чрез организацията-попечител, когато е подходящо, дали пробата трябва да подлежи на потвърдителна процедура.

Л.2.1.6 Отклонение от изискванията на САА за биологичния паспорт на спортиста

Л.2.1.6.1 Ако има отклонения от изискванията на САА за биологичен паспорт на спортиста по взимане, транспорта и анализа на пробата, резултатът на биологичния маркер, получен от тази повлияна от несъответствието проба, няма да се има предвид при изчисленията от Адаптивния модел (напр. при определени транспортни условия, може да бъде повлиян RET%, но не и HGB).

Л.2.1.6.2 Резултатът на маркер, който не е повлиян от несъответствието, може все още да бъде включен в изчисленията на Адаптивния модел. В този случай, ЗУПС трябва да предостави специфични обяснения в подкрепа на включването на резултатите. Във всички случаи, пробата трябва да остане записана в паспорта на спортиста. Експертите могат да включат всички резултати в техния преглед, така че всичките им заключения да могат да бъдат обосновано подкрепени, когато се вземат предвид ефектите от несъответствието.

Л.2.2 Първоначален преглед от експерт

Л.2.2.1 Паспорт, който генерира АТРФ или е бил обект на преглед, трябва да бъде изпратен от ЗУПС на експерт за преглед в АДАМС. Това трябва да се случи в рамките на 7 работни дни след генерирането на АТРФ в АДАМС. Прегледът на паспорта трябва да бъде извършен, основан на Паспорта и друга основна информация (напр. програма на

състезания), която може да бъде достъпна, така че експертът да не знае самоличността на спортиста.

[Коментар към Л.2.2.1: Ако представен от лаборатория резултат представлява АТРФ, предизвикан от висока Т/Е стойност, пробата ще претърпи потвърдителна процедура, включително GC-C-IRMS анализ. Ако резултатът от потвърдителната GC-C-IRMS процедура е отрицателен или неопределен, ЗУПС ще поиска преглед от експерт. ЗУПС или експертен преглед няма да се изисква, когато потвърдителната GC-C-IRMS процедура покаже Неблагоприятен аналитичен резултат (AAF).]

Л.2.2.2 Ако даден Паспорт е бил прегледан наскоро от експерт и Попечителят на паспорта организира провеждането на специфична стратегия за тестване на спортиста чрез множество проби, ЗУПС може да забави прегледа на паспорта довел до АТРФ, въз основа на една събраните във връзка с това проби, до завършване на планираната серия от тестване. В такива случаи, в своя доклад ЗУПС трябва ясно да посочи причината за забавяне прегледа на паспорта.

Л.2.2.3 Ако първият и единствен резултат в даден Паспорт е идентифициран като АТРФ от Адаптивния модел, ЗУПС може да препоръча взимане на допълнителна проба преди да стартира първоначалния преглед от експерт.

Л.2.2.4 Преглед, когато няма АТРФ

Л.2.2.4.1 Паспортът може също да бъде изпратен за преглед от експерт, когато няма АТРФ, но паспортът включва други елементи, които другояче налагат преглед. Тези елементи могат да включват, без ограничение:

- а) данни, които не са отчетени от Адаптивния модел
- б) всякакви необичайни нива и/или разновидности на маркери
- в) белези за разреждане на кръвта в хематологичния профил
- г) нива на стероиди в урината под съответната граница за количествено определяне (LOQ) на аналитичния метод
- д) разследване във връзка с въпросния спортист

Л.2.2.4.2 Преглед от експерт, започнат в някоя от гореизброените ситуации, може да завърши със същите последици както и при преглед от експерт при АТПР.

Л.2.2.5 Експертна преценка

Л.2.2.5.1 При преценка на Паспорт, Експертът оценява вероятността паспортът да е резултат от използването на Забранена субстанция или Забранен Метод срещу вероятността паспортът да е резултат от нормално физиологично или патологично състояние, за да даде едно от следните мнения: „Нормално“, „Съмнително“, „Вероятно допинг“ или „Вероятно медицинско състояние“. За мнението „Вероятно допинг“, експертът трябва да дойде до заключението, че вероятността паспортът да е резултат от използването на Забранена субстанция или Забранен Метод превишава вероятността паспортът да е резултат от нормално физиологично или патологично състояние.

[Коментар към Л.2.2.5.1: При преценка на конкурентни твърдения, вероятността на всяко мнение се преценява от Експерта въз основа на доказателството, налично за това твърдение. Приема се, че относителната вероятност (т.е., съотношението на вероятностите) на

конкурентните хипотези накрая определя мнението на експерта. Например, когато експертът е на мнение, че твърде вероятно паспортът е резултат от използването на Забранена субстанция или Забранен метод, необходимо е за оценката „Вероятно допинг“ експертът да счита, че не е вероятно това да е резултат на нормално физиологично или патологично състояние. Сходно, ако експертът е на мнение, че вероятно паспортът е резултат на нормално физиологично или патологично състояние, необходимо е за оценката „Вероятно допинг“ експертът да счита, че е малко вероятно, че това е резултат на нормално физиологично или патологично състояние.]

Л.2.2.5.2 За да стигне до заключение „Вероятно допинг“ при липса на АТРФ, Експертът трябва да стигне до мнението, че е твърде вероятно Паспортът да е резултат от използване на Забранена субстанция или Забранен метод, а е малко вероятно паспортът да е резултат на нормално физиологично или патологично състояние.

Л.2.3 Последствия от първоначалния преглед

В зависимост от изхода от първоначалния преглед, ЗУПС ще предприеме следното действие:

Оценка на експерта	Действие на ЗУПС
„Нормално“	Продължаване на нормалното <i>тестване</i>
„Съмнително“	Даване на препоръки до Попечителя на паспорта за целево тестване, анализ на пробата и/или искане на допълнителна информация, както се изисква.
„Вероятно допинг“	Изпращане до състав от трима експерти, включително първоначалния Експерт, съгласно секция 3 на това приложение Л.
„Вероятно медицинско състояние“	Информиране на <i>спортиста</i> чрез <i>Попечителя на паспорта</i> (или изпращане на <u>паспорта</u> на други експерти)

[Коментар: БПС не е програма предназначена за извършване на медицински прегледи или наблюдения, а е средство за откриване на възможна употреба на забранени субстанции или забранени методи. Важно е Попечителят на паспорт да разяснява на спортистите, че трябва да преминават редовни медицински прегледи, а не да разчитат на Програмата за БПС. Независимо от това, Попечителят на паспорт следва да уведоми спортиста, в случай че паспортът показва вероятна патология, определена от експертите.]

Л.3 Преглед от трима експерти

Л.3.1 В случай че мнението на назначения при първоначалния преглед експерт, в очакване по-късно да се даде друго обяснение, подкрепя предположението „Вероятно допинг“, ЗУПС изпраща паспорта за преглед на двама допълнителни експерти. Това трябва да стане в рамките на 7 работни дни след докладването на първоначалния преглед. Тези допълнителни прегледи трябва да се извършат без познаване на първоначалния преглед. Тези трима експерти сега съставляват Експертния екип, съставен от назначения при първоначалния преглед експерт и тези двама други експерти.

Л.3.2 Прегледът от групата на тримата експерти трябва да следва, където е възможно, същата процедура, представена в раздел Л.2.2 на това Приложение. Всеки от тримата

експерти трябва да предостави свой отделен доклад в АДАМС. Това трябва да се случи в рамките на 7 работни дни след получаване на искането.

Л.3.3 ЗУПС е отговорен за връзката с експертите и да информира Попечителя на паспорта за последвалата оценка на експертите. Експертите могат да поискат допълнителна информация, свързана с медицински състояния, програма на състезанията и/или резултати от анализа на пробата(ите). ЗУПС пренасочва тези искания към Попечителя на паспорта.

Л.3.4 За да се продължи към обявяване на неблагоприятен паспортен резултат (APF), необходимо е тримата експерти да бъдат единодушни в тяхното становище, което означава, че и тримата дават заключение „Вероятно допинг“. Заключението на тримата експерти трябва да бъде следствие на оценка на едни и същи данни от паспорта на спортиста.

[Коментар към Л.3.4: Мненията на тримата експерти не може да се натрупват с времето въз основа на различни данни.]

Л.3.5 За да достигне до заключение „Вероятно допинг“ при липса на АТРФ, експертният състав трябва да стигне до единодушно становище, че е твърде вероятно Паспортът да е резултат от използване на Забранена субстанция или метод, а няма логична възможна хипотеза, съгласно която Паспортът е резултат от нормално физиологично състояние и е твърде невероятно той да е резултат на патологично състояние.

Л.3.6 В случай, когато двама от експертите оценяват паспорта като „Вероятно допинг“, а третият като „подозрителен“, но искат още информация, ЗУПС може да има обсъждане с Експертния състав, преди те да представят окончателното си мнение. Групата може също така да потърси съвет от подходящ външен експерт, като това трябва да бъде извършено при запазване на строга поверителност на личната информация на спортиста.

Л.3.7 Ако не се достигне до единодушие сред тримата експерти, ЗУПС ще докладва Паспорта като „Съмнително“, ще обнови доклада на ЗУПС и ще препоръча на Попечителя на паспорта да проведе допълнително тестване и/или да събере информация за спортиста (виж ръководството за събиране и споделяне на информация и разследвания), както е приложимо.

Л.4 Свикване на заседание, изготвяне на пакет документи относно БПС и общ доклад на Експертите

Л.4.1 Ако единодушното мнение на тримата експерти е „Вероятно допинг“, в доклада си в АДАМС ЗУПС трябва да даде оценка „Вероятно допинг“ и да организира свикване на заседание с Експертния състав, за да стартира следващите стъпки по случая, включително процедура по изготвяне на пакет документи (виж Техническия документ за управление на паспорта на спортиста) и подготовка на общия доклад на Експертите. При подготовката на това заседание, ЗУПС трябва да се координира с Попечителя на паспорта, за да събере всяка потенциално подходяща информация, която да сподели с експертите (напр. подозрителни аналитични резултати, уместни разследвания и съответна патофизиологична информация).

Л.4.2 След попълване, пакетът документи на БПС трябва да се изпрати от ЗУПС на експертния състав, който ще го прегледа и ще предостави съвместен експертен доклад, който се подписва от всеки тримата експерти. Заключението в съвместния експертен

доклад трябва да бъде достигнато без намеса на Попечителя на паспорта. Ако е необходимо, експертният състав може да поиска от ЗУПС допълнителна информация.

Л.4.3 На този етап прегледът е анонимен, без да се споменава самоличността на спортиста, но се приема, че е възможно предоставената специфична информация да разкрие самоличността на спортиста. Това по никакъв начин не влияе на валидността на процедурата.

Л.5 Установяване на неблагоприятен паспортен резултат (APF)

Л.5.1 Ако групата от експертите потвърди единодушната си позиция, ЗУПС ще обяви неблагоприятен паспортен резултат (APF) в АДАМС, който включва писмено изложение на APF, пакета документи за БПС и общия доклад на експертите.

Л.5.2 След прегледа на пакета с документи по БПС и общия доклад на експертите, Попечителят на паспорта трябва да:

- а) извести спортиста, който има APF, че попечителят на паспорта обмисля да предяви срещу спортиста нарушение на антидопинговите правила (ADRV).
- б) да предостави на спортиста пакета документи по БПС и общия доклад на експертите.
- в) да покани спортиста да даде своевременно на попечителя на паспорта собствените си обяснения на предоставените данни.

Л.6 Преглед на обясненията на спортиста и дисциплинарни процедури

Л.6.1 При получаване в посочения срок на обяснения и подкрепяща информация от спортиста, ЗУПС трябва да ги предостави на експертния състав за преглед на всякаква допълнителна информация, която екипът счете за необходима, за да представи съгласувано с попечителя на паспорта и ЗУПС мнение. На този етап, прегледът вече не е анонимен. Експертният състав трябва повторно да оцени или да потвърди случая и да достигне до едно от следните заключения:

- а) единодушно мнение на експертите „Вероятно допинг“, основаващо се на информацията в паспорта и обясненията на спортиста:
- б) основавайки се на достъпната информация, експертите не могат да стигнат до единодушно решение „Вероятно допинг“, посочено по-горе.
[Коментар към Л.6.1: Такава повторна преценка трябва да се проведе също, когато спортистът не даде никакво обяснение.]

Л.6.2 Ако експертният състав излезе с мнението, изложено в раздел Л.6.1 а), тогава Попечителят на паспорта трябва да бъде информиран от ЗУПС и да премине към управление на резултатите (чл. 7.5 от Кодекса).

Л.6.3 Ако експертният състав излезе с мнението, изложено в раздел Л.6.1 б), ЗУПС ще обнови доклада на ЗУПС и ще препоръча на Попечителя на паспорта да проведе допълнително тестване и/или да събере информация за спортиста (виж в ръководството за събиране на информация и споделяне на сведения), което е приложимо. Попечителят на паспорта трябва да уведоми спортиста и САА за изхода от прегледа.

Л.7 Обновяване на паспорта

Л.7.1 В случай, че въз основа на паспорта се установи, че спортистът е нарушил антидопинговите правила, неговият паспорт трябва да бъде обновен от Попечителя на паспорта в началото на съответния период на лишаване от състезателни права и в АДАМС трябва да бъде вписан нов идентификационен номер на биологичния паспорт. Това е в подкрепа на анонимността на спортиста при евентуални бъдещи прегледи от ЗУПС и експертен състав.

Л.7.2 Когато спортистът е нарушил антидопинговите правила на друго основание, а не въз основа на БПС, хематологичният и/или стероидният модул ще останат в сила, освен в случаите когато употребата на Забранена субстанция или Забранен метод е довела до изменения, съответно на хематологичните или стероидните маркери (напр., при ААФ, с анаболни андрогенни стероиди, които могат да повлияят маркерите на „стероидния профил“, или при употребата на ЕСА или кръвопреливания, които биха променили хематологичните маркери). След ААФ, Попечителят на паспорта трябва да се консултира със своя ЗУПС, за да реши дали е оправдано да се обнови паспорта. В такива случаи, профилите на спортистите се променят от момента, когато започва да тече наказанието.